

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2016/1075

av den 23 mars 2016

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 5.10, 6.8, 10.9, 12.6, 15.4, 23.2, 36.14, 55.3, 82.3 och 88.7, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i den här förordningen är nära knutna till varandra, eftersom de berör ramen för återhämtning och resolution enligt direktiv 2014/59/EU, från planeringsfasen för återhämtning och resolution av ett institut, genom den tidiga ingripandefasen, fram till tidpunkten för resolutionsåtgärden. För att säkerställa överensstämmelse mellan dessa bestämmelser, som bör träda i kraft samtidigt, och för att underlätta resolutionsförfarandet, är det nödvändigt för institutioner, myndigheter och marknadsaktörer, däribland investerare som inte är EU-medborgare, att få en lätt tillgänglig och god överblick över sina skyldigheter och rättigheter. Det är därför önskvärt att relevanta tekniska tillsynsstandarder enligt direktiv 2014/59/EU samlas i en enda förordning.
- (2) Utöver definitionerna i direktiv 2014/59/EU behöver vissa av de tekniska termer som används definieras.
- (3) Enhetliga bestämmelser om vilka uppgifter som åtminstone måste ingå i återhämtningsplanerna bör beakta men inte hindra de behöriga myndigheternas befogenheter att fastställa förenklade skyldigheter för vissa institut om innehållet och de närmare uppgifterna i återhämtningsplanerna, i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

- (4) Dessa enhetliga regler bör närmare ange, utan att det påverkar tillämpningen av förenklade skyldigheter som fastställs i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU, den information som ska ingå i en enskild återhämtningsplan och, i enlighet med artikel 7.5 och 7.6 i direktivet, i en koncernåterhämtningsplan.
- (5) Det är mycket viktigt att informationen i en återhämtningsplan är adekvat och tillräckligt specifik, beroende på om återhämtningsplanen utarbetas av institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för koncernbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾, eller om en enskild återhämtningsplan enligt artikel 7.2 i direktiv 2014/59/EU, eller en koncernåterhämtningsplan, såsom föreskrivs i artikel 7.5 och 7.6 i direktiv 2014/59/EU.
- (6) För att underlätta den interna struktureringen av återhämtningsplanerna bör informationskraven samlas under ett antal avdelningar, av vilka några bör delas in i underavdelningar enligt denna förordning.
- (7) För att säkerställa att återhämtningsplaner kan genomföras effektivt och, vid behov, i god tid, är det viktigt att bygga dessa planer på en god förvaltningsstruktur. Återhämtningsplanerna bör därför innehålla en beskrivning av de särskilda styrmekanismer som kommer att ingå. Det bör särskilt anges hur planen utvecklades, vem som godkände den samt hur detta är integrerat i den övergripande styrningen av institutet eller koncernen. I förekommande fall bör de åtgärder beskrivas som vidtagits för att säkerställa överensstämmelse mellan en enskild återhämtningsplan för ett dotterbolag, om tillämpligt, och koncernåterhämtningsplanen.
- (8) Återhämtningsplaner är avgörande för att bedöma återhämtningsalternativens genomförbarhet. Därför bör en återhämtningsplan innehålla närmare uppgifter om beslutsprocessen när det gäller dess aktivering som en viktig del av förvaltningsstrukturen, genom ett upptrappningsförfarande med hjälp av indikatorer i den mening som avses i artikel 9 i direktiv 2014/59/EU. Eftersom varje kris har sina särdrag medför inte förekomsten av en indikator automatiskt aktivering av ett visst återhämtningsalternativ eller, mer allmänt, en automatiserad ram inom vilken ett visst återhämtningsalternativ måste genomföras i enlighet med vissa förutbestämda formkrav. Indikatorer bör snarare användas för att ange att ett upptrappningsförfarande bör inledas med en analys av det bästa sättet att hantera en krissituation. Innan dessa indikatorer uppstår bör uppgifter och riktmärken som används i reguljär riskhantering också tillämpas för att underrätta institutet eller koncernen om risken för försämring av dess finansiella situation och om att indikatorer kommer att utlösas. Medan sådana tidiga varningssignaler inte utgör indikatorer i den mening som avses i direktiv 2014/59/EU och som sådana inte innebär inträde i återhämtningsfasen eller kräver upptrappning utanför normala processer, bidrar de till att säkerställa överensstämmelsen mellan institutets regelbundna riskhantering och övervakning av indikatorerna. Återhämtningsplanen bör därför innehålla en beskrivning av hur lämpliga delar av institutets riskhantering sammanhänger med indikatorerna.
- (9) Den strategiska analysen bör beakta internationella normer för återhämtningsplaner, till exempel den som utfärdats av rådet för finansiell stabilitet: *Viktiga attribut för effektiva resolutionssystem för finansinstitut*. Enligt dessa viktiga attribut bör den strategiska analysen identifiera institutets väsentliga och systemviktiga funktioner och beskriva de viktigaste åtgärderna för att bevara dem inom ramen för ett återhämtningsscenario. Därför bör den strategiska analysen bestå av två delar. Den första delen av den strategiska analysen bör beskriva institutet eller koncernen och dess centrala affärsområden och kritiska funktioner. Beskrivningen av institutet eller koncernen bör ge en allmän översikt av institutet eller koncernen och dess verksamhet, tillsammans med en detaljerad beskrivning av dess centrala affärsområden och kritiska funktioner. För att underlätta bedömningen av återhämtningsalternativ, t.ex. avyttringar och försäljningar av affärsområden, är det viktigt att identifiera de rättsliga enheter i vilka centrala affärsområden och kritiska funktioner återfinns, och att analysera kopplingar inom koncernen. Enligt artikel 6.1 och 6.2 i direktiv 2014/59/EU är instituten skyldiga att på ett tillfredsställande sätt påvisa för den behöriga myndigheten att återhämtningsplanen rimligen kan förväntas genomföras utan väsentliga negativa effekter på det finansiella systemet. Enligt artikel 6.2 i direktiv 2014/59/EU ska de behöriga myndigheterna bedöma i vilken utsträckning återhämtningsplanen eller de specifika alternativen i denna skulle kunna genomföras utan väsentliga negativa effekter på det finansiella systemet. Återhämtningsplanerna bör därför innehålla en beskrivning av externa sammankopplingar.
- (10) Den andra delen av den strategiska analysen bör kartlägga och bedöma eventuella återhämtningsalternativ. De återhämtningsalternativ som är tillgängliga för institutet eller koncernen bör inledningsvis beskrivas utan

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

hänvisning till ett särskilt scenario för finansiell stress. Detta är ett sätt att öka den allmänna krisberedskapen och bistå institutet eller koncernen i att reagera flexibelt på en kris. Den strategiska analysen bör sedan fastställa hur återhämtningsalternativ har testats mot särskilda fall av finansiell stress, i syfte att preliminärt bedöma vilka återhämtningsalternativ som skulle vara effektiva i vart och ett av dessa scenarier, vilket ger ett praktiskt test av återhämtningsalternativens effektivitet och indikatorernas lämplighet. Återhämtningsalternativen bör omfatta de åtgärder som institutet skulle kunna vidta när villkoren för tidigt ingripande enligt artikel 27 i direktiv 2014/59/EU är uppfyllda.

- (11) Att informera om återhämtningsplanen är avgörande för att genomföra den effektivt och undvika negativa effekter på det finansiella systemet. En återhämtningsplan bör därför också innehålla ett avsnitt om kommunikation och information för att hantera både interna meddelanden till relevanta interna organ och institutets eller koncernens personal, och extern kommunikation.
- (12) En återhämtningsplan kan innebära förändringar i institutets organisation, antingen för att underlätta uppdateringen av planen och dess genomförande i framtiden, för att övervaka indikatorer, eller för att processen har identifierat vissa hinder som försvårar genomförandet av återhämtningsalternativ. Dessa organisatoriska förberedande och uppföljande åtgärder som ska vidtas av institutet eller koncernen bör beskrivas i återhämtningsplanen, i syfte att underlätta en effektiv bedömning av huruvida dess genomförande är rimligt sannolikt, och för att underlätta övervakningen av genomförandet både inom institutet eller koncernen och från de behöriga myndigheternas sida.
- (13) Det är viktigt att specificera de minimikriterier som en behörig myndighet måste beakta vid bedömningen av återhämtningsplaner som upprättats av institut, som föreskrivs i artiklarna 6.2 och 8.1 i direktiv 2014/59/EU.
- (14) Artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾ bemyndigar Europeiska bankmyndigheten (EBA) att utfärda riktlinjer för att säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten och kräver att behöriga myndigheter och finansinstitut som dessa riktlinjer riktar sig till gör sitt yttersta för att uppfylla dessa riktlinjer. Eftersom direktiv 2014/59/EU ger EBA befogenhet att utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att ytterligare specificera vissa aspekter av direktivet, bör de behöriga myndigheterna i enlighet med den artikeln ta hänsyn till de riktlinjer om scenarier för återhämtningsplanering och de indikatorer som ska ingå i återhämtningsplanerna som utfärdats av EBA genom att göra sitt yttersta för att följa dessa riktlinjer i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (15) Målet med återhämtningsplanering, enligt direktiv 2014/59/EU, är att kartlägga möjligheter att upprätthålla eller återställa bärkraften och den finansiella ställningen hos ett institut eller en koncern som utsätts för allvarlig stress. Kriterierna för att bedöma en återhämtningsplan bör därför syfta till att säkerställa att planen är lämplig för de enheter som den omfattar, och att planen och de alternativ som identifierats är livskraftiga och kan genomföras i vederbörlig ordning. De exakta frågor som den behöriga myndigheten måste utvärdera beror på innehållet och omfattningen av återhämtningsplanen. Enhetliga bestämmelser om vilka uppgifter som åtminstone måste ingå i återhämtningsplanerna bör fastställas, men inte hindra de behöriga myndigheternas befogenheter att fastställa förenklade skyldigheter för vissa institut i fråga om innehållet och de närmare uppgifterna i återhämtningsplanerna, i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
- (16) I förekommande fall bör man fastställa ytterligare kriterier för bedömningen av koncernåterhämtningsplaner, för att återspegla de extra krav som fastställs i direktiv 2014/59/EU i fråga om sådana planer.
- (17) Återhämtningsplaner bör vara fullständiga och innehålla alla uppgifter som krävs enligt direktiv 2014/59/EU, inklusive delar som specificeras ytterligare i denna förordning. Planerna bör också vara tillräckligt detaljerade och omfattande, inbegripet ett tillräckligt antal alternativ för de omständigheter som kan råda i den eller de enheter som de omfattar.
- (18) Krav på innehållet i resolutionsplanerna fastställs med hänsyn tagen till det pågående arbetet för att samordna denna utveckling på global nivå genom rådet för finansiell stabilitet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (19) Standarder för innehållet i resolutionsplanerna och bedömningen av möjligheten till resolution bör vara tillräckligt flexibla för att ta hänsyn till omständigheterna kring det institut eller den koncern som berörs, för att se till att planerna är målinriktade och användbara för genomförandet av resolutionsstrategierna.
- (20) Resolutionsmyndigheterna bör bedöma huruvida likvidation under normala insolvensförfaranden är ett trovärdigt och möjligt sätt att uppnå resolutionsmålen. För att göra detta kan de behöva stödja sig på relevant expertis i insättningsgarantisystemen. Bedömningen av huruvida likvidation är möjlig och trovärdig utesluter inte att behöva utvärdera huruvida målen skulle uppnås i samma utsträckning i likvidation genom nationella insolvensförfaranden, inklusive att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
- (21) Bedömning av resolutionsmöjligheterna är en iterativ process och är endast möjlig på grundval av en identifierad föredragen resolutionsstrategi. Resolutionsmyndigheterna skulle i slutet av processen kunna dra slutsatsen att en ändrad eller helt annan strategi är lämpligare.
- (22) Varianter av den föredragna strategin bör också övervägas i syfte att beakta omständigheter som hindrar genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin, till exempel när en strategi med samlad kontaktpunkt som använder skuldnedskrivningsverktyget inte längre är möjlig, i fall där förlusterna överstiger de kvalificerade skulder som emitterats av moderföretaget.
- (23) Standarder för koncernresolutionsplaner och bedömning av möjligheten till resolution bör möjliggöra en resolutionsstrategi grundad på någon av de stiliserade metoder som anges av rådet för finansiell stabilitet och som avses i skäl 80 i direktiv 2014/59/EU. Resolutionsstrategier kan innebära att en gemensam resolutionsmyndighet tillämpar resolutionsverktyg på holdingföretaget eller moderföretaget för en koncern (en enda kontaktpunkt), omfattar mer än en resolutionsmyndighet som tillämpar resolutionsverktygen för mer än en regional eller funktionell undergrupp eller enhet i en multinationell koncern med mer än en resolutionsmyndighet (flera kontaktpunkter), eller kan kombinera aspekter av båda.
- (24) I vilket fall bör resolutionsplanering och bedömning av möjligheten till resolution beakta varje stödåtgärd som krävs från resolutionsmyndigheterna utöver dem som innebär resolutionsåtgärder, exempelvis genom tillhandahållande av information, fortsatt tillhandahållande av kritiska delade tjänster eller beslut att avstå från att vidta resolutionsåtgärder, med hänsyn till de övriga resolutionsmyndigheternas rätt att agera på eget initiativ om det är nödvändigt för att uppnå den inhemska finansiella stabiliteten i avsaknad av effektiva åtgärder från ledande resolutionsmyndigheter.
- (25) I avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU fastställs ett antal frågor som måste beaktas vid bedömning av möjligheterna till resolution av ett institut eller en koncern, men är inte uttömmande och kräver ytterligare specificering.
- (26) Enligt artikel 32 i direktiv 2014/59/EU bör resolutionsåtgärder endast vidtas när avvecklingen av institutet eller koncernen enligt normala insolvensförfaranden inte skulle ligga i allmänhetens intresse, och som en del av bedömningen av resolutionsmöjligheterna bör det därför övervägas om en sådan likvidation är ett alternativ till resolutionsåtgärder.
- (27) I artikel 23.1 i direktiv 2014/59/EU fastställs flera villkor som måste vara uppfyllda för att ett moderinstitut, ett moderinstitut inom unionen och vissa andra företag i samma koncern och deras dotterbolag i andra medlemsstater eller tredjeländer, som är institut eller finansinstitut, på grundval av ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner enligt kapitel III i det direktivet, ska få tillhandahålla ekonomiskt stöd i form av lån, garantier eller tillgångar att användas som säkerhet till en annan koncernenhet som uppfyller villkoren för tidigt ingripande. Enligt artikel 25.2 i direktiv 2014/59/EU får den behöriga myndigheten för den koncernenhet som ger stödet förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av finansiellt stöd.

- (28) Med beaktande av de finansiella svårigheterna i den mottagande enheten och villkoret att det ska finnas rimliga utsikter att det finansiella stödet avhjälpas av de finansiella svårigheterna, bör en grundlig analys genomföras av kapital- och likviditetsbehoven hos den mottagande enheten och en analys av de interna och externa orsakerna till de finansiella svårigheterna och av tidigare, aktuella och förväntade marknadsförhållanden. Denna analys bör omfatta planerade åtgärder för att ta itu med orsakerna till nödsituationen i den mottagande enheten, som effektivt kan stödja återställandet av dess finansiella situation.
- (29) Ansvar för att bedöma de olika villkoren ligger hos den enhet som ger stödet (tillhandahållande enhet) och den behöriga myndighet som ansvarar för det institut som tillhandahåller stödet. Vid bedömningen bör man väga in risken för en eventuell ogynnsam utveckling. För att kunna göra en fullständig bedömning av de förhållanden som hänför sig till den stödjande enheten bör den behöriga myndighet som ansvarar för den stödjande enheten också beakta den information och de bedömningar som tillhandahålls av den behöriga myndighet som ansvarar för den koncernenhet som tar emot det finansiella stödet.
- (30) Kravet att villkoren i denna bestämmelse måste överensstämma med artikel 19.7 i direktiv 2014/59/EU bedöms med hänsyn till fallissemangsrisken för den mottagande enheten och förlusten för den stödjande enheten vid ett sådant fallissemang, på grundval av en jämförelse av situationerna med respektive utan stöd, samt ett fullständigt offentliggörande av relevant information. De bör avspegla den stödjande enhetens eget intresse enligt beskrivningen i artikel 19.7 b, som föreskriver att alla direkta eller indirekta förmåner som en part kan komma i åtnjutande av som ett resultat av det finansiella stödet kan beaktas. Detta bör kontrolleras genom en grundlig analys av kostnader och fördelar för den stödjande enheten och koncernen som helhet i dessa två scenarier.
- (31) Avtal om finansiellt stöd och tillhandahållande av finansiellt stöd inom koncerner kan förbättra möjligheten till resolution av en koncern, t.ex. om de är i linje med den förlustabsorberingsmekanism som anges i resolutionsstrategin. De kan emellertid också försämra möjligheterna för genomförandet av den valda resolutionsstrategin, exempelvis om denna strategi förutser en åtskillnad mellan olika delar av koncernen. Därför bör bedömningen av inverkan på resolutionsmöjligheterna grunda sig på bedömningen av möjligheten till resolution, den enskilda resolutionsplaneringen, och, i tillämpliga fall, på den koncernresolutionsplan som fastställs genom gemensamt beslut av resolutionskollegierna.
- (32) När de utför sina värderingsuppgifter för tillämpning av artiklarna 36, 49.3 och 74 i direktiv 2014/59/EU är det nödvändigt att se till att oberoende värderare inte påverkas, eller uppfattas som om de påverkas, av offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten, eller av det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det direktivet.
- (33) Det behövs därför enhetliga regler för huruvida en person ska anses vara oberoende av berörda offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten, och av det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU. Dessa regler bör omfatta krav gällande den berörda personens expertis, resurser och förhållande till berörda offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten, och till det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU.
- (34) Oberoendet kan stärkas genom villkor som garanterar att den oberoende värderingsmannen förfogar över tillräcklig expertis och resurser. Mer specifikt bör det säkerställas att den oberoende värderingsmannen har nödvändiga kvalifikationer, kunskaper och expertis inom alla relevanta områden, i synnerhet när det gäller värdering och redovisning i banksektorn. Man bör också försäkra sig om att den oberoende värderingsmannen förfogar över, eller har tillgång till, tillräckliga personella och tekniska resurser för att utföra värderingen. Ett lämpligt sätt att få tillgång till tillräckliga mänskliga och personella resurser kan vara att engagera personal eller kontraktsanställda från andra värderingsspecialister eller advokatbyråer eller andra källor för att utföra värderingen. Om anställda eller uppdragstagare bidrar till att stödja genomförandet av värderingen bör de kontrolleras för intressekonflikter för att se till att oberoendet inte äventyras. I samtliga fall bör den oberoende värderingsmannen förbli ansvarig för resultatet av värderingen.
- (35) Det bör dessutom säkerställas att den oberoende värderingsmannen också kan utföra värderingen effektivt, utan otillbörligt stöd från berörda offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten, eller det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU. Tillhandahållandet av instruktioner eller riktlinjer

som är nödvändiga för att stödja genomförandet av värderingen, till exempel i fråga om de metoder som föreskrivs enligt unionslagstiftningen i fråga om värdering för ändamål som rör resolution, bör inte betraktas som otillbörligt stöd där sådana instruktioner eller riktlinjer anses nödvändiga för att stödja genomförandet av värderingen. Dessutom bör bistånd som tar sådana former som att det ger det berörda institutet eller den berörda enheten tillgång till system, redovisning, obligatoriska rapporter, marknadsuppgifter, annan dokumentation eller annan hjälp till den oberoende värderingsmannen inte hindras om tillsättningsmyndigheten eller annan sådan myndighet, som får ges befogenhet att utföra denna uppgift i den berörda medlemsstaten, anser att detta är nödvändigt för att stödja genomförandet av värderingen. I enlighet med förfaranden som kan införas, bör tillhandahållande av instruktioner, riktlinjer och andra former av stöd fastställas på individuell eller samlad grund.

- (36) Betalning av skälig ersättning för arbetsinsatser och ersättning för skäliga omkostnader i samband med värderingen bör inte hindras.
- (37) Oberoende kan äventyras om värdering utförs av en person som är anställd av eller är ansluten till relevanta offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten, eller till det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU, även i de fall då man inrättat en strukturell åtskillnad för att avvärja risker för självgranskning, egenintresse, partiskhet, förtrolighet, tillit eller skrämsel. Man behöver därför garantera att det råder en tillräcklig rättslig separation, i den meningen att den oberoende värderingsmannen inte är en anställd eller entreprenör eller i en grupp med relevanta offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten, det institut eller den enhet som berörs.
- (38) Det är också nödvändigt att säkerställa att den oberoende värderingsmannen inte har något väsentligt gemensamt intresse eller intressekonflikt med berörda offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten, det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU, inbegripet dess företagsledning, dominerande aktieägare, koncernenheter och större fordringsägare, vilket kan vara fallet när den oberoende värderingsmannen är fordringsägare i förhållande till det berörda institutet eller den berörda enheten. Personliga relationer kan också utgöra ett väsentligt intresse.
- (39) Tillsättningsmyndigheten, eller annan myndighet som får ges befogenhet att utföra uppgiften i den berörda medlemsstaten, bör följaktligen bedöma om väsentliga gemensamma eller motstridiga intressen förekommer. I denna bedömning bör den oberoende värderingsmannen underrätta tillsättningsmyndigheten, eller annan myndighet med befogenhet att utföra denna uppgift i den berörda medlemsstaten, om alla faktiska eller potentiella intressekonflikter som den anser kan, vid bedömningen av den myndigheten, utgöra ett väsentligt intresse och lämna all information som rimligtvis kan begäras av myndigheten för att underbygga denna bedömning. När det gäller juridiska personer bör oberoende bedömas i förhållande till företaget eller partnerskapet som helhet men hänsyn bör tas till varje strukturell åtskillnad och andra arrangemang som kan inrättas för att skilja de tjänstemän som kan vara involverade i värderingen från andra anställda, för att hantera risker, såsom självgranskning, egenintresse, partiskhet, förtrolighet, tillit eller hot. Om dessa risker jämfört med vidtagna skyddsåtgärder är av sådan art att personens oberoende äventyras, bör företaget eller partnerskapet inte vara oberoende värderingsman.
- (40) En lagstadgad revisor som har slutfört en granskning av ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU under det år som föregår den oberoende värderingsmannens bedömning för behörighet att bedriva verksamhet som värderingsman, bör under inga omständigheter betraktas som oberoende. När det gäller andra gransknings- eller värderingstjänster gällande det berörda institutet eller den berörda enheten under de år som omedelbart föregick den dag då oberoende ska bedömas, bör dessa också anses utgöra ett väsentligt gemensamt intresse eller en intressekonflikt, om det inte påvisas på ett tillfredsställande sätt för tillsättningsmyndigheten, eller annan myndighet som får ges befogenhet att utföra denna uppgift i den berörda medlemsstaten, att så inte är fallet med beaktande av alla relevanta omständigheter, inbegripet eventuell strukturell separation eller andra befintliga arrangemang.
- (41) Efter utnämning är det viktigt att den oberoende värderingsmannen upprätthåller policy och förfaranden i enlighet med de tillämpliga etiska regler och yrkesmässiga normer för att identifiera alla faktiska eller potentiella intressekonflikter som värderingsmannen anser kan utgöra ett betydande gemensamt intresse eller en intressekonflikt. Tillsättningsmyndigheten, eller annan sådan myndighet som kan identifieras i den berörda

medlemsstaten, bör omedelbart informeras om eventuella faktiska eller potentiella intressen som konstaterats och bör överväga huruvida någon av omständigheterna i fråga utgör ett väsentligt intresse, varvid den oberoende värderarens uppdrag avslutas och en ny värderare utses.

- (42) Direktiv 2014/59/EU kräver att medlemsstaterna ger sina resolutionsmyndigheter en rad befogenheter, inklusive nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt definitionen i artikel 2.1.66 i direktivet som kan tillämpas oberoende av eller i förening med resolutionsåtgärder.
- (43) Det är viktigt att säkerställa att nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna kan tillämpas i förhållande till samtliga skulder som inte är undantagna enligt artikel 44.2 i direktiv 2014/59/EU. För skulder som regleras av lagen i ett tredjeland, utom de som ingår i den förteckning över de skulder för vilka undantagen i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU är tillämpliga, ska ett avtalsvillkor införas för att stödja tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna avseende sådana skulder.
- (44) De avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU bör ingå i avtal som skapar en skuld på vilken den artikeln är tillämplig, som ingåtts efter tillämpningsdagen för de bestämmelser som antagits för att införliva avdelning IV kapitel IV avsnitt 5 i direktiv 2014/59/EU.
- (45) I synnerhet bör det avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU införas i relevanta avtal om en skuld som, när den skapas, har eller inte har full säkerhet, men där de avtalsvillkor som reglerar ansvar inte ålägger gäldenären att upprätthålla en säkerhet som helt säkrar skulden kontinuerligt i enlighet med lagstadgade krav som anges i unionsrätten eller motsvarande lagstiftning i tredjeländer.
- (46) För relevanta avtal som ingicks före datumet för tillämpning av de bestämmelser som antas för att införliva avdelning IV kapitel IV avsnitt 5 i direktiv 2014/59/EU bör det avtalsvillkor inkluderas när skulder uppkommer enligt det avtalet efter det datum som fastställts för direktivets införlivande.
- (47) Dessutom, för relevanta avtal som ingicks före datumet för tillämpning av de bestämmelser som antas för att införliva avdelning IV kapitel IV avsnitt 5 i direktiv 2014/59/EU, bör väsentliga ändringar som påverkar materiella rättigheter och skyldigheter för en part till avtalet medföra skyldighet att införa de avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU. Icke väsentliga ändringar som inte påverkar materiella rättigheter och skyldigheter för en part i ett relevant avtal ska inte vara tillräckliga för att utlösa kravet att inkludera avtalsvillkoret. I alla andra fall bör avtalsvillkor införas.
- (48) För att möjliggöra en lämplig nivå av konvergens samtidigt som skillnader i de rättsliga systemen eller som följer av arten eller formen för skulden kan beaktas av resolutionsmyndigheter, institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i direktiv 2014/59/EU, är det lämpligt att fastställa det obligatoriska innehållet för avtalsvillkor.
- (49) I syfte att uppnå en enhetlig strategi i hela unionen genom att säkerställa effektiv samordning mellan de behöriga myndigheterna och genom att resolutionsmyndigheten vidtar tillräckligt informerade och snabba resolutionsbeslut, fastställs i denna förordning de förfaranden och innehållet i de anmälningar som avses i artikel 81.1, 81.2 och 81.3 i direktiv 2014/59/EU.
- (50) Anmälningar ska göras via säkra elektroniska kommunikationer som avspeglar ärendets vikt och brådskande karaktär. För att främja samordning mellan parterna övervägs muntlig kommunikation på förhand och efterföljande bekräftelse av mottagandet i processen.
- (51) Meddelanden bör tillhandahålla adekvat information till mottagaren för att denne omedelbart ska kunna utföra sina arbetsuppgifter; specifikt innehåll ska därför fastställas vad gäller det meddelande som ska inlämnas till den behöriga myndigheten av ledningsorganet för det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i

direktiv 2014/59/EU när den fallerar eller sannolikt kommer att falla. Likaså bör ett sådant meddelande från den behöriga myndigheten till resolutionsmyndigheten innehålla den informationen för att göra det möjligt för den senare att fullgöra sina uppgifter. Särskilda krav på innehåll bör också tillhandahållas för meddelande av bedömningen att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d fallerar eller sannolikt kommer att falla, när en sådan bedömning initieras av den behöriga myndigheten respektive resolutionsmyndigheten. I sådana fall bör meddelandet också specificera de relevanta villkor som anges i artikel 32.1 a och b i direktiv 2014/59/EU.

- (52) För att berörda parter ska informeras om resolutionsåtgärder på ett harmoniskt sätt i hela unionen reglerar denna förordning de förfaranden och innehållet i den underrättelse som redogör för effekterna av en resolutionsåtgärd, inbegripet beslutet att tillfälligt avbryta eller begränsa utövandet av vissa rättigheter i enlighet med artiklarna 69, 70 och 71 i direktiv 2014/59/EU.
- (53) I förordningen fastställs också innehållet i underrättelsen, med utgångspunkt i de centrala uppgifter som behöver vidarebefordras till professionella och icke-professionella kunder och borgenärer. I fråga om de delar som inte anges i denna förordning bör meddelandet överensstämma med den bredare kommunikationsstrategi som utarbetats som ett led i resolutionsplanen och som behandlas i kapitel II avsnitten I och II i denna förordning. Det är nödvändigt att anta tekniska standarder för att fastställa enhetliga, detaljerade regler för upprättandet och förfaranden som ska följas av resolutionskollegier när de utövar de funktioner och uppgifter som anges i artikel 88 i direktiv 2014/59/EU, på grund av den stora inverkan som koncernresolutionsplanering och resolution kan ha i fler än en medlemsstat.
- (54) Vid inrättandet av ett resolutionskollegium är det nödvändigt att undvika dubblering av det arbete som redan utförs av den samordnande tillsynsmyndigheten och tillsynskollegiet. Det är också viktigt att se till att detta arbete anpassas för att tillgodose behoven för kollegiets verksamhet. Det är i synnerhet lämpligt att säkerställa att resolutionsmyndigheten på koncernnivå beaktar, uppdaterar och anpassar allt relevant arbete som utförts av den samordnande tillsynsmyndigheten inom ramen för tillsynskollegiet, särskilt när det gäller identifiering av berörda koncernenheter och följaktligen vilka myndigheter som ska bjudas in att bli medlemmar eller observatörer i kollegiet (nedan kallat *kartläggning*).
- (55) Hänvisningen till andra koncerner eller kollegier som utför samma uppgifter och funktioner i enlighet med artikel 88.6 i direktiv 2014/59/EU bör anses omfatta, men inte begränsas till, krishanteringsgrupper som inrättats enligt de gemensamma principer och strategier som utvecklats av rådet för finansiell stabilitet och G20-gruppen. Det är därför viktigt att se till att resolutionsmyndigheter på koncernnivå, vid bedömningen av deras skyldighet att etablera ett resolutionskollegium, även bedömer huruvida dessa andra koncerner eller kollegier fungerar i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
- (56) Deltagande av resolutionsmyndigheter i tredjeland som observatörer i resolutionskollegiet regleras redan genom artikel 88.3 i direktiv 2014/59/EU. Det är därför nödvändigt att organisera deras deltagande i resolutionskollegiet och i dess olika uppgifter.
- (57) För att uppnå en effektiv resolutionsplanering behövs en effektiv och snabb interaktion och samarbete mellan resolutionskollegiet och bankgruppen, särskilt mellan resolutionsmyndigheten på koncernnivå och moderföretaget inom unionen. För detta ändamål förväntas resolutionsmyndigheten på koncernnivå informera moderföretaget inom unionen om inrättandet av resolutionskollegiet, dess sammansättning och om eventuella förändringar i denna sammansättning. Ett snabbt och effektivt samspel och samarbete mellan resolutionsmyndigheten på koncernnivå och moderföretaget inom unionen bör också innefatta tillräckligt utrymme för de snabba åtgärder som krävs för att bevara den finansiella stabiliteten, samt vara utformat med hänsyn tagen till att resolutionsplanering är ett förebyggande arbete som ofta innefattar komplicerade ekonomiska bedömningar.
- (58) Resolutionskollegiets skriftliga rutiner och förfaranden bör innehålla tillräckliga organisatoriska bestämmelser för att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig beslutsprocess. I synnerhet bör resolutionskollegiet erkänna behovet av att inrätta flexibla undergrupper inom resolutionskollegiet för att utföra kollegiefunktioner och se till att medlemmarna på ett lämpligt sätt kan bidra till kollegiets samtliga funktioner. I synnerhet, när det anses lämpligt att andra myndigheter än kollegiets medlemmar deltar i tillsynskollegiet som observatörer är det nödvändigt att resolutionsmyndigheten på koncernnivå säkerställer att villkoren för deltagande fastställs i de skriftliga arrangemangen och att de inte är mer gynnsamma än de som fastställs i denna förordning för kollegiets medlemmar.

- (59) Resolutionskollegiets skriftliga rutiner och förfaranden bör också omfatta nödvändiga operativa bestämmelser för att se till att kollegiet gör det möjligt för resolutionsmyndigheterna att både samordna sina bidrag till tillsynskollegiet och organisera analys, behandling och utvärdering av den input som resolutionsmyndigheterna mottar från tillsynskollegiet. Skriftliga avtal bör därför helst inbegripa en kommunikationsprocess mellan tillsynskollegiet och resolutionskollegiet, framför allt mellan resolutionsmyndigheten på koncernnivå och den samordnande tillsynsmyndigheten. Skriftliga avtal bör också fastställa de förfaranden som ska följas inom resolutionskollegiet för att uppnå en gemensam förståelse i samtliga fall där samordning behövs i praktiken, men där ett gemensamt beslut inte krävs i enlighet med direktiv 2014/59/EU.
- (60) Resolutionsmyndigheten på koncernnivå bör ha tillgång till all information som krävs för fullgörandet av dess uppgifter och ansvar, och bör fungera som samordnare för insamling och spridning av information från en ledamot av kollegiet, eller något koncernföretag som omfattas av sekretessbestämmelserna och bestämmelser om utbyte av sekretessbelagda uppgifter som fastställs i direktiv 2014/59/EU.
- (61) För att säkerställa att de operativa förfarandena är verkningfulla i en krissituation, bör resolutionsmyndigheten på koncernnivå genomföra testen för resolutionskollegiets arbete och bör vid behov kunna involvera moderföretaget inom unionen vid utförandet av dessa tester.
- (62) Det behövs en väl anpassad och realistisk tidsplanering för samtliga gemensamma beslutsförfaranden. Varje resolutionsmyndighet som deltar i dessa processer bör tillhandahålla resolutionsmyndigheten på koncernnivå sitt bidrag i de respektive gemensamma besluten, i tid och på ett effektivt sätt och i enlighet med tidtabellen för det gemensamma beslutet.
- (63) Det är nödvändigt att se till att gemensamma beslut fattas snabbt och vid rätt tidpunkt. Detta är särskilt viktigt för beslut om resolution men är också relevant för resolutionsplaneringen. Samtidigt bör man se till att alla myndigheter som deltar i den gemensamma beslutsprocessen ges tillräcklig tid att lämna synpunkter. För att skapa en lämplig balans mellan dessa två mål bör resolutionsmyndigheterna på koncernnivå ha befogenhet att lägga fram sitt förslag till de andra myndigheter som är involverade i processen och samtidigt fastställa en lämplig tidsfrist efter vars utgång det förmodas att de myndigheter som inte uttryckt invändningar samtycker. Vid fastställandet av den relevanta tidsfristen bör resolutionsmyndigheten på koncernnivå ta vederbörlig hänsyn till den faktiska tidsramen för beslutsfattandet som fastställts i lag eller som redan fastställts av kollegiet självt.
- (64) För att se till att en effektiv process inrättas bör resolutionsmyndigheten på koncernnivå bära det yttersta ansvaret för att fastställa prioriteringsordningen för de steg som ska vidtas. Stegen mot ett gemensamt beslut bör fastställas, med tanke på att några av dessa steg kan utföras parallellt och andra successivt.
- (65) I enlighet med artikel 13.3 i direktiv 2014/59/EU, bör koncernresolutionsplaner ses över och uppdateras åtminstone en gång per år. Man behöver emellertid också se till att koncernresolutionsplaner ses över och uppdateras på ad hoc-basis, antingen om ett sådant behov uppstår till följd av information som mottagits av tillsynskollegiet, eller på resolutionskollegiets eget initiativ.
- (66) För att öka insynen i hur resolutionskollegierna fungerar bör enhetliga villkor för meddelande av de gemensamma besluten till moderföretaget inom unionen och till andra enheter inom gruppen i fråga fastställas tydligt i denna förordning. För att se till att processer och resultat är jämförbara och därigenom uppnå konvergens, är det nödvändigt att klart fastställa enhetliga regler för den process och den dokumentation som krävs för gemensamt beslutsfattande inom ramen för resolutionskollegierna.
- (67) Samordning av de enskilda beslut som fattas av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretag i avsaknad av ett gemensamt beslut bör också säkerställas för att resolutionskollegiet ska kunna fullgöra sin roll i enlighet med artikel 88.1 i direktiv 2014/59/EU. Det är därför nödvändigt att fastställa kollegiets funktionssätt genom rambestämmelse för resolutionsmyndigheten på koncernnivå samt för övriga myndigheter, för att eftersträva en effektiv och fungerande koncernresolutionsplanering även i avsaknad av gemensamma beslut.

- (68) För att avgöra huruvida det finns ett behov av en koncernresolutionsordning bör berörda resolutionsmyndigheter som deltar i resolutionskollegiet överväga, i enlighet med artiklarna 91 och 92 i direktiv 2014/59/EU, om det finns en koncerndimension till den aktuella resolutionen. För detta ändamål bör resolutionsmyndigheten på koncernnivå sträva efter att identifiera alla enheter i koncernen som påverkas, eller som skulle kunna påverkas om en enhet i koncernen eller moderföretaget inom unionen uppfyller villkoren enligt artiklarna 32 eller 33 i direktiv 2014/59/EU.
- (69) Optimala villkor för en resolution kräver att man arbetar effektivt och ändamålsenligt inom en kort tidsram. Det är därför viktigt att föreskriva att resolutionskollegiet, när man överväger behovet av en koncernresolutionsordning, också bör överväga behovet av att göra nationella finansiella arrangemang ömsesidiga. Särskilt med avseende på finansieringsplaner och tillämpningen av direktiv 2014/59/EU bör resolutionskollegiet beakta huruvida nationella finansieringsarrangemang bör vara ömsesidiga. Om de inte görs ömsesidiga bör innehållet i och utvecklingen av finansieringsplanen anpassas i enlighet med detta. För att ytterligare säkerställa effektivitet, bör resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillåtas att ersätta sin slutliga positiva bedömning av behovet av en koncernresolutionsordning med ett förslag för en sådan ordning.
- (70) Koncernresolutionsordningen bör, i den utsträckning det är möjligt och lämpligt, beakta och följa koncernresolutionsplanen, såvida resolutionsmyndigheterna inte med beaktande av omständigheterna i fallet gör bedömningen att resolutionsmålen skulle uppnås effektivare med hjälp av åtgärder som inte föreskrivs i resolutionsplanen.
- (71) För samordningens skull måste alla som berörs av resolutionen av ett institut ha full insikt i och grepp om de synpunkter som meddelats och insatser som gjorts av den resolutionsmyndighet som har invändningar mot ett gemensamt beslut om koncernresolutionsordning. Därför bör den myndighet som har invändningar tydligt motivera dessa för resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
- (72) Denna förordning baseras på det förslag till tekniska standarder för tillsyn som Europeiska bankmyndigheten (EBA) har överlämnat till Europeiska kommissionen.
- (73) Vid tillämpningen av de tekniska standarder om innehållet i resolutionsplanerna för institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU och innehållet i resolutionsplanerna för koncerner i enlighet med artiklarna 10 och 13 i direktiv 2014/59/EU, och att de tekniska tillsynsstandarder om kriterier som ska granskas för bedömningen av möjlighet till resolution av institut eller koncerner, som föreskrivs i artikel 15.4 respektive artikel 16.2 i direktiv 2014/59/EU har EBA samrått med Europeiska systemriskrådet.
- (74) EBA har genomfört ett öppet offentligt samråd om de förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning grundar sig på, analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna och begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr 1093/2010.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OCH ÅTERHÄMTNINGSPLANER

AVSNITT I

Gemensamma bestämmelser

Artikel 1

Syfte

I denna förordning föreskrivs vidare att:

1. Den information som ska ingå i en enskild återhämtningsplan och, i enlighet med artikel 7.5 och 7.6 i direktiv 2014/59/EU, i en koncernåterhämtningsplan.

2. De minimikriterier som den behöriga myndigheten ska utvärdera i fråga om såväl enskilda återhämtningsplaner som koncernåterhämtningsplaner, i enlighet med artikel 6.8 i direktiv 2014/59/EU.
3. Innehållet i resolutionsplanerna för institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU, och innehållet i resolutionsplanerna för koncerner i enlighet med artiklarna 10 och 13 i direktiv 2014/59/EU.
4. De frågor och kriterier som ska granskas för bedömningen av möjligheten till resolution av institut eller koncerner som anges i artiklarna 15.4 och 16.2 i direktiv 2014/59/EU.
5. De villkor som anges i artikel 23.1 a, c, e och i direktiv 2014/59/EU med avseende på finansiellt stöd från en koncernenhet i enlighet med artikel 19 i det direktivet.
6. De omständigheter under vilka en person ska anses vara oberoende i förhållande till resolutionsmyndigheten och det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU för tillämpning av artiklarna 36.1 och 74 i det direktivet.
7. Den förteckning över skulder för vilka undantag gäller från skyldigheten att inkludera de avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU, samt innehållet i de avtalsvillkor som krävs i den punkten.
8. Bestämmelser och förfaranden och innehåll avseende de meddelanden som avses i artikel 81.1, 81.2 och 81.3 i direktiv 2014/59/EU och den underrättelse om upphävande som avses i artikel 83 i det direktivet.
9. Detaljerade regler för att inrätta och precisera resolutionskollegiernas operativa funktionssätt för fullgörandet av de uppgifter som avses artikel 88.1 i direktiv 2014/59/EU.

för punkterna 1, 2, 3 och 4 gäller alla regler om förenklade skyldigheter som fastställts i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *enskild återhämtningsplan* syftar på något av följande:
 - a) En återhämtningsplan som upprättas i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2014/59/EU av ett institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU.
 - b) En återhämtningsplan som upprättas i enlighet med artikel 7.2 i direktiv 2014/59/EU av ett dotterföretag till ett moderföretag inom EU.
2. *resolutionsstrategi*: en uppsättning resolutionsåtgärder som föreskrivs i en resolutionsplan eller en koncernresolutionsplan.
3. *föredragen resolutionsstrategi*: en resolutionsstrategi som bäst uppnår de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 i direktiv 2014/59/EU med hänsyn till strukturen och institutets eller koncernens affärsmodell och den resolutionsordning som är tillämplig för juridiska personer i en koncern.
4. *medräkningsbara kvalificerade skulder*: kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 45.4 i direktiv 2014/59/EU för att ingå i det belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 45.1 i det direktivet.
5. *en enda kontaktpunkt*: en resolutionsstrategi som omfattar utövande av resolutionsbefogenheter av en enda resolutionsmyndighet på ett enda moderföretag, eller på ett institut som är föremål för grupp-tillsyn.

6. *flera kontaktpunkter*: en resolutionsstrategi som omfattar utövande av resolutionsbefogenheter av två eller flera resolutionsmyndigheter på regionala eller funktionella undergrupper eller enheter i en koncern.
7. *kontroll*: kontroll enligt definitionen i artikel 4.1.37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾.
8. *kvalificerat innehav*: ett kvalificerat innehav så som det definieras i artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013.

AVSNITT II

Innehåll i återhämtningsplanerna

Artikel 3

Information som ska inkluderas i en återhämtningsplan

En återhämtningsplan ska omfatta åtminstone följande:

1. En sammanfattning av huvudinslagen i återhämtningsplanen, i enlighet med artikel 4.
2. Information om styrelseformer, i enlighet med artikel 5.
3. En strategisk analys, i enlighet med artiklarna 6–12.
4. En kommunikations- och informationsplan, i enlighet med artikel 14.
5. En analys av förberedande åtgärder, i enlighet med artikel 15.

Artikel 4

Sammanfattning av huvudinslagen i återhämtningsplanen

1. Sammanfattningen av huvudinslagen i planen ska innehålla övergripande information om:
 - a) Återhämtningsplanens innehåll i fråga om styrelseformer.
 - b) Återhämtningsplanens strategiska analys och en sammanfattning av den totala återhämtningskapaciteten som avses i artikel 12.3.
 - c) Alla väsentliga förändringar avseende institutet, koncernen eller återhämtningsplanen sedan den föregående versionen av den återhämtningsplan som överlämnats till den behöriga myndigheten.
 - d) Återhämtningsplanens kommunikations- och informationsplan.
 - e) De förberedande åtgärder som anges i återhämtningsplanen.
2. För tillämpning av kapitel I avsnitten II och III i denna förordning betyder *väsentlig förändring* varje förändring som skulle kunna inverka på förmågan hos ett institut eller ett moderföretag inom unionen eller ett eller flera av dess dotterföretag att genomföra en återhämtningsplan, eller att genomföra ett eller flera återhämtningsalternativ i en återhämtningsplan.

Artikel 5

Styrelseform

Uppgifterna om styrelseformen ska åtminstone innehålla en detaljerad beskrivning av följande frågor:

1. Hur återhämtningsplanen utarbetades, med åtminstone följande uppgifter:
 - a) Roll och funktion hos personer som ansvarar för förberedelser, genomförande och uppdatering av varje avsnitt av planen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- b) Vem som har det övergripande ansvaret för att återhämtningsplanen uppdateras och en beskrivning av den process som används för att uppdatera återhämtningsplanen i syfte att anpassa den till eventuella väsentliga förändringar som påverkar institutet eller koncernen eller deras omgivning.
 - c) En beskrivning av hur planen är integrerad i institutets eller koncernens bolagsstyrning och i den övergripande ramen för riskhantering.
 - d) Om den berörda enheten tillhör en koncern, en beskrivning av de åtgärder och arrangemang som vidtas inom koncernen för att säkerställa samordning och konsekvens av återhämtningsalternativ på koncernnivå och för enskilda dotterföretag.
2. Policy och förfaranden för godkännandet av återhämtningsplanen, med åtminstone följande uppgifter:
- a) Ett uttalande om huruvida återhämtningsplanen har granskats genom internrevision, extern revisor eller riskkommitté.
 - b) En bekräftelse på att återhämtningsplanen har bedömts och godkänts av ledningsorganet för institutet eller moderföretaget inom unionen som ansvarar för inlämnandet av planen.
3. De villkor och förfaranden som krävs för att säkerställa ett snabbt genomförande av återhämtningsalternativ, varvid åtminstone följande:
- a) En beskrivning av den interna upptrappning och beslutsprocess som tillämpas när indikatorerna har uppfyllts, att överväga och avgöra vilket återhämtningsalternativ som kan behöva tillämpas som reaktion på den finansiella stressituation som har uppstått, som åtminstone omfattar följande:
 - i) Roll och funktion för de personer som är involverade i denna process, inbegripet en beskrivning av deras ansvarsområden eller, när en kommitté deltar i processen, kommitténs ledamöters roll, ansvar och funktion.
 - ii) Förfaranden som måste följas.
 - iii) Tidsfristen för beslut om återhämtningsalternativ, och när och hur de behöriga myndigheterna ska underrättas om att indikatorerna har uppfyllts.
 - b) En detaljerad beskrivning av de indikatorer som återspeglar eventuell sårbarhet, brister eller hot åtminstone i fråga om kapitalsituationen, likviditeten, lönsamheten och riskprofilen för den enhet eller de enheter som ingår i återhämtningsplanen.
4. Planens förenlighet med institutets eller koncernens allmänna riskhanteringsram, inklusive en beskrivning av de relevanta riktmärken (tidiga varningssignaler) som används som en del av institutets eller koncernens regelbundna interna riskhanteringsprocess, om dessa referensvärden är värdefulla för att informera ledningen om hur indikatorerna skulle kunna nås.
5. Datasystem som används för information till företagsledningen, inbegripet en beskrivning av arrangemangen för att se till att de uppgifter som behövs för att genomföra återhämtningsalternativen snabbt och tillförlitligt görs tillgängliga för beslutsfattande när företaget är utsatt för stress.

Artikel 6

Strategisk analys

1. Den strategiska analysen ska identifiera centrala affärsområden och kritiska funktioner, och beskriva de viktigaste åtgärderna för att bevara dessa centrala affärsområden och kritiska funktioner i ett läge av finansiell stress.
2. Den strategiska analysen ska innehålla åtminstone följande underavdelningar:
 - a) En beskrivning av den eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen, som anges i artikel 7.
 - b) En beskrivning av återhämtningsalternativ enligt artiklarna 8–12.

Artikel 7

Beskrivning av de enheter som omfattas av återhämtningsplanen

1. Underavdelningen i den strategiska analysen som beskriver den enhet eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen ska inkludera följande upplysningar:

- a) En allmän beskrivning av den eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen, däribland
 - i) en beskrivning av deras övergripande verksamhet och riskstrategi,
 - ii) deras affärsmodell och affärsplan, inbegripet en förteckning över de viktigaste jurisdiktioner där de är verksamma, inbegripet genom en juridisk person eller en filial som uppfyller de villkor som anges i punkt 2,
 - iii) deras kärnaffärsområden och kritiska funktioner,
 - iv) process och parametrar för att identifiera deras centrala affärsområden och kritiska funktioner.
- b) En kartläggning av kärnaffärsområden och kritiska funktioner för de juridiska enheter och filialer som uppfyller de villkor som anges i punkt 2.
- c) En detaljerad beskrivning av de rättsliga och ekonomiska strukturerna för den enheten eller de enheter som omfattas av planen, inklusive en förklaring av den koncerninterna sammanflätningen för alla rättsliga enheter eller filialer som uppfyller villkoren i punkt 2 och särskilt en beskrivning av följande:
 - i) Alla befintliga koncerninterna exponeringar och finansieringsförhållanden, kapitalflöden inom enheten eller enheter som omfattas av återhämtningsplanen, koncerninterna garantier som införts och koncerninterna garantier som förväntas införas när återhämtningsåtgärder krävs.
 - ii) Juridisk sammanflätning, vilket ska innefatta väsentliga rättsligt bindande avtal mellan enheter i en koncern, exempelvis förekomsten av dominansavtal och avtal om resultatöverföring.
 - iii) Operativa sammankopplingar, vilket avser funktioner som är centraliserade i en juridisk person eller filial och som är viktiga för driften av andra juridiska personer, filialer eller för koncernen, särskilt centraliserade it-funktioner, kassahantering, riskhantering eller administrativa uppgifter.
 - iv) Eventuella befintliga avtal om finansiellt stöd inom koncerner som har ingåtts i enlighet med artikel 19 i direktiv 2014/59/EU inklusive avtalsparterna, formen av finansiellt stöd och de villkor som är förknippade med tillhandahållandet av finansiellt stöd.
- d) En beskrivning av externa sammankopplingar som åtminstone omfattar följande:
 - i) Betydande exponeringar mot och skulder till centrala motparter.
 - ii) Finansiella produkter och tjänster som i betydande omfattning tillhandahålls av enheten eller enheter som omfattas av återhämtningsplanen till andra finansmarknadsaktörer.
 - iii) Betydande tjänster som tredje man tillhandahåller enheten eller enheter som omfattas av återhämtningsplanen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 leden b och c ska hänvisningen till rättsliga enheter eller filialer förstås som en hänvisning till rättsliga enheter eller filialer som

- a) bidrar avsevärt till vinsten i enheten eller enheterna som omfattas av återhämtningsplanen eller till deras finansiering eller innehar en stor andel av deras tillgångar, skulder eller kapital,
- b) genomför de viktigaste affärsverksamheterna,
- c) centralt utför viktiga operativa funktioner, riskhantering eller administrativa funktioner,
- d) bär betydande risker som i värsta tänkbara scenario skulle kunna äventyra bärkraften hos institutet eller koncernen,

- e) inte skulle kunna avyttras eller likvideras utan att sannolikt medföra stor risk för institutet eller koncernen som helhet,
- f) är viktiga för den finansiella stabiliteten i åtminstone en av de medlemsstater där de har sitt säte eller är verksamma.

Artikel 8

Återhämtningsalternativ

1. Underavsnittet om återhämtningsalternativ ska innehålla en förteckning över alla återhämtningsalternativ och en beskrivning av varje alternativ som anges i artiklarna 9–12.
2. Underavsnittet om återhämtningsalternativ ska innehålla ett antal återhämtningsalternativ som utformats för att bemöta finansiella stressscenarion och som rimligen kunde förväntas bidra till att bevara eller återställa bärkraften och den finansiella ställningen hos de enheter som omfattas av återhämtningsplanen.
3. Varje återhämtningsalternativ ska beskrivas på ett sätt som gör det möjligt för den behöriga myndigheten att bedöma dess inverkan och genomförbarhet.
4. Återhämtningsalternativen ska innefatta åtgärder som är extraordinära till sin natur samt åtgärder som också kan vidtas inom ramen för företagets normala verksamhet i den eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen.
5. Återhämtningsalternativ får inte uteslutas av det enda skälet att de skulle kräva en ändring av den rådande typen av verksamhet i den berörda enheten eller de berörda enheterna.

Artikel 9

Insatser, arrangemang och åtgärder enligt återhämtningsalternativ

1. Varje återhämtningsalternativ ska innehålla åtminstone följande:
 - a) Ett antal kapital- och likviditetsåtgärder som krävs för att upprätthålla eller återställa bärkraften och den ekonomiska ställningen i den enhet eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen, och som har som främsta syfte att säkerställa livskraften hos kritiska funktioner och centrala affärsområden.
 - b) Arrangemang och åtgärder vars huvudsakliga syfte är att bevara eller återställa institutets kapitalbas eller koncernens konsoliderade kapitalbas genom externa rekapitaliseringar och interna åtgärder för att förbättra kapitalställningen i den enhet eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen.
 - c) Arrangemang och åtgärder för att säkerställa att den eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen har tillräcklig tillgång till beredskapsfinansieringskällor så att de kan bedriva sin verksamhet och fullgöra sina åtaganden när dessa förfaller till betalning.
 - d) Arrangemang och åtgärder för att minska riskerna och skuldsättningen, eller en omstrukturering av affärsområden, däribland, när så är lämpligt, en analys av eventuella väsentliga avvecklingar av tillgångar, juridiska personer eller affärsområden.
 - e) Arrangemang och åtgärder vars huvudsakliga syfte är att uppnå en frivillig omstrukturering av skulder, utan att utlösa fallissemang, uppsägning, degradering eller liknande.

Vid tillämpning av led c ska åtgärderna omfatta yttre åtgärder och, när så är lämpligt, åtgärder som syftar till att omorganisera den tillgängliga likviditeten inom koncernen. Beredskapsfinansieringskällor ska omfatta potentiella likvida medel, bedömning av tillgängliga säkerheter och av möjligheterna att överföra likvida medel mellan koncernenheter och affärsområden.

2. Om ett återhämtningsalternativ inte omfattar de insatser, arrangemang eller åtgärder som anges i punkt 1 a–e ska underavsnittet om återhämtningsalternativ innehålla bevis för att sådana insatser, arrangemang eller åtgärder har beaktats av det institut, moderföretag inom unionen eller dotterföretag som har utarbetat och lagt fram planen.

Artikel 10

Konsekvensbedömning

Varje återhämtningsalternativ ska innefatta en konsekvensbedömning som särskilt ska innehålla en detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet och möjligheten att sälja ut centrala affärsområden, verksamheter och tillgångar i den enhet eller de enheter som återhämtningsalternativet gäller och åtminstone följande delar:

1. Ekonomisk och operativ konsekvensbedömning som fastställer den förväntade effekten på solvens, likviditet, finansiering, lönsamhet och verksamhet i den enhet eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen. I förekommande fall ska bedömningen tydligt ange de olika koncernenheterna som kan påverkas av alternativet eller som är delaktiga i dess genomförande.
2. En bedömning av externa effekter och systemeffekter som anger de förväntade konsekvenserna för kritiska funktioner som utförs av den enhet eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen, och inverkan på aktieägare, kunder, särskilt insättare och icke-professionella investerare, motparter och, i förekommande fall, resten av koncernen.
3. Värderingsantaganden och alla andra antaganden vid bedömningar enligt leden 1 och 2, inbegripet antaganden om försäljning av tillgångar eller beteendet hos andra finansiella institut.

Artikel 11

Genomförbarhetsstudie

1. Varje återhämtningsalternativ ska innehålla en genomförbarhetsstudie, som ska omfatta åtminstone
 - a) en bedömning av risken i samband med återhämtningsalternativet, med utgångspunkt i erfarenheter i samband med återhämtningsalternativet eller en liknande åtgärd,
 - b) en detaljerad analys och beskrivning av alla väsentliga hinder för ett effektivt och snabbt verkställande av planen och en beskrivning av om och hur sådana hinder kan övervinnas,
 - c) i förekommande fall, en analys av potentiella hinder för ett effektivt genomförande av varje återhämtningsalternativ som är ett resultat av gruppens struktur eller av koncerninterna arrangemang, inklusive huruvida det finns väsentliga praktiska eller juridiska hinder för att utan dröjsmål överföra kapitalbasen eller återbetala skulder eller tillgångar inom koncernen,
 - d) lösningar på de potentiella hinder som anges i leden b och c.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska ett betydande hinder omfatta alla faktorer som skulle kunna negativt påverka möjligheterna att i rätt tid verkställa alternativ, däribland särskilt rättsliga, driftsmässiga, företagsmässiga, finansiella och ryktesmässiga risker, såsom risken för att ett kreditbetyg försämrats.

Artikel 12

Fortsatt drift

1. Varje återhämtningsalternativ ska innehålla en bedömning av hur den fortsatta driften kommer att säkerställas vid genomförandet av det alternativet.

2. Denna bedömning ska innefatta en analys av den interna verksamheten (t.ex. it-system, leverantörer och personalresurser) och tillgång till den enhet eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen till marknadsinfrastruktur (t.ex. clearing- och avvecklingssystem och betalningssystem). Bedömningen av beredskapsplaner ska särskilt beakta följande:

- a) Samtliga arrangemang och åtgärder som krävs för en kontinuerlig tillgång till finansmarknadernas infrastruktur.
- b) Varje arrangemang och åtgärd som är nödvändig för att upprätthålla en kontinuerlig drift av de operativa processerna för den eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen, inbegripet infrastruktur och it-tjänster.
- c) Den förväntade tidsramen för genomförandet av och effektiviteten hos varje återhämtningsalternativ.
- d) Återhämtningsalternativets effektivitet och indikatorernas lämplighet i olika scenarier med finansiell stress som bedömer vilken inverkan vart och ett av dessa scenarier har på de enheter som omfattas av återhämtningsplanen, särskilt deras kapital, likviditet, lönsamhet, riskprofil och verksamhet.

3. Den bedömningen ska ange vilket återhämtningsalternativ som kan vara lämpligt i ett specifikt scenario, de potentiella effekterna av återhämtningsalternativet, dess genomförbarhet, inklusive potentiella hinder för dess genomförande, och den tid som krävs för genomförandet.

På grundval av denna information ska bedömningen ge en beskrivning av den totala återhämtningskapaciteten för den enhet eller de enheter som omfattas av återhämtningsplanen, dvs. i vilken utsträckning återhämtningsalternativen tillåter den enheten eller de enheterna att återhämta sig i en rad olika scenarier som inbegriper svår makroekonomisk och finansiell stress.

Artikel 13

Korshänvisningar

Om den information som anges i artikel 7 har lämnats in till resolutionsmyndigheterna i enlighet med artikel 11 i direktiv 2014/59/EU får de behöriga myndigheterna välja att godta korshänvisningar till den informationen som tillräcklig för att uppfylla kravet i artikel 7, om de inte äventyrar återhämtningsplanens fullständighet och kvalitet, enligt kraven i avsnitt III kapitel I i denna förordning.

Artikel 14

Kommunikations- och informationsplan

1. Kommunikations- och informationsplanen ska omfatta detaljuppgifter om följande:

- a) Intern kommunikation, särskilt till personal, företagsråd eller andra företrädare för personalen.
- b) Extern kommunikation, särskilt till aktieägare och andra investerare, behöriga myndigheter, motparter, finansiella marknader, finansmarknadsstruktur, insättare och allmänheten, som tillämpligt.
- c) Effektiva förslag för att hantera eventuella negativa marknadsreaktioner.

2. En återhämtningsplan ska åtminstone omfatta en analys av hur kommunikations- och informationsplanen skulle genomföras när ett eller flera av de arrangemang eller åtgärder som anges i återhämtningsplanen genomförs.

3. Kommunikations- och informationsplanen ska på lämpligt sätt beakta eventuella särskilda kommunikationsbehov för enskilda återhämtningsalternativ.

*Artikel 15***Förberedande åtgärder**

1. En återhämtningsplan ska innehålla en analys av eventuella förberedande åtgärder som vidtagits av den eller de enheter som omfattas av den, eller som är nödvändiga för att underlätta genomförandet av återhämtningsplanen, eller för att förbättra dess ändamålsenlighet, samt en tidsplan för genomförandet av dessa åtgärder.
2. Sådana förberedande åtgärder ska omfatta alla nödvändiga åtgärder för att övervinna hindren för ett effektivt genomförande av de återhämtningsalternativ som har identifierats i återhämtningsplanen.

*AVSNITT III***Bedömning av återhämtningsplaner***Artikel 16***Återhämtningsplanernas fullständighet**

Den behöriga myndigheten ska bedöma i vilken utsträckning en återhämtningsplan uppfyller de krav som anges i artiklarna 5 eller 7 i direktiv 2014/59/EU och ska granska planens fullständighet på grundval av följande:

1. Huruvida planen omfattar alla de uppgifter som förtecknas i avsnitt A i bilagan till direktiv 2014/59/EU såsom närmare anges i kapitel I avsnitt I i denna förordning.
2. Huruvida planen tillhandahåller information som är uppdaterad, även med avseende på eventuella väsentliga förändringar av enheten eller enheterna, särskilt förändringar av deras juridiska eller organisatoriska struktur eller dess affärsverksamhet eller finansiella situation sedan den senaste planen lämnades in, i enlighet med artikel 5.2 i direktiv 2014/59/EU.
3. I tillämpliga fall, huruvida planen innehåller en analys av hur och när den enhet eller de enheter som omfattas av planen kan ansöka, i enlighet med de villkor som tas upp i planen, om att få utnyttja centralbanksfaciliteter och identifiera de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.
4. Huruvida planen korrekt återspeglar en rad olika scenarier som inbegriper svår makroekonomisk och finansiell stress med relevans för de särskilda villkor för den eller de enheter som planen omfattar, med hänsyn till de riktlinjer som utfärdats av EBA i enlighet med artikel 5.7 i direktiv 2014/59/EU som närmare specificerar de indikatorer som ska ingå i återhämtningsplanerna, genom att göra sitt yttersta för att följa dem i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.
5. Huruvida planen innehåller en ram med indikatorer som anger tidpunkterna vid vilka lämpliga åtgärder som avses i planen kan vidtas.
6. Huruvida den information som avses i leden 1–5 tillhandahålls med avseende på koncernen som helhet.
7. I tillämpliga fall, huruvida planen omfattar arrangemang för finansiellt stöd inom koncernen vilka antagits enligt ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd som har ingåtts i enlighet med kapitel III i direktiv 2014/59/EU.
8. Huruvida, för vart och ett av de scenarier som inbegriper svår makroekonomisk och finansiell stress och som återspeglas i planen i enlighet med artikel 7.6 i direktiv 2014/59/EU, planen anger om det föreligger
 - a) hinder för genomförandet av återhämtningsåtgärder inom koncernen, inbegripet på nivån för de enskilda enheter som planen omfattar,
 - b) väsentliga praktiska eller juridiska hinder för att utan dröjsmål överföra kapitalbasen eller betala skulder eller tillgångar inom koncernen.

Artikel 17

Återhämtningsplanernas kvalitet

Vid bedömningen av de krav och kriterier som fastställs i artiklarna 5 och 7 i direktiv 2014/59/EU, beroende på vad som är tillämpligt, ska den behöriga myndigheten granska kvaliteten på en återhämtningsplan på grundval av följande:

1. Tydligheten i planen anses vara etablerad om
 - a) planen är självförklarande och tydligt och begripligt skriven,
 - b) definitioner och beskrivningar är tydliga och enhetliga inom hela planen,
 - c) antaganden och värderingar som gjorts inom planen förklaras,
 - d) hänvisningar till handlingar som inte ingår i planen och eventuella bilagor kompletterar planen på ett sätt som avsevärt bidrar till att identifiera alternativ för att upprätthålla eller återställa den finansiella styrkan och bärkraften i den enhet eller de enheter som den omfattar.
2. Relevansen i den information som ingår i planen anses vara etablerad, om sådan information är inriktad på att identifiera möjligheterna att bibehålla eller återställa den finansiella styrkan och bärkraften hos ett institut eller en koncern.
3. Omfattningen av återhämtningsplanen ska anses vara etablerad om, med hänsyn till arten av den verksamhet som bedrivs av den enhet eller de enheter som omfattas av planen, deras storlek och graden av sammanlänkning med andra institut och koncerner och med det finansiella systemet i allmänhet
 - a) det i planen föreskrivs en tillräcklig detaljnivå för den information som ska ingå i återhämtningsplanerna enligt artiklarna 5 och 7 i direktiv 2014/59/EU,
 - b) planen omfattar ett tillräckligt brett urval av återhämtningsalternativ och indikatorer, med beaktande av de riktlinjer som utfärdats av EBA i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2014/59/EU, för att närmare specificera de indikatorer som ska ingå i återhämtningsplanerna, genom att göra sitt yttersta för att följa dem i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.
4. Planens interna enhetlighet anses vara etablerad
 - a) för en enskild återhämtningsplan, om planen i sig är internt enhetlig,
 - b) för en koncernåterhämtningsplan, om koncernplanen i sig är internt enhetlig,
 - c) där planerna krävs för dotterföretagen på individuell basis i enlighet med artikel 7.2 i direktiv 2014/59/EU, om intern enhetlighet föreligger mellan dessa planer och koncernåterhämtningsplanen.

Artikel 18

Genomförande av de arrangemang som föreslås i återhämtningsplanerna

1. Vid bedömningen av i vilken omfattning återhämtningsplanen uppfyller kriteriet i artikel 6.2 a i direktiv 2014/59/EU ska den behöriga myndigheten granska följande:
 - a) Planens grad av integration och överensstämmelse med de allmänna bestämmelserna om företagsstyrning och de interna rutinerna hos den enhet eller de enheter som planen gäller och dess/deras riskhanteringssystem.
 - b) Huruvida planen innehåller ett tillräckligt antal rimliga och hållbara återhämtningsmetoder som gör det sannolikt att institutet eller koncernen skulle kunna motverka olika finansiella krisscenarier snabbt och effektivt.
 - c) Huruvida återhämtningsalternativ i planen anger åtgärder som effektivt tar itu med de scenarier med svår makroekonomisk och finansiell stress som återspeglas i enlighet med artikel 5.6 i direktiv 2014/59/EU.

- d) Huruvida tidsfristen för genomförandet av alternativen är realistisk och beaktas i de förfaranden som utarbetats för att säkerställa genomförandet av återhämtningsåtgärder.
 - e) Huruvida institutet eller koncernen har tillräcklig beredskap för att åtgärda det finansiella krisläget, särskilt genom bedömningar om de nödvändiga förberedande åtgärderna har identifierats tillräckligt och, i tillämpliga fall, om dessa åtgärder har genomförts eller om en plan för att genomföra dem har utarbetats.
 - f) Lämpligheten i de olika scenarier med svår makroekonomisk och finansiell stress mot vilka planen har testats.
 - g) Lämpligheten i de metoder för prövning av planen gentemot de scenarier som avses i led f och i vilken utsträckning analysen av återhämtningsalternativ och indikatorer för varje scenario ska kontrolleras genom denna prövning.
 - h) Huruvida de antaganden och värderingar som görs inom ramen för planen och för varje återhämtning är realistiska och trovärdiga.
2. Rimligheten i varje återhämtningsalternativ som anges i den plan som avses i punkt 1 b ska bedömas med hänsyn till följande faktorer:
- a) Huruvida omfattningen av dess genomförande är inom institutets eller koncernens kontroll och i vilken utsträckning den skulle baseras på åtgärder av tredje man.
 - b) Huruvida planen innehåller ett tillräckligt brett spektrum av återhämtningsalternativ och lämpliga indikatorer, villkor och förfaranden för att säkra ett snabbt genomförande av dessa alternativ.
 - c) I vilken utsträckning planen beaktar rimligen förutsebara konsekvenser av genomförandet av det föreslagna återhämtningsalternativet för institutet eller koncernen.
 - d) Huruvida planen och särskilt återhämtningsalternativen däri skulle upprätthålla institutets eller koncernens bärkraft och sanera dess finanser.
 - e) Om tillämpligt, i vilken mån institutet eller koncernen, eller konkurrenter med liknande egenskaper, har hanterat en föregående period av finansiell stress med liknande egenskaper som det tänkta scenariot genom tillämpning av de återhämtningsalternativ som beskrivs, särskilt när det gäller ett snabbt genomförande av återhämtningsalternativ och, i fråga om en koncernåterhämtningsplan, samordning av återhämtningsalternativ inom koncernen.

Artikel 19

Återhämtningsalternativ

Vid bedömningen av i vilken omfattning återhämtningsplanen uppfyller kriteriet i artikel 6.2 b i direktiv 2014/59/EU ska den behöriga myndigheten granska följande:

1. Huruvida planen och de enskilda återhämtningsalternativen rimligen kan genomföras i tid och på ett effektivt sätt, även i situationer som inbegriper svår makroekonomisk och finansiell stress.
2. Huruvida planen och särskilda återhämtningsalternativ rimligen kan genomföras i en omfattning som i tillräcklig grad uppnår sina mål utan några betydande negativa effekter på det finansiella systemet.
3. Huruvida antalet återhämtningsalternativ tillräckligt minskar risken för uppkomst av hinder för genomförandet av dessa alternativ eller skadliga systemeffekter uppstår till följd av de återhämtningsåtgärder av andra institut eller koncerner som vidtas samtidigt.
4. I vilken utsträckning återhämtningsalternativen kan kollidera med alternativ som tillämpas av institut eller koncerner med samma sårbara områden, t.ex. på grund av liknande affärsmodeller, strategier eller verksamhetsområden, om alternativen genomfördes samtidigt.
5. I vilken utsträckning ett samtidigt genomförande av återhämtningsalternativ av flera institut eller koncerner sannolikt får en negativ inverkan på deras genomförbarhet.

*Artikel 20***Särskilda krav för koncernåterhämtningsplaner**

Vid bedömningen av i vilken omfattning återhämtningsplanen uppfyller kriteriet i artikel 7.4 och 7.6 i direktiv 2014/59/EU ska den behöriga myndigheten granska följande:

1. I vilken utsträckning planen förmår stabilisera koncernen som helhet, och varje institut som ingår i koncernen, särskilt med hänsyn till följande:
 - a) Tillgången till återhämtningsalternativ på koncernnivå för att vid behov återställa den finansiella ställningen för ett dotterföretag, utan att det stör gruppens finansiella soliditet.
 - b) Huruvida koncernen som helhet efter tillämpningen av ett särskilt återhämtningsalternativ, och varje institut inom den koncern som avsåg fortsätta sin verksamhet enligt detta återhämtningsalternativ, fortfarande skulle ha en lönsam affärsmodell.
 - c) I vilken utsträckning arrangemangen i planen säkerställer samordning och enhetlighet mellan åtgärder på moderföretagsnivå eller på nivån för det institut som omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning VII kapitel 3 i direktiv 2013/36/EU, respektive på nivån för de enskilda instituten. Den utsträckning i vilken styrprocesser som ingår i planen beaktar styrningsstrukturen för enskilda dotterföretag och alla relevanta rättsliga restriktioner ska särskilt ses över.
2. I vilken utsträckning planen innehåller lösningar för att överbrygga eventuella hinder för genomförandet av återhämtningsåtgärder inom koncernen, vilka identifieras i förhållande till ett scenario som anges i artikel 5.6 i direktiv 2014/59/EU, om hindren inte kan åtgärdas, i vilken utsträckning alternativa återhämtningsåtgärder skulle kunna uppnå samma mål.
3. I vilken utsträckning planen innehåller lösningar för att överbrygga eventuella väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av kapitalbas eller återbetalning av skulder eller tillgångar inom koncernen som identifierats, om hindren inte kan åtgärdas, i vilken utsträckning alternativa återhämtningsåtgärder skulle kunna uppnå samma mål.

*Artikel 21***Den eller de bedömda enheternas karaktär**

Vid bedömningen av den övergripande trovärdigheten hos en återhämtningsplan i enlighet med artiklarna 18, 19 och 20 ska den behöriga myndigheten beakta vilken typ av verksamhet som bedrivs av den enhet eller de enheter som omfattas av planen, deras storlek och deras sammanlänkning med andra institut och grupper och det finansiella systemet i allmänhet.

KAPITEL II

RESOLUTIONSPLANER

AVSNITT I

Innehåll i resolutionsplanerna*Artikel 22***Informationskategorier som ska inkluderas i resolutionsplanerna**

En resolutionsplan ska åtminstone innehålla de uppgifter som anges i punkterna 1–8 i denna artikel, inbegripet alla uppgifter som krävs enligt artiklarna 10 och 12 i direktiv 2014/59/EU och all ytterligare information som krävs för att möjliggöra leverans av resolutionsstrategin:

1. En sammanfattning av planen, inklusive en beskrivning av institutet eller koncernen, och en sammanfattning av poster som avses i punkterna 2–8.

2. En beskrivning av den resolutionsstrategi som övervägs i planen, inbegripet följande:
 - a) Fastställande av de olika resolutionsåtgärder som förutses i planen.
 - b) Fastställande av den eller de juridiska personer på vilka resolutionsåtgärder skulle tillämpas.
 - c) Fastställande av kritiska funktioner eller centrala affärsområden som kommer att bibehållas och de som förväntas vara åtskilda från andra funktioner.
 - d) En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen, enligt kraven i artikel 10.7 d i direktiv 2014/59/EU.
 - e) En ingående beskrivning av alla varianter av den resolutionsstrategi som valts för att åtgärda omständigheter under vilka den utvalda strategin inte kan genomföras.
 - f) En beskrivning av beslutsprocessen för att genomföra resolutionsstrategin, inbegripet den tid som krävs för beslut.
 - g) För koncernresolutionsplaner, arrangemang för samarbete och samordning mellan resolutionsmyndigheter och andra berörda myndigheter i medlemsstater i vilka koncernenheten är belägna, eller som har betydande filialer och relevanta myndigheter i tredjeländer i vilka koncernenheten är belägna, i linje med de skriftliga arrangemangen och förfarandena enligt avdelning I kapitel VI.
3. En beskrivning av den information samt de arrangemang för tillhandahållande av denna information, som är nödvändiga för att effektivt genomföra resolutionsstrategin, som åtminstone omfattar följande:
 - a) En beskrivning av den information och de förfaranden för att säkerställa att de uppgifter som krävs för värdering, särskilt enligt artiklarna 36 och 49 i direktiv 2014/59/EU, och för att bedöma marknadens förmåga, särskilt i enlighet med marknadsföringskraven för försäljning av affärsverksamhet och brobanksverktyg, görs tillgängliga i god tid.
 - b) En beskrivning av kritiska funktioner och kärnaffärsområden för juridiska personer som särskilt identifierar kritiska funktioner och kärnaffärsområden som handhas av enheter som är föremål för resolutionsåtgärder, och de kritiska funktioner eller centrala affärsområden som är spridda på flera juridiska personer som skulle åtskiljas genom genomförandet av resolutionsstrategin.
 - c) En beskrivning av arrangemang för utbyte av information mellan resolutionsmyndigheter och andra relevanta myndigheter, däribland i förekommande fall myndigheterna i andra medlemsstater eller i tredjeländer, i enlighet med artikel 90 i direktiv 2014/59/EU.
 - d) En detaljerad beskrivning av arrangemangen för att säkerställa att informationen i enlighet med artikel 11 i direktiv 2014/59/EU är uppdaterad och tillgänglig för resolutionsmyndigheterna när så krävs.
4. En beskrivning av arrangemang för att säkerställa driftskontinuitet i tillgången till kritiska funktioner under resolution, inbegripet åtminstone en beskrivning av:
 - a) Kritiska gemensamma system och transaktioner som måste fortsätta för att upprätthålla kontinuiteten i kritiska funktioner och arrangemang för att säkerställa avtalsenlig och operationell stabilitet under resolution.
 - b) Interna och externa ömsesidiga beroenden som är av avgörande betydelse för upprätthållandet av operativ kontinuitet.
 - c) Arrangemang för att garantera tillgång till betalningssystem eller annan finansiell infrastruktur som är nödvändig för att upprätthålla kritiska funktioner, inbegripet en bedömning av överförbarheten av kunders positioner.
5. En beskrivning av finansieringsbehov och finansieringskällor som är nödvändiga för genomförandet av resolutionsstrategin som förutses i planen, inbegripet åtminstone en beskrivning av följande:
 - a) Finansiering och likviditetskrav enligt resolutionsstrategin.

- b) Potentiella källor till resolutionsfinansiering, inbegripet finansieringsvillkor, förutsättningar för deras användning, tidpunkten för deras tillgänglighet, de enheter som kan erhålla finansiering och eventuella krav på säkerheter.
 - c) I tillämpliga fall, en beskrivning och en analys av hur och när ett institut eller en koncern kan lämna in en ansökan, i enlighet med de villkor som tas upp i resolutionsplanen, för användning av centralbanksfaciliteter (andra än akut likviditetsstöd eller annat stöd med atypiska villkor) för resolution, inbegripet identifiering av tillgängliga säkerheter.
 - d) För koncerner, de överenskomna principerna för delat ansvar för finansieringen mellan finansieringskällor i olika jurisdiktioner, inbegripet mellan finansieringskällor i olika medlemsstater enligt artikel 12.3 f i direktiv 2014/59/EU.
6. Kommunikationsplaner som inbegriper åtminstone följande avgörande intressegrupper:
- a) Ledning, ägare och anställda i institutet eller koncernen, inbegripet förfaranden för samråd med personalen och, i tillämpliga fall, dialog med arbetsmarknadens parter i resolutionsprocessen samt en bedömning av planens effekter på anställda.
 - b) Kunder, medier och allmänheten.
 - c) Insättare, aktieägare, obligationsinnehavare, motparter, finansmarknadsinfrastrukturer samt andra berörda marknadsaktörer.
 - d) Administrativa eller rättsliga organ, vars godkännande eller auktorisation är av avgörande betydelse för att genomföra resolutionsstrategin.
 - e) Eventuella rådgivare som krävs för att genomföra resolutionsstrategin.
7. Slutsatserna av bedömningen av möjligheten till resolution, åtminstone följande:
- a) Huruvida resolution av institutet eller koncernen för närvarande är möjlig.
 - b) En sammanfattning av slutsatserna i likvidationsvärderingen som krävs i artikel 23.1 a.
 - c) En detaljerad beskrivning av alla identifierade hinder för resolution och av de åtgärder som föreslås av institutet eller koncernen, eller som krävs av resolutionsmyndigheten för att åtgärda eller avlägsna dessa hinder.
 - d) En kvantifierad bedömning av eventuella ändringar av minimikrav för kvalificerade skulder, eller lämplig placering av kvalificerade skulder som krävs för att avlägsna eller hantera hinder för resolution, med hänsyn tagen till de kriterier som anges i artikel 45.6 i direktiv 2014/59/EU och som specificeras ytterligare i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 45.2 i direktiv 2014/59/EU.
8. Eventuella yttranden från institutet eller koncernen i fråga om resolutionsplanen.

AVSNITT II

Bedömning av möjligheten till resolution

Artikel 23

Bedömningssteg

1. Resolutionsmyndigheterna ska bedöma möjligheten till resolution utifrån följande steg:
 - a) Bedömning av genomförbarhet och trovärdighet för institutets eller koncernens likvidation enligt normala insolvensförfaranden i enlighet med artikel 24.
 - b) Val av föredragen resolutionsstrategi för bedömning i enlighet med artikel 25.

c) Bedömning av den utvalda resolutionsstrategins genomförbarhet i enlighet med artiklarna 26–31.

d) Bedömning av den utvalda resolutionsstrategins trovärdighet i enlighet med artikel 32.

2. Om resolutionsmyndigheten anser att det är tydligt att institut eller koncerner utgör liknande risker för det finansiella systemet, eller att de omständigheter under vilka deras likvidation troligen inte är genomförbar är likartade, får resolutionsmyndigheten utföra bedömningen av likvidationens genomförbarhet och trovärdighet för dessa institut eller koncerner på ett likartat eller identiskt sätt.

De typer av institut som avses i första stycket kan särskilt fastställas i enlighet med de kriterier som avses i artikel 98.1 j i direktiv 2013/36/EU.

3. Om en resolutionsmyndighet finner att det kanske inte är genomförbart eller trovärdigt att avveckla institutet eller koncernen enligt normala insolvensförfaranden, eller att resolutionsåtgärder annars kan vara nödvändiga i allmänhetens intresse, eftersom avveckling enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla de resolutionsmålen i samma utsträckning, ska den fastställa en föredragen resolutionsstrategi som är lämplig för institutet eller koncernen på grundval av uppgifter från institutet eller koncernen enligt artikel 11 i direktiv 2014/59/EU och de kriterier som fastställs i denna förordning. I den utsträckning som krävs ska den även identifiera alternativa strategier för att hantera situationer där strategin inte skulle vara möjlig eller trovärdig.

4. Bedömningar av den föredragna resolutionsstrategins genomförbarhet och trovärdighet ska inbegripa en bedömning av alternativa strategier som föreslås som en del av denna strategi.

5. Resolutionsmyndigheter ska från institutet eller koncernen i enlighet med artikel 11 i direktiv 2014/59/EU begära den ytterligare information som krävs för att göra bedömningarna av den föredragna strategin och av alternativa strategier.

6. En resolutionsmyndighet ska, när så är lämpligt, revidera den föredragna resolutionsstrategin, eller överväga alternativa strategier på grundval av en slutförd bedömning av genomförbarheten och trovärdigheten hos den föredragna resolutionsstrategi som avses i punkt 4.

7. Om en resolutionsmyndighet reviderar den föredragna resolutionsstrategin ska den bedöma genomförbarheten och trovärdigheten i den reviderade föredragna resolutionsstrategin i enlighet med artiklarna 26 och 27.

Artikel 24

Likvidationens genomförbarhet och trovärdighet enligt normala insolvensförfaranden

1. Resolutionsmyndigheterna ska bedöma om likvidationen av institutet eller koncernen är genomförbar och trovärdig enligt normala insolvensförfaranden, samt den effekt som likvidationen skulle ha på beroendet av extraordinärt finansiellt stöd jämfört med resolution.

2. Vid bedömningen av likvidationens trovärdighet ska resolutionsmyndigheterna bedöma de troliga effekterna av institutets eller koncernens likvidation på det finansiella systemet i en medlemsstat eller i unionen, för att säkerställa kontinuiteten för tillgången till kritiska funktioner som utförs av institutet eller av koncernen och uppnå resolutionsmålen i artikel 31 i direktiv 2014/59/EU. För detta ändamål ska resolutionsmyndigheterna ta hänsyn till de funktioner som institutet eller koncernen utför och bedöma huruvida likvidation sannolikt skulle ha en väsentlig negativ påverkan på något av följande:

a) Finansmarknadens funktion och dess inverkan på marknadens förtroende.

b) Finansmarknadens infrastrukturer, särskilt:

i) Huruvida verksamhetens plötsliga upphörande skulle hindra den normala funktionsförmågan hos finansmarknadens infrastruktur på ett sätt som negativt påverkar hela det finansiella systemet.

ii) Huruvida och i vilken utsträckning finansiella marknadsinfrastrukturer kan utgöra spridningskanaler i likvidationsförfarandet.

- c) Andra finansinstitut, särskilt:
 - i) Huruvida likvidation skulle öka finansieringskostnaderna eller minska tillgången på finansiering för andra finansiella institut på ett sätt som utgör en risk för den finansiella stabiliteten.
 - ii) Huruvida det föreligger en risk för direkta och indirekta spridningseffekter samt för makroekonomiska återkopplingseffekter.
 - d) Den reala ekonomin och särskilt tillgängligheten av kritiska finansiella tjänster.
3. Om resolutionsmyndigheten finner att likvidationen är trovärdig, ska den bedöma likvidationens genomförbarhet.
4. Resolutionsmyndigheterna ska i detta syfte undersöka huruvida institutets eller koncernens system kan tillhandahålla den information som krävs i de relevanta insättningsgarantisystemen för att tillhandahålla ersättning för täckta insättningar i de belopp och inom de tidsramar som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU ⁽¹⁾, eller i tillämpliga fall i enlighet med motsvarande tredjelands insättningsgarantisystem, inbegripet för täckta insättningar.

Resolutionsmyndigheterna ska också bedöma huruvida institutet eller koncernen har den kapacitet som krävs för att stödja insättningsgarantisystemens verksamhet, särskilt genom att skilja mellan täckta och ej täckta insättningar.

Artikel 25

Identifiering av en resolutionsstrategi

1. Resolutionsmyndigheterna ska bedöma om en föreslagen resolutionsstrategi är lämplig för att uppnå resolutionsmålen med tanke på institutets eller koncernens struktur och affärsmodell, samt de resolutionsförfaranden som är tillämpliga på juridiska personer i en koncern. En resolutionsåtgärd får vidtas i allmänhetens intresse om den är nödvändig för att uppfylla, och står i proportion till, ett eller flera av resolutionsmålen, och om avveckling av institutet enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla dessa resolutionsmål i samma utsträckning.
2. Särskilt när det gäller koncerner ska resolutionsmyndigheter bedöma huruvida det vore lämpligare att tillämpa en strategi med en enda kontaktpunkt eller en strategi med flera kontaktpunkter.
3. För dessa ändamål ska resolutionsmyndigheterna beakta åtminstone följande frågor:
 - a) Vilka resolutionsverktyg som skulle användas i den föredragna resolutionsstrategin och huruvida dessa resolutionsverktyg är tillgängliga för de juridiska personer på vilka de enligt resolutionsstrategin bör tillämpas.
 - b) De medräkningsbara kvalificerade skulderna i den föreslagna resolutionsstrategin, risken att inte bidra till förlustabsorbering och rekapitalisering, samt de rättsliga enheter som utfärdar medräkningsbara kvalificerade skulder, med hänsyn till att
 - i) en enda kontaktpunkt sannolikt är lämpligare om tillräckliga externt utfärdade kvalificerade skulder, eller skulder som förväntas bidra till förlustabsorbering och rekapitalisering enligt den föreslagna resolutionsstrategin utfärdas av det viktigaste moderföretaget eller holdingbolaget,
 - ii) flera kontaktpunkter sannolikt är lämpligare om koncernens medräkningsbara skulder, eller de skulder som förväntas bidra till förlustabsorbering och rekapitalisering enligt den föreslagna resolutionsstrategin, utfärdas av fler än en enhet, eller en regional eller funktionell undergrupp i den koncern som är föremål för resolution.
 - c) Avtalsmässiga eller andra arrangemang för förluster som ska överföras mellan rättsliga enheter i en koncern.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

- d) Institutets eller koncernens operativa struktur och affärsmodell, särskilt om institutet eller koncernen utmärks av en starkt integrerad eller decentraliserad struktur med en hög grad av åtskillnad mellan olika delar av institutet eller koncernen, med hänsyn till att
 - i) en enda kontaktpunkt sannolikt är lämpligare om en koncern har en mycket integrerad verksamhet, exempelvis genom centraliserad likviditetsförvaltning, riskhantering, kassahantering, eller it-tjänster och andra kritiska delade tjänster,
 - ii) flera kontaktpunkter sannolikt är lämpligare om en koncerns verksamhet är uppdelad i två eller flera tydligt identifierbara undergrupper, där var och en är till stor del ekonomiskt, rättsligt och operativt oberoende av andra delar av koncernen, och de kritiska operativa delarna av koncernen bygger på solida arrangemang för att säkerställa deras fortsatta drift i händelse av resolution.
 - e) Verkställbarheten av resolutionsverktyg som skulle tillämpas, särskilt i tredjeländer.
 - f) Huruvida resolutionsstrategin kräver stöd till åtgärder av andra myndigheter, särskilt i tredjeländer, eller kräver att sådana myndigheter avstår från oberoende resolutionsåtgärder, samt huruvida sådana åtgärder är genomförbara och trovärdiga för dessa myndigheter.
4. Resolutionsmyndigheterna ska bedöma om varianter av resolutionsstrategin är nödvändiga för att hantera scenarier eller omständigheter där en resolutionsstrategi inte kan genomföras på ett realistiskt och trovärdigt sätt.
5. Resolutionsmyndigheterna ska beakta i vilken utsträckning varje alternativ strategi sannolikt kommer att uppnå resolutionsmålen och särskilt säkerställa kontinuiteten för kritiska funktioner.

Åtgärder för att avlägsna hinder för varianter av resolutionsstrategin ska endast vidtas om de inte försämrar det genomförbara och trovärdiga genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.

Artikel 26

Genomförbarhetsbedömning av en resolutionsstrategi

1. Resolutionsmyndigheterna ska bedöma om det är möjligt att tillämpa den utvalda resolutionsstrategin effektivt inom en lämplig tidsram och fastställa potentiella hinder för genomförandet av den utvalda resolutionsstrategin.
2. Resolutionsmyndigheterna ska beakta hindren för den kortsiktiga stabiliseringen av institutet eller koncernen. Resolutionsmyndigheten ska även behandla alla förutsebara hinder för en omstrukturering som krävs enligt artikel 52 i direktiv 2014/59/EU eller på annat sätt kan komma att krävas om resolutionsstrategin räknar med att hela eller delar av institutets eller koncernens långsiktiga lönsamhet kan återställas.
3. Hindren ska klassificeras i åtminstone följande kategorier:
 - a) Struktur och verksamhet.
 - b) Finansiella resurser.
 - c) Information.
 - d) Gränsöverskridande frågor.
 - e) Juridiska frågor.

Artikel 27

Genomförbarhetsbedömning: struktur och verksamhet

Resolutionsmyndigheterna ska beakta åtminstone följande punkter när de bedömer om det föreligger potentiella hinder för resolution med anknytning till institutets eller koncernens struktur och verksamhet:

1. Frågor som tas upp i punkterna 1–7, 16, 18 och 19 i avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU.
2. Beroendet av väsentliga enheter och centrala affärsområden för infrastruktur, informationsteknik, finansförvaltning eller finansieringsfunktioner, anställda eller andra kritiska delade tjänster.
3. Huruvida förvaltnings-, kontroll- och riskhanteringssystem är förenliga med planerade förändringar av institutets eller koncernens struktur.
4. Huruvida institutets eller koncernens rättsliga struktur och franchisingstruktur överensstämmer med planerade förändringar av institutets eller koncernens affärsstruktur.
5. Huruvida de lämpliga resolutionsverktyg som krävs är tillgängliga för varje rättslig enhet för att genomföra resolutionsstrategin.

Artikel 28

Genomförbarhetsbedömning: finansiella resurser

Resolutionsmyndigheterna ska beakta åtminstone följande punkter när de bedömer huruvida det föreligger potentiella hinder för resolution med koppling till finansiella resurser:

1. Frågor som tas upp i punkterna 13, 14, 15 och 17 i avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU.
2. Behovet av att identifiera och kvantifiera beloppet av de skulder som, enligt den föredragna resolutionsstrategin, sannolikt inte bidrar till förlustabsorbering och rekapitalisering, med beaktande av åtminstone följande faktorer:
 - i) Löptid.
 - ii) Prioriteringsordning.
 - iii) Typer av innehavare av instrument, eller instrumentets överlåtbarhet.
 - iv) Rättsliga hinder för förlustabsorption, såsom brist på erkännande av resolutionsverktyg enligt utländsk lag eller förekomsten av kvittningsrätt.
 - v) Andra faktorer som skapar risk för att skulderna skulle undantas från förlustabsorption vid resolution.
 - vi) Beloppet och de juridiska personer som utfärdar medräkningsbara kvalificerade skulder eller andra skulder som kan absorbera förluster.
3. Storleken på finansieringsbehovet under upptakten till och under resolution, tillgången till finansieringskällor och hinder för överföringar av medel som krävs inom institutet eller koncernen.
4. Huruvida lämpliga arrangemang anges för förluster som ska överföras till rättsliga enheter på vilka resolutionsverktygen skulle tillämpas från andra bolag inom koncernen, i tillämpliga fall även en bedömning av beloppet och förlusttäckningsförmågan vid koncernintern finansiering.

*Artikel 29***Genomförbarhetsbedömning: information**

Resolutionsmyndigheterna ska beakta åtminstone följande punkter när de bedömer om det finns potentiella hinder för resolution med anknytning till information:

1. Frågor som tas upp i punkterna 8–12 i avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU.
2. Institutets eller koncernens förmåga att tillhandahålla information om belopp och placering inom koncernen av tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet för centralbanksfaciliteter.
3. Institutets eller koncernens förmåga att tillhandahålla information för genomförande av en värdering för att fastställa beloppet för nedskrivning eller nödvändig rekapitalisering.

*Artikel 30***Genomförbarhetsbedömning: gränsöverskridande frågor**

Resolutionsmyndigheterna ska beakta åtminstone följande punkter när de bedömer om det föreligger potentiella hinder för resolution med anknytning till gränsöverskridande frågor:

1. Frågor som tas upp i punkt 20 i avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU.
2. Förekomsten av ändamålsenliga processer för samordning och kommunikation och garantier för åtgärder mellan hemlandets och värdlandets myndigheter, även i tredjeländer, för att möjliggöra leverans av resolutionsstrategin.
3. Om lagstiftningen i hemlandets och värdlandets jurisdiktioner har företrädare framför avtalsenlig uppsägningsrätt i finansiella avtal som endast utlöses av fallissemang och resolution av ett anknutet företag.

*Artikel 31***Genomförbarhetsbedömning: övriga potentiella hinder**

Följande rättsliga frågor ska beaktas vid bedömningen av potentiella hinder för resolution:

1. Huruvida kraven för lagstadgade tillstånd eller godkännanden för att leverera resolutionsstrategin kan uppfyllas i god tid.
2. Huruvida betydande avtalsdokumentation medger uppsägning av kontrakt vid inledning av resolutionsförfarandet.
3. Huruvida avtalsförpliktelser som inte kan åsidosättas av resolutionsmyndigheten förbjuder överföring av tillgångar och/eller skulder som förutses i resolutionsstrategin.

*Artikel 32***Trovärdighetsbedömning av en resolutionsstrategi**

1. Efter en bedömning av genomförbarheten av den utvalda resolutionsstrategin ska resolutionsmyndigheterna bedöma dess trovärdighet, med hänsyn till de sannolika effekterna av institutets resolution på det finansiella systemet och den reala ekonomin i en medlemsstat eller i unionen, i syfte att säkerställa kontinuiteten hos kritiska funktioner som utförs av institutet eller koncernen. Bedömningen ska omfatta en utvärdering av de frågor som tas upp i punkterna 21–28 i avsnitt C i bilagan till direktiv 2014/59/EU.

2. Vid denna bedömning ska resolutionsmyndigheterna bedöma de troliga effekterna av genomförandet av resolutionsstrategin på finansiella system i en medlemsstat eller i unionen. För detta ändamål ska resolutionsmyndigheterna ta hänsyn till de funktioner som institutet eller koncernen utför och bedöma huruvida genomförande av resolutionsstrategin sannolikt skulle ha en väsentlig negativ påverkan på något av följande:

- a) Finansmarknadens funktion och särskilt dess inverkan på marknadens förtroende.
- b) Finansmarknadens infrastrukturer, särskilt
 - i) huruvida verksamhetens plötsliga upphörande skulle hindra den normala funktionsförmågan hos finansmarknadens infrastruktur på ett sätt som negativt påverkar hela det finansiella systemet,
 - ii) huruvida och i vilken utsträckning finansiella marknadsinfrastrukturer kan utgöra spridningskanaler i likvidationsförfarandet.
- c) Andra finansinstitut, särskilt
 - i) huruvida likvidation skulle öka finansieringskostnaderna eller minska tillgången på finansiering för andra finansiella institut på ett sätt som utgör en risk för den finansiella stabiliteten,
 - ii) huruvida det föreligger en risk för direkta och indirekta spridningseffekter samt makroekonomiska återkopplings-effekter.
- d) Den reala ekonomin och särskilt tillgängligheten av finansiella tjänster.

KAPITEL III

KONCERNINTERNT FINANSIELLT STÖD

Artikel 33

Utsikter för att avhjälpa finansiella svårigheter

1. Kravet på rimliga utsikter att det tillhandahållna stödet i betydande grad avhjälper de finansiella svårigheterna i den koncernenhet som tar emot stödet (nedan kallad *mottagande enhet*) ska anses vara uppfyllt, om utsikterna till förbättring stöds av följande inslag:

- a) Kapital- och likviditetsbehoven hos den mottagande enheten identifieras genom en beskrivning av den mottagande enhetens kapital- och likviditetssituation och en prognos för dess kapital- och likviditetsbehov har täckning under en tillräckligt lång tidsperiod, med beaktande av alla övriga relevanta finansiella källor som kan tillgripas för att täcka dessa behov, den tidsperiod som krävs för att avhjälpa företagets ekonomiska svårigheter och villkoren för stödet.
- b) En analys av det finansiella läget och de interna och externa orsakerna till de ekonomiska svårigheterna, särskilt den mottagande enhetens affärsmodell och riskhantering, och tidigare, nuvarande och förväntade marknadsförhållanden, motsäger inte utsikten för återställande.
- c) En handlingsplan med åtgärder för att återställa den mottagande enhetens finansiella läge, inbegripet om så krävs en översyn av dess affärsmodell och riskhantering.
- d) Antagandena i de beskrivningar och beräkningar som anges i leden a, b och c är sammanhängande och rimliga och beaktar den mottagande enhetens stressade situation, de nuvarande marknadsförhållandena och den potentiella negativa utvecklingen.

2. Vid bedömningen av de villkor som avses i punkt 1 ska den behöriga myndighet som avses i artikel 25.2 i direktiv 2014/59/EU beakta de uppgifter och de bedömningar som tillhandahålls av den behöriga myndighet som ansvarar för den mottagande enheten.

*Artikel 34***Stöd villkor**

1. Villkoren, inbegripet beräkning av ersättning, för tillhandahållande av finansiellt stöd ska anses överensstämma med artikel 19.7 i direktiv 2014/59/EU om följande villkor är uppfyllda:

a) Villkoren återspeglar på ett adekvat sätt

- i) risken för fallissemang i den mottagande enheten,
- ii) förmånsrätten,
- iii) den förväntade förlusten för den koncernenhet som tillhandahåller stödet i händelse av fallissemang av den mottagande enheten,
- iv) i fråga om ett lån eller bindande facilitet, löptidsprofilen, baserad på en fullständig redovisning av alla relevanta och aktuella uppgifter från den mottagande enheten och ytterligare information tillgänglig för den enhet som tillhandahåller stödet.

b) Villkoren avspeglar det bästa intresset för den enhet som tillhandahåller stöd i enlighet med artikel 19.7 i direktiv 2014/59/EU och förhållandet mellan fördelar, risker och kostnader som beaktats vid fastställandet av det egna intresset, inklusive direkta eller indirekta förmåner som kan tillfalla den stödjande enheten till följd av tillhandahållandet av finansiellt stöd och fördelarna för koncernen av denna bestämmelse.

Vid tillämpningen av led a iv är det inte nödvändigt att beakta en förväntad tillfällig påverkan på marknadspriserna som följer av händelser som inte är hänförliga till koncernen, om en trovärdig projektion av marknadssituationen stöder antagandet att omfattningen av denna påverkan och dess varaktighet inte äventyrar möjligheten för den mottagande enheten att betala alla sina skulder när de förfaller till betalning.

2. De villkor som avses i punkt 1 a och b ska grundas på en jämförande analys av fallissemangsriskerna hos den mottagande enheten i vart och ett av ärendena, oavsett om stöd tillhandahålls eller inte.

Analysen av fallissemangsriskerna ska grundas på de inslag som anges i artikel 33. Vid bedömningen av förhållandet mellan nytta, och risker och kostnader från fall till fall och på begäran av den behöriga myndighet som ansvarar för den stödjande enheten, påverkar denna analys inte ytterligare inslag som den stödjande enheten skulle beakta vid en kreditvärdering inför beslut om beviljande av lån på grundval av all tillgänglig information hos den stödjande enheten.

3. Bedömningen ska omfatta de potentiella skadorna på franchise, refinansiering och anseende och drar nytta av en effektiv användning och funktibilitet i koncernens kapitalresurser och refinansieringsvillkor.

I den mån det är möjligt ska de fördelar och kostnader som beaktas vid fastställandet av det egna intresset kvantifieras i penningvärde. Dessutom ska den mottagande enhetens rabatt i förhållande till marknadsvillkoren kvantifieras, även när det gäller värderingsavdrag på säkerheter eller räntesatser.

4. Vid bedömningen av det egna intresset ska hänsyn tas till bindande åtaganden i avtalet om finansiellt stöd som underbygger antaganden om den mottagande enhetens framtida affärsmodell och riskhantering.

5. Den behöriga myndigheten ska beakta den information och de bedömningar som tillhandahålls av den behöriga myndighet som ansvarar för den mottagande enheten.

*Artikel 35***Den stödjande enhetens likviditet och solvens**

1. Med förbehåll för de villkor som anges i artikel 23.1 g i direktiv 2014/59/EU, ska tillhandahållandet av finansiellt stöd inte anses äventyra den stödjande enhetens likviditet eller solvens om, efter tillhandahållandet av finansiellt stöd

a) tillgångarna i det stödjande företaget rimligtvis alltid kan förväntas vara högre än dess skulder,

b) den stödjande enheten rimligen kan förväntas uppfylla följande:

- i) Att kunna betala sina skulder när de förfaller till betalning.
- ii) Att inte åsidosätta kraven på solvens och likviditet i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 på ett sätt som skulle motivera en återkallelse av godkännandet av den behöriga myndigheten.

2. Bedömningen ska beakta fallissemangsrisken för den mottagande enheten och förlusten för den stödjande enheten till följd av betalningsinställelser i den mottagande enheten också med beaktande av en eventuell negativ utveckling. Bedömningen ska följa lämpliga tillsynskrav för korrekt riskhantering för den stödjande enheten.

Artikel 36

Resolution av den stödjande enheten

1. Tillhandahållandet av finansiellt stöd ska anses undergräva möjligheten till resolution av det stödjande företaget, om tillhandahållandet av det finansiella stödet inte gör genomförandet av resolutionsstrategin för den stödjande enheten enligt resolutionsplanen materiellt mindre fördelaktigt eller mindre trovärdigt, i enlighet med bedömningen enligt artiklarna 15 och 16 i direktiv 2014/59/EU.

Bedömningen ska i synnerhet ta hänsyn till konsekvenserna av tillhandahållandet av det finansiella stödet för följande:

- a) Den potentiella absorptionen av förluster inom koncernen efter det att resolutionsvillkoren har uppfyllts.
- b) Kopplingen mellan den stödjande enheten och den mottagande enheten.
- c) Risker för spridning inom koncernen.
- d) Koncernens ökade komplexitet genom tillhandahållandet av finansiellt stöd.
- e) Kapital- och likviditetssituationen i den stödjande enheten.

2. Om de stödjande enheterna inte är fullständigt informerade om den resolutionsstrategi som valts ska de utföra den bedömning som avses i punkt 1 på grundval av tillgängliga uppgifter om resolutionsplanen.

3. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter som ansvarar för den stödjande enheten ska nära samarbeta vid bedömningen av effekterna av finansiellt stöd inom koncerner för resolution av den stödjande enheten.

KAPITEL IV

VÄRDERARNAS OBEROENDE

Artikel 37

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- 1. *Tillsättningsmyndigheten*: den fysiska eller juridiska person som ansvarar för urval och utnämning av den oberoende värderingsmannen för den värdering som avses i artiklarna 36.1 eller 74.1 i direktiv 2014/59/EU.

2. *berörd enhet*: ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU vars tillgångar och skulder ska värderas enligt artiklarna 36 eller 74 i direktiv 2014/59/EU.
3. *berörd myndighet*: tillsättningsmyndigheten, resolutionsmyndigheten eller de myndigheter som avses i artikel 83.2 a–h i direktiv 2014/59/EU, och den första myndighet som avses i artikel 83.2 i i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 38

Oberoendefaktorer

En juridisk eller fysisk person kan utses till värderingsman. Värderingsmannen ska anses vara oberoende av alla berörda myndigheter och den relevanta enheten om samtliga följande villkor är uppfyllda:

1. Värderingsmannen har de kvalifikationer, den erfarenhet, kompetens och kunskap samt de resurser som krävs och kan utföra värderingen effektivt utan alltför stort beroende av någon berörd offentlig myndigheter eller den berörda relevanta enheten i enlighet med artikel 39.
2. Värderingsmannen är juridiskt fristående från de berörda myndigheterna och den berörda enheten i enlighet med artikel 40.
3. Värderingsmannen har inga väsentliga gemensamma eller motstridiga intressen i den mening som avses i artikel 41.

Artikel 39

Kvalifikationer, erfarenhet, kompetens, kunskap och resurser

1. Den oberoende värderingsmannen ska ha nödvändiga kvalifikationer, erfarenhet, kompetens och kunskap i alla frågor som bedöms som relevanta av tillsättningsmyndigheten.
2. Den oberoende värderingsmannen ska inneha eller ha tillgång till den personal och de tekniska resurser som tillsättningsmyndigheten anser lämpliga för att genomföra värderingen. Bedömningen av resursernas tillräcklighet ska ta hänsyn till art, storlek och komplexitet i den värdering som ska genomföras.
3. I samband med genomförandet av värderingen får den oberoende värderingsmannen inte
 - a) begära eller ta emot instruktioner eller riktlinjer från någon berörd myndighet eller den berörda enheten,
 - b) begära eller ta emot ekonomiska eller andra förmåner från någon berörd myndighet eller den relevanta enheten.
4. Punkt 3 ska inte förhindra
 - a) tillhandahållande av instruktioner, riktlinjer, lokaler, teknisk utrustning eller andra former av stöd där, enligt tillsättningsmyndighetens bedömning, eller enligt annan myndighet med befogenhet att utföra denna uppgift i den berörda medlemsstaten, detta anses nödvändigt för att uppnå målen för värderingen.
 - b) utbetalningar till den oberoende värderingsmannen av sådant arvode och sådan kostnadsersättning som är rimlig i samband med utförandet av värderingen.

Artikel 40

Strukturell åtskillnad

1. Den oberoende värderingsmannen ska vara en person som är avskild från alla berörda offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten och den relevanta enheten.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska följande gälla:
 - a) När det gäller fysiska personer får den oberoende värderingsmannen inte vara anställd eller uppdragstagare hos en relevant myndighet eller den relevanta enheten.
 - b) När det gäller juridiska personer får den oberoende värderingsmannen inte tillhöra samma koncern som en relevant offentlig myndighet eller den berörda enheten.

Artikel 41

Väsentligt gemensamt eller motstridigt intresse

1. Den oberoende värderingsmannen får inte ha ett faktiskt eller potentiellt väsentligt intresse som är gemensamt eller står i strid med en berörd myndighet eller den berörda enheten.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska ett faktiskt eller potentiellt intresse anses vara väsentligt när detta, enligt den bedömning som utförts av tillsättningsmyndigheten eller sådan annan myndighet som får ges befogenhet att utföra denna uppgift i den berörda medlemsstaten, kan påverka, eller rimligtvis anses påverka den oberoende värderingsmannens bedömning vid utförandet av värderingen.
3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska gemensamma eller motstridiga intressen med åtminstone följande parter vara relevanta:
 - a) Företagsledningen och ledningsorganets medlemmar i den berörda enheten.
 - b) De juridiska eller fysiska personer som kontrollerar eller har ett kvalificerat innehav i den relevanta enheten.
 - c) De borgenärer som tillsättningsmyndigheten eller sådan annan myndighet som får ges befogenhet att utföra denna uppgift i den berörda medlemsstaten, konstaterat vara betydande på grundval av de upplysningar som var tillgängliga för tillsättningsmyndigheten eller sådan annan myndighet som kan ha befogenhet att utföra denna uppgift i den berörda medlemsstaten.
 - d) Varje koncernenhet.
4. Vid tillämpningen av punkt 1 ska åtminstone följande gälla:
 - a) Den oberoende värderingsmannens tillhandahållande av tjänster, inbegripet tidigare tjänster som den relevanta enheten och personer som avses i punkt 3 försetts med, och i synnerhet kopplingen mellan dessa tjänster och de faktorer som är relevanta för värderingen.
 - b) Personliga och ekonomiska förbindelser mellan den oberoende värderingsmannen och den relevanta enheten och de personer som avses i punkt 3.
 - c) Investeringar eller andra väsentliga ekonomiska intressen för den oberoende värderingsmannen.
 - d) När det gäller juridiska personer, varje strukturell åtskillnad eller andra arrangemang som ska inrättas för att hantera eventuella hot mot revisorernas oberoende såsom självgranskning, egenintresse, partiskhet, förtrogenhet, tillit eller hot, inbegripet arrangemang för att särskilja de tjänstemän som kan vara involverade i värderingen och andra medarbetare.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 ska en person anses ha ett faktiskt väsentligt intresse som är gemensamt eller som står i strid med den relevanta enhet där den oberoende värderingsmannen, under det år som föregick den dag då dennes rätt att agera som oberoende värderingsman bedöms, har fullgjort en lagstadgad revision av den relevanta enheten enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG av den 14 juni 2006 om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, rådets direktiv 83/349/EEG om sammanställd redovisning, rådets direktiv 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och rådets direktiv 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EUT L 224, 16.8.2006, s. 1).

6. Varje person som övervägs för uppgiften som oberoende värderingsman, eller som utses till oberoende värderingsman, ska
- a) i enlighet med alla tillämpliga etiska regler och yrkesmässiga normer, upprätthålla riktlinjer och förfaranden för att identifiera alla faktiska eller potentiella intressekonflikter som kan anses utgöra ett väsentligt intresse i enlighet med punkt 2,
 - b) utan dröjsmål underrätta tillsättningsmyndigheten eller sådan annan myndighet med befogenhet att utföra den uppgift som avses i punkt 2 i den berörda medlemsstaten, om alla faktiska eller potentiella intressekonflikter som den oberoende värderingsmannen, vid bedömningen av den myndigheten, anser kan utgöra ett väsentligt intresse i enlighet med punkt 2,
 - c) vidta lämpliga åtgärder för att se till att ingen av de anställda eller andra personer som utför värderingen har något väsentligt intresse av det slag som avses i punkt 2.

KAPITEL V

RESOLUTION

AVSNITT I

Avtalsenligt erkännande och konverteringsbefogenheter

Artikel 42

Definitioner

I kapitel V avsnitt I gäller följande definitioner:

1. *väsentlig ändring*: en ändring, i förhållande till ett relevant avtal enligt definition i punkt 2 i denna artikel, som ingåtts före tillämpningsdagen för de bestämmelser som antagits av medlemsstaterna för införlivande av avdelning IV kapitel IV avsnitt 5 i direktiv 2014/59/EU, inbegripet en automatisk ändring som gjorts efter detta datum och som påverkar de materiella rättigheterna och skyldigheterna för en part i ett relevant avtal. Ändringar som inte påverkar de materiella rättigheterna och skyldigheterna för en part i ett relevant avtal omfattar ändring av kontaktuppgifterna för en avtalsslutande part eller adressaten för delgivning av handlingar, typografiska ändringar för att korrigera sakfel eller automatiska justeringar av räntesatser.
2. *relevant avtal*: varje avtal, inbegripet villkoren för ett kapitalinstrument, som upprättar en skuld som artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU är tillämplig på.

Artikel 43

Skulder för vilka undantag från skyldigheten att inkludera de avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU är tillämpligt

1. Vid tillämpningen av artikel 55.1 första stycket a i direktiv 2014/59/EU, ska en skuld inte betraktas som undantagen om den, vid den tidpunkt då den uppkommer,
 - a) inte är fullständigt säkrad,
 - b) är fullständigt säkrad men regleras av avtalsvillkor som inte ålägger gäldenären att kontinuerligt bibehålla full säkerhet, i enlighet med kraven i unionsrätten eller i ett tredjelands rätt som ger effekter som kan likställas med unionsrätten.
2. Vid tillämpningen av artikel 55.1 första stycket d i direktiv 2014/59/EU ska skulder som emitterats eller ingåtts efter tillämpningsdatumet för de bestämmelser som antagits av medlemsstaterna för införlivande av avdelning IV kapitel IV avsnitt 5 i direktiv 2014/59/EU i en medlemsstat omfatta följande:
 - a) Skulder som uppkommer efter detta datum, oavsett om de har upprättats enligt relevanta avtal som ingåtts före detta datum, däribland enligt ramavtal mellan de avtalsslutande parterna som reglerar flera skulder.

- b) Skulder som uppkommit före eller efter detta datum enligt relevanta avtal som ingåtts före detta datum och som är föremål för en väsentlig ändring.
- c) Skulder inom ramen för skuldinstrument som emitterats efter detta datum.
- d) Skulder inom ramen för skuldinstrument som emitterats före eller efter detta datum enligt relevanta avtal som ingåtts före detta datum och som är föremål för en väsentlig ändring.

3. Vid tillämpningen av artikel 55.1 andra stycket i direktiv 2014/59/EU ska en resolutionsmyndighet fastställa att kravet att inkludera ett avtalsvillkor i ett relevant avtal inte ska tillämpas när det fastställts att det i det berörda tredjelandets lagstiftning eller i ett bindande avtal som ingåtts med det berörda tredjelandet föreskrivs ett administrativt eller rättsligt förfarande som

- a) på begäran av resolutionsmyndigheten, eller på initiativ av administrativa eller rättsliga myndigheter i det tredjeland vars lag reglerar skulden eller instrumentet, gör att sådana vederbörligen befullmäktigade administrativa eller rättsliga myndigheter i tredjeland, inom en period som resolutionsmyndigheten beslutar, inte äventyrar den effektiva tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter för att myndigheten ska kunna göra något av följande:
 - i) Erkänna och ge verkan åt utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna av resolutionsmyndigheten.
 - ii) Stödja, genom tillämpning av relevanta befogenheter, resolutionsmyndighetens utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna.
- b) föreskriver att de grunder på vilka ett tredjeland administrativa eller rättsliga myndighet kan vägra att erkänna eller stödja utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i enlighet med led a, tydligt anges och begränsas till en eller flera av följande undantagsfall:
 - i) Erkännande eller stöd för resolutionsmyndighetens utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten i det berörda tredjelandet.
 - ii) Erkännande eller stöd för resolutionsmyndighetens utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna skulle leda till att borgenärer, särskilt insättare som är etablerade eller som ska erhålla betalning i det tredjelandet, behandlas mindre förmånligt än fordringsägare och insättare som är etablerade eller ska erhålla betalning i unionen med liknande rättigheter enligt tillämplig unionsrätt.
 - iii) Erkännande eller stöd skulle få betydande ekonomiska konsekvenser för det berörda tredjelandet.
 - iv) Erkännande eller stöd för resolutionsmyndighetens utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten i det berörda tredjelandet.

4. Vid tillämpningen av artikel 55.1 andra stycket i direktiv 2014/59/EU, ska resolutionsmyndigheten bedöma att de skäl som anges i punkt 3 b inte hindrar erkännande och stöd för utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i alla omständigheter där sådana befogenheter tillämpas.

Artikel 44

Innehåll i de avtalsvillkor som krävs enligt artikel 55.1 i direktiv 2014/59/EU

Avtalsvillkoren i ett relevant avtal ska omfatta följande:

- 1. Erkännande och godtagande från motparten i ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU av att skulden kan komma att omfattas av en resolutionsmyndighets nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter.

2. En beskrivning av varje resolutionsmyndighets nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt den nationella lagstiftning som införlivar avdelning IV kapitel IV avsnitt 5 i direktiv 2014/59/EU, eller, i tillämpliga fall, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾, och särskilt de befogenheter som anges i artikel 63.1 e, f, g och j i direktiv 2014/59/EU.
3. Erkännande och godtagande från motparten i ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU
 - a) att denna är bunden av resultatet av en tillämpning av de befogenheter som avses i b, inbegripet
 - i) eventuella minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, inklusive all upplupen men obetald ränta för skulden i ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU enligt det relevanta avtalet,
 - ii) konvertering av denna skuld till stamaktier eller andra äganderättsinstrument,
 - b) att villkoren för den aktuella överenskommelsen kan varieras vid behov för att ge verkan åt resolutionsmyndighetens utövande av sina nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, och sådana ändringar kommer att vara bindande för motparten i ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU,
 - c) att stamaktier eller andra äganderättsinstrument kan utfärdas till eller tilldelas motparten i ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU som ett resultat av utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna,
4. erkännande och godtagande, av motparten i ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU, av att avtalsvillkoren är uttömmande i frågor som beskrivs däri med uteslutande av alla andra avtal, arrangemang eller överenskommelser mellan parterna om föremålet för avtalet i fråga.

AVSNITT II

Underrättelser och underrättelse om uppskjutande

Artikel 45

Allmänna bestämmelser om underrättelser

1. Underrättelser som inlämnas enligt artikel 81.1, 81.2 och 81.3 samt artikel 83.2 i direktiv 2014/59/EU ska göras skriftligen och översändas på lämplig och säker elektronisk väg.
2. De berörda myndigheter som avses i artikel 81.1, 81.2 och 81.3 i direktiv 2014/59/EU samt i artikel 83.2 ska ange kontaktuppgifter för underrättelsen och göra dessa tillgängliga för allmänheten.
3. Innan en underrättelse översänds får avsändaren ta muntlig kontakt med de relevanta myndigheter som avses i artikel 81.1, 81.2 och 81.3 i direktiv 2014/59/EU för att informera dem om att en underrättelse lämnas in.
4. Med avseende på tillämpning av underrättelser som avses i artikel 81.3 a, b, c, d, h och j i direktiv 2014/59/EU och i artikel 83.2 a, b, f och h, ska behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter använda det språk som vanligen används för samarbete med den samordnande tillsynsmyndigheten och resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
5. De relevanta behöriga myndigheter som avses i artikel 81.1, 81.2 och 81.3 i direktiv 2014/59/EU och artikel 83.2 i det direktivet ska till avsändaren bekräfta mottagandet av underrättelsen med angivande av datum och klockslag för mottagande som registrerats av mottagaren och kontaktuppgifterna för den personal som hanterar underrättelsen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

*Artikel 46***Underrättelse av ledningsorganet till en behörig myndighet**

1. Underrättelse som lämnats av ledningsorganet i ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU till en behörig myndighet ska innehålla
 - a) namn, adress och, i förekommande fall, identifieringskoden för juridiska personer för institutet eller för den enhet som är underrättelsens avsändare,
 - b) namn och adress till det stadgeenliga sätet för institutets eller enhetens närmaste och slutgiltiga moderföretag, där så krävs,
 - c) relevant information och analyser som ledningsorganet beaktat vid bedömningen för att fastställa att kraven i artikel 32.4 i direktiv 2014/59/EU är uppfyllda,
 - d) en kopia av ledningsorganets skriftliga resolution som bekräftar dess bedömning att institutet eller enheten har fallerat eller sannolikt kommer att falla,
 - e) all övrig information som ledningsorganet anser relevant för sin bedömning.
2. Underrättelsen i enlighet med artikel 81.1 i direktiv 2014/59/EU ska omedelbart meddelas den behöriga myndigheten efter beslut av ledningsorganet att det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det direktivet fallerar eller sannolikt kommer att falla.

*Artikel 47***Meddelande från den behöriga myndigheten till resolutionsmyndigheten om mottagen underrättelse**

Vid mottagandet av den underrättelse som avses i artikel 46 ska den behöriga myndigheten omedelbart översända följande till resolutionsmyndigheten:

1. En kopia av underrättelsen som ska innehålla samtliga uppgifter som avses i artikel 46.1.
2. Uppgifter om krisförebyggande åtgärder eller åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU och som den behöriga myndigheten har vidtagit eller kräver att det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU ska vidta, i förekommande fall.
3. Ytterligare bestyrkande underlag som den behöriga myndigheten anser nödvändig för att resolutionsmyndigheten ska kunna fatta ett välgrundat beslut.

*Artikel 48***Underrättelse av bedömningen att ett institut uppfyller de villkor för resolution som anges i artikel 32.1 a och b i direktiv 2014/59/EU**

1. Underrättelse av en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet i den mening som avses i artikel 81.3 i direktiv 2014/59/EU ska inbegripa följande:
 - a) Namnet på det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU som underrättelse gäller.

- b) De uppgifter som avses i artikel 46.1 a och b.
 - c) En sammanfattning av den bedömning som krävs enligt artikel 32.1 a och b i direktiv 2014/59/EU.
2. Underrättelsen ska lämnas utan dröjsmål efter en kontroll av att de villkor som avses i artikel 32.1 a och b i direktiv 2014/59/EU är uppfyllda.
3. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål förse resolutionsmyndigheten med all ytterligare information som resolutionsmyndigheten kan komma att begära för att kunna slutföra sin bedömning.

Artikel 49

Underrättelse

1. Den underrättelse som ska offentliggöras av resolutionsmyndigheten och avses i artikel 83.4 i direktiv 2014/59/EU ska omfatta följande:
- a) Namn, adress och, i förekommande fall, identifieringskoden för juridiska personer för det institut eller den enhet under resolution som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU.
 - b) Namn och adress för det lagstadgade sätet för det närmaste och slutgiltiga moderföretaget till det institut eller den enhet under resolution som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU, där så är tillämpligt.
 - c) En förteckning över namnen på andra koncernenheter och närstående filialer som är föremål för resolutionsåtgärder, inbegripet uppgifter om filialer i tredjeländer, i den utsträckning det är möjligt.
 - d) En sammanfattning av relevanta resolutionsåtgärder som vidtas, de datum från och med vilka dessa resolutionsåtgärder träder i kraft och särskilt effekterna för slutkunder samt uppgifter om
 - i) vilken tillgång till insättningar enligt direktiv 2014/49/EU om insättningsgarantisystem som den institution som berörs av resolutionsåtgärder hade,
 - ii) uppgifter om tillgång till andra kunders tillgångar eller medel i den mening som avses i artikel 31.2 e i direktiv 2014/59/EU hos institut som berörs av resolutionsåtgärder,
 - iii) uppgifter om de avtalade betalnings- eller leveransskyldigheter som är föremål för uppskjutande enligt artikel 69 i direktiv 2014/59/EU, inklusive för inledandet och utgången av perioden för uppskjutandet, om tillämpligt,
 - iv) uppgifter om de borgenärer med säkerhetsrätt som är knutna till det institut eller den enhet under resolution som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU och som omfattas av restriktioner om säkerställande av säkerhet, inbegripet inledandet och utgången av denna period i enlighet med artikel 70 i direktiv 2014/59/EU, där så är tillämpligt,
 - v) uppgifter om avtalsparterna som påverkas av ett tillfälligt uppskjutande av uppsägningsrätten och om när begränsningsperioden börjar och slutar enligt artikel 71 i direktiv 2014/59/EU, där så är tillämpligt.
 - e) Bekräftelse av normala avtalsmässiga åtaganden, inklusive återbetalningsplaner, som inte omfattas av uppskjutande enligt artiklarna 69, 70 och 71 i direktiv 2014/59/EU.
 - f) Kontaktpunkten inom den institution där kunder och borgenärer kan söka ytterligare information och uppdateringar om institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU och dess drift.

2. Underrättelsen ska offentliggöras så snart som det är praktiskt möjligt efter att en resolutionsåtgärd har vidtagits.

KAPITEL VI

RESOLUTIONSKOLLEGIER

AVSNITT I

Resolutionskollegiernas operativa organisation

Artikel 50

Översikt över och redovisning av resolutionskollegiets medlemmar och möjliga observatörer

1. Vid redovisning av medlemmar och presumtiva observatörer i resolutionskollegiet, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå göra en översikt över de koncernenheter som avses i artikel 1.1 i direktiv 2014/59/EU, med beaktande av den översikt av denna grupp som utförs av den samordnande tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98 ⁽¹⁾ och artikel 2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99 ⁽²⁾.
2. Efter slutförandet av den översikt som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå överlämna förteckningen över medlemmar och presumtiva observatörer i resolutionskollegiet.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska se över och uppdatera översikten av koncernenheter och förteckningen över medlemmar och presumtiva observatörer åtminstone en gång per år. Den ska också se över och uppdatera översikten och förteckningen över medlemmar och presumtiva observatörer efter varje väsentlig förändring av koncernens juridiska eller organisatoriska struktur eller av dess verksamhet.
4. Vid bedömningen av huruvida ett resolutionskollegium ska etableras i enlighet med artikel 88.6 i direktiv 2014/59/EU, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå också överväga huruvida denna andra grupp eller ett sådant kollegium fungerar i enlighet med denna förordning.

Artikel 51

Resolutionsmyndigheter från tredjeland som observatörer i resolutionskollegiet

1. Vid mottagandet av en begäran från ett tredjelands resolutionsmyndighet som avses i artikel 88.3 i direktiv 2014/59/EU ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå meddela begäran till resolutionskollegiet.
2. Meddelandet ska åtföljas av samtliga följande inslag:
 - a) Yttrandet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå, också med beaktande av led b, om likvärdig sekretess och tystnadsplikt som är tillämplig på presumtiva observatörer.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98 av den 16 oktober 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU avseende tekniska standarder för tillsyn för att specificera de allmänna villkoren för tillsynskollegiernas funktionssätt (EUT L 21, 28.1.2016, s. 2).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99 av den 16 oktober 2015 om tekniska genomförandestandarder för fastställande av tillsynskollegiers operativa funktionssätt enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 21, 28.1.2016, s. 21).

- b) Villkoren för observatörernas deltagande i resolutionskollegiet som ska ingå i det skriftliga avtal och de förfaranden som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
 - c) Bedömningen av resolutionsmyndigheten på koncernnivå om betydelsen av den berörda filialen, om kandidaten är ett tredjelands resolutionsmyndighet för en viss filial.
 - d) Fastställande av en tidsfrist vid slutet av vilken medgivande ska förutsättas: inom denna tidsfrist får de avvikande medlemmar av resolutionskollegiet som avses i artikel 88.2 b, c och d i direktiv 2014/59/EU uttrycka sina fullständigt motiverade invändningar mot den uppfattning av resolutionsmyndigheten på koncernnivå som avses i led a i denna punkt.
3. När en invändning görs, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå beakta denna innan den fattar sitt slutgiltiga beslut. För detta ändamål kan den också begära uttryckliga synpunkter från de kollegiemedlemmar som avses i artikel 88.2 b, c och d i direktiv 2014/59/EU och ta hänsyn till majoriteten av dessa synpunkter.
4. När resolutionsmyndigheten på koncernnivå fattar beslut att bjuda in resolutionsmyndigheten i tredjeland, ska den sända en inbjudan till den presumtiva observatören. Inbjudan ska åtföljas av de villkor för deltagande som observatör som anges i de skriftliga arrangemangen. Den kandidat som fått inbjudan ska betraktas som observatör vid godkännande av inbjudan, vilket ska anses som ett godtagande av bestämmelserna och villkoren för deltagande.
5. Efter godkännande ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå till resolutionskollegiet översända ett uppdaterat resultat av den kartläggning som avses i artikel 50.

Artikel 52

Kommunikation med moderföretaget inom unionen

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska säkerställa regelbunden samverkan och samarbete med moderföretaget inom unionen för att stärka ett effektivt fungerande resolutionskollegium.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela moderföretaget inom unionen om inrättandet av resolutionskollegiet och tillhandahålla en förteckning över dess medlemmar och observatörer, liksom eventuella byten av medlemmar och observatörer i resolutionskollegiet.

Artikel 53

Inrättande och uppdatering av kontaktförteckningar

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska upprätthålla och dela med sig till medlemmar och observatörer i resolutionskollegiet kontaktuppgifter för de personer som utsetts av varje medlem och observatör för att utföra resolutionskollegiets uppgifter.

Dessa uppgifter bör också inbegripa kontaktuppgifter utanför kontorstid att använda i akuta lägen, och i synnerhet för beslut om behovet av att fastställa och komma överens om en koncernresolutionsplan.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska se till att den från samtliga kollegiets medlemmar och observatörer erhåller kontaktuppgifter för relevanta kontaktpersoner och informeras utan onödigt dröjsmål om alla relevanta ändringar.

Artikel 54

Skriftliga arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets funktionssätt

1. De skriftliga arrangemangen och förfarandena enligt artikel 88.5 a i direktiv 2014/59/EU ska inbegripa åtminstone följande:
 - a) En beskrivning av koncernen, moderföretaget inom unionen, dotterföretag och betydande filialer.
 - b) En identifiering av kollegiets medlemmar och observatörer.
 - c) En beskrivning av den allmänna ramen för resolutionskollegiets samarbete med myndigheter och samordning av verksamhet och uppgifter.
2. Den allmänna ramen för samarbete och samordning ska omfatta följande:
 - a) En beskrivning av resolutionskollegiets olika undergrupper för utförandet av olika uppgifter, när så krävs. I detta syfte, särskilt med hänsyn till de medlemmar av kollegiet som slutför gemensamma beslut, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå överväga behovet av att organisera resolutionskollegiet i olika undergrupper.
 - b) En identifiering av kollegiets medlemmar och observatörer som deltar i kollegiets specifika verksamheter. I detta syfte ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå säkerställa att kollegiets olika undergrupper, inbegripet de undergrupper som omfattar observatörer, inte leder till att den gemensamma beslutsprocessen begränsas eller föregrips, särskilt med hänsyn till de medlemmar av kollegiet som är ålagda att slutföra gemensamma beslut i enlighet med relevanta bestämmelser i direktiv 2014/59/EU.
 - c) En beskrivning av ramen, villkoren för observatörernas deltagande i resolutionskollegiet, inbegripet villkoren för deras deltagande i kollegiets olika dialoger och processer, liksom deras rättigheter och skyldigheter när det gäller att utbyta information med beaktande av artiklarna 90 och 98 i direktiv 2014/59/EU. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska säkerställa att den allmänna ramen och villkoren för observatörernas deltagande inte är förmånligare än de villkor som fastställts för kollegiets medlemmar i enlighet med denna förordning och det berörda kollegiets relevanta skriftliga arrangemang.
 - d) En beskrivning av samarbete och samordning i krissituationer, särskilt av systemisk karaktär, som kan utgöra hot mot någon av koncernenheternas funktionsduglighet.
 - e) En beskrivning av de förfaranden som ska följas när gemensamma beslut inte är obligatoriska, men när det förefaller nödvändigt att utveckla ett gemensamt synsätt inom resolutionskollegiet eller inom någon av dess understrukturer.
 - f) En beskrivning av arrangemangen för informationsutbyte, inbegripet relevant omfattning, frekvens och kommunikationskanaler, med beaktande av artiklarna 90 och 98 i direktiv 2014/59/EU och den roll som resolutionsmyndigheten på koncernnivå har som samordnare för att samla in och sprida information bland kollegiets medlemmar och observatörer.
 - g) En beskrivning av relevant information som ska delas med resolutionskollegiets medlemmar och observatörer, särskilt i samband med resolutionsplanering, bedömning av möjligheten till resolution och andra uppgifter som avses i artikel 88.1 i direktiv 2014/59/EU, med beaktande av artiklarna 90 och 98 i direktiv 2014/59/EU och av resolutionsmyndighetens roll på koncernnivå.
 - h) En beskrivning av förfarandena för behandling av konfidentiella uppgifter med beaktande av artiklarna 90 och 98 i direktiv 2014/59/EU.
 - i) En beskrivning av förfaranden för regelbundna och tillfälliga fysiska sammanträden.
 - j) En beskrivning av metoden för att samordna de oberoende synpunkter som tillsynskollegiet eller den samordnande tillsynsmyndigheten överlämnar till resolutionsmyndigheterna, när så krävs genom lagstiftning eller på myndighetens eget initiativ.

- k) En beskrivning av metoden för samordning av de synpunkter som avses i led j, särskilt en beskrivning av resolutionsmyndighetens relevanta roll på koncernnivå när det gäller att förmedla dessa synpunkter till den samordnande tillsynsmyndigheten.
- l) En beskrivning av strategin för kommunikation med den samordnande tillsynsmyndigheten, de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, moderföretaget inom unionen och de enheter i koncernen som avses i artikel 58.
- m) Andra avtal som rör resolutionskollegiets arbete.
- n) Alla bestämmelser om arrangemang för avbrytande.

Artikel 55

Upprättande och uppdatering av skriftliga arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets funktionssätt

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utarbeta sitt förslag till de skriftliga arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets arbete i enlighet med artikel 54.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska överlämna sitt förslag till medlemmarna i resolutionskollegiet för samråd, och uppmana dem att lämna synpunkter och ange en tidsplan för inlämnandet av dessa synpunkter.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska beakta yttrandena från medlemmarna i resolutionskollegiet och motivera sina beslut när den inte beaktar dem.
4. Efter slutförandet ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå överlämna de skriftliga arrangemangen och förfarandena för resolutionskollegiets arbete till medlemmarna i resolutionskollegiet.
5. Skriftliga arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets arbete ska ses över och uppdateras, särskilt efter betydande ändringar av sammansättningen i resolutionskollegiet.
6. Vid uppdatering av de generella skriftliga arrangemangen och förfarandena för resolutionskollegiets arbete, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå och övriga medlemmar i kollegiet följa det förfarande som fastställs i punkterna 1–5.

Artikel 56

Operativa aspekter av kollegiets sammanträden och övrig verksamhet

1. Resolutionskollegiet ska anordna åtminstone ett fysiskt sammanträde per år. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå får med samtycke från samtliga medlemmar i kollegiet, med beaktande av särdragen hos denna grupp, fastställa en annan frekvens för fysiska möten i resolutionskollegiet.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska regelbundet organisera andra kollegieverksamheter, särskilt om en dialog krävs mellan kollegiets medlemmar.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utarbeta och till kollegiets medlemmar överlämna dagordningen och målen för planerade sammanträden och övrig verksamhet.
4. Alla medlemmar som deltar i resolutionskollegiets sammanträden eller annan verksamhet ska se till att lämpliga företrädare, beroende på sammanträdet syften och annan verksamhet i resolutionskollegiet, deltar i dessa möten och övrig verksamhet och, i största möjliga utsträckning, att dessa representanter har befogenhet att företräda sina myndigheter, för de beslut som planeras fattas under dessa sammanträden eller verksamheter.

5. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska se till att relevanta dokument skickas ut i god tid före ett visst sammanträde eller annan verksamhet som äger rum i resolutionskollegiet.
6. Resultat och beslut av kollegiets sammanträden eller annan verksamhet ska dokumenteras skriftligen och meddelas kollegiets medlemmar i god tid.

Artikel 57

Utbyte av information

1. Med förbehåll för artiklarna 90 och 98 i direktiv 2014/59/EU ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå och medlemmarna i kollegiet se till att de utbyter all nödvändig och relevant information, antingen den kommer från ett företag, en behörig myndighet, en resolutionsmyndighet eller någon annan utsedd myndighet eller någon annan källa.
2. Denna information ska vara adekvat och korrekt, samt delas i rätt tid för att möjliggöra och underlätta för resolutionskollegiets medlemmar att effektivt och fullt ut utföra sina uppgifter, både på löpande basis och i krissituationer.
3. För att uppnå en effektiv och ändamålsenlig samordning mellan övervaknings- och resolutionskollegiet, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå och den samordnande tillsynsmyndigheten utbyta all information som är nödvändig för att säkerställa att kollegierna uppfyller sin roll som fastställs i artikel 116 i direktiv 2013/36/EU och artikel 88 i direktiv 2014/59/EU.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå som erhåller information som avses i punkterna 1 och 2, ska överlämna den till medlemmarna i resolutionskollegiet.
5. Om ett kollegium är organiserat i olika undergrupper ska den samordnande tillsynsmyndigheten i lämplig tid informera samtliga kollegiemedlemmar till fullo om den verksamhet som bedrivs eller de åtgärder som vidtas i kollegiets olika undergrupper.
6. Om inte annat föreskrivs får alla ordinarie kommunikationsmedel användas, företrädesvis genom säkra kommunikationsmedel, i synnerhet när känslig information överförs. För offentligt tillgängliga uppgifter ska det räcka att resolutionsmyndigheten på koncernnivå hänvisar till sådan information.
7. När en säker webbplats för resolutionskollegiet finns, ska användningen av denna vara det huvudsakliga kommunikationsmedlet.
8. Artiklarna 50–76 i denna förordning ska inte påverka de behöriga myndigheternas eller resolutionsmyndigheternas befogenhet att samla in information.

Artikel 58

Kommunikationsstrategi

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska vara den myndighet som ansvarar för kommunikationen med moderföretaget inom unionen och den samordnande tillsynsmyndigheten, om den senare är en annan än resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
2. De resolutionsmyndigheter som avses i artikel 88.2 b, c och d i direktiv 2014/59/EU ska vara de myndigheter som ansvarar för kommunikationen med enheterna och de behöriga myndigheterna i respektive medlemsstat.

*Artikel 59***Samordning av extern kommunikation**

1. Resolutionskollegiets medlemmar ska samordna sin externa kommunikation om strategier och ordningar för koncernresolution.
2. För samordning av dess externa kommunikation ska resolutionskollegiets medlemmar enas åtminstone om följande:
 - a) Ansvarsfördelningen för samordning av yttre kommunikation, under pågående verksamhet, i en situation där ett institut eller en koncern anses fallera eller sannolikt kommer att fallera, samt i en resolutionssituation.
 - b) Fastställande av vilka upplysningar som ska lämnas om koncernresolutionsstrategier.
 - c) Samordning av offentliga uttalanden i situationer där ett institut eller en koncern anses fallera eller sannolikt kommer att fallera.
 - d) Samordning av offentliga uttalanden om resolutionsåtgärder, inbegripet offentliggörandet av order eller instrument genom vilka resolutionsåtgärder har vidtagits, eller meddelanden som redogör för effekterna av resolutionsåtgärder.

*Artikel 60***Nödsituationer**

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska inrätta och regelbundet testa operativa förfaranden för resolutionskollegiets arbete i nödsituationer, i synnerhet systemiska, som kan utgöra hot mot funktionsdugligheten hos någon av de enheter som ingår i koncernen.
2. Operativa förfaranden som avses i punkt 1 ska omfatta åtminstone följande uppgifter:
 - a) Säkra kommunikationsmedel som ska användas.
 - b) Information som ska utbytas.
 - c) Berörda personer som ska kontaktas.
 - d) Kommunikationsförfaranden som ska följas av berörda kollegiemedlemmar.

*AVSNITT II***Gemensamma beslut för resolutionsplanering***Underavsnitt 1***Gemensam beslutsprocess för resolutionsplanering i koncerner och bedömning av möjligheten till resolution***Artikel 61***Planering av stegen i processen för ett gemensamt beslut**

1. Innan en process för ett gemensamt beslut påbörjas ska den samordnande tillsynsmyndigheten och relevanta behöriga myndigheter komma överens om en tidtabell för de olika stegen i processen (nedan kallad *tidtabellen för det gemensamma beslutet*).

Om man inte lyckas komma överens om denna tidtabell, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fastställa tidtabellen för det gemensamma beslutet efter att ha beaktat synpunkter och reservationer från dotterföretagens resolutionsmyndigheter.

2. Tidtabellen för det gemensamma beslutet ska uppdateras åtminstone varje år och innefatta följande steg som ska genomföras i en sekvens som överenskommits mellan resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter:

- a) Inledande dialog mellan resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretag om koncernens resolutionsstrategi inför ett gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolutionen.
- b) Begäran om information som är nödvändig för moderföretaget inom unionen för utarbetandet av koncernresolutionsplanen och utförandet av bedömning av möjligheten till resolution i enlighet med artikel 11 i direktiv 2014/59/EU.
- c) Inlämnande av den information som anges i led b direkt från moderföretaget inom unionen till resolutionsmyndigheten på koncernnivå i enlighet med artikel 13.1 i direktiv 2014/59/EU.
- d) Översändande av information som resolutionsmyndigheten på koncernnivå erhåller från moderföretaget inom unionen till de myndigheter som anges i artikel 13.1 i direktiv 2014/59/EU med angivande av en tidsfrist för eventuella framställningar om ytterligare information.
- e) Inlämnande av bidrag för utveckling av koncernresolutionsplanen och bedömning av möjligheten till resolution från resolutionsmyndigheterna för dotterföretag till resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
- f) Inlämnande av förslaget till koncernresolutionsplan och förslaget till bedömning av möjligheten till resolution från resolutionsmyndigheten på koncernnivå till resolutionskollegiet.
- g) Inlämnande av eventuella kommentarer om förslaget till koncernresolutionsplan och förslaget till bedömning av möjligheten till resolution, från resolutionsmyndigheten på koncernnivå till resolutionskollegiet.
- h) Diskussion med moderföretaget inom unionen om förslaget till koncernresolutionsplan och dess bedömning av möjligheten till resolution, om detta bedöms vara lämpligt av resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
- i) Dialog mellan resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretag om förslaget till koncernresolutionsplan och dess bedömning av möjligheten till resolution.
- j) Spridning av förslaget till gemensamt beslutsdokument om koncernresolutionsplanen och om bedömning av möjligheten till resolution, från resolutionsmyndigheten på koncernnivå till dotterföretagens resolutionsmyndigheter.
- k) Spridning av förslaget till gemensamt beslutsdokument om koncernresolutionsplanen och bedömning av möjligheten till resolution mellan resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter.
- l) Gemensam beslutsprocess för resolutionsplanering i koncerner och bedömning av möjligheten till resolution.
- m) Meddelande om slutförandet av det gemensamma beslutet till moderföretaget inom unionen tillsammans med en sammanfattning av huvudinslagen i koncernresolutionsplanen.

3. Tidtabellen ska

- a) återspegla omfattningen och komplexiteten av varje steg i processen för gemensamma beslut,

- b) ta hänsyn till tidtabellen för andra gemensamma beslut som organiseras inom resolutionskollegiet,
- c) i möjligaste mån beakta tidtabellen för andra gemensamma beslut som organiseras inom det relevanta tillsynskollegiet, särskilt tidtabellen för det gemensamma beslutet om granskning och bedömning av koncernåterhämtningsplanen i enlighet med artikel 8.2 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 62

Inslag i tidtabellen för det gemensamma beslutet

1. I samband med utarbetandet av tidtabellen för det gemensamma beslutet ska de berörda myndigheterna eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå vid ensaminsatser beakta artiklarna 16.3 och 17.2 i direktiv 2014/59/EU, om behovet av en samtidig bedömning av möjligheten till resolution och avbrytande av processen för att ta upp väsentliga hinder och se till att den föreskrivna tidsfristen enligt tidtabellen för det gemensamma beslutet anpassas i enlighet med detta.
2. I samband med utarbetandet av tidtabellen för ett gemensamt beslut ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå beakta villkoren för observatörens deltagande i resolutionskollegiet på det sätt som anges i skriftliga avtal och respektive bestämmelser i direktiv 2014/59/EU.
3. Följande inslag i tidtabellen ska meddelas av resolutionsmyndigheten på koncernnivå till moderföretaget inom unionen:
 - a) Ett beräknat datum för när begäran om den information som är nödvändig för utarbetandet av koncernresolutionsplanen och utförandet av bedömningen av möjligheten till resolution förväntas ske i enlighet med artikel 61.2 b och tidsfristen för inlämning av denna information i enlighet med artikel 61.2 c.
 - b) Ett beräknat datum för anordnande av den diskussion som avses i artikel 61.2 h, i förekommande fall.
 - c) Ett beräknat datum för det meddelande som avses i artikel 61.2 m.

Artikel 63

Inledande dialog om resolutionsstrategin

Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska organisera en inledande dialog med resolutionsmyndigheterna för dotterföretag att utföra samtliga av följande:

1. Diskutera ett preliminärt förslag till resolutionsstrategi för koncernen.
2. Kontrollera om någon av de uppgifter som behövs för utarbetandet av koncernresolutionsplanen och bedömning av möjligheten till resolution redan är tillgängliga för någon av de behöriga myndigheterna, och dela med sig av denna information i enlighet med artikel 11.2 i direktiv 2014/59/EU.
3. Besluta vilken ytterligare information som ska begäras från moderföretaget inom unionen.

4. Enas om de bidrag som krävs från dotterföretagens resolutionsmyndigheter till resolutionsmyndigheten på koncernnivå för utarbetandet av koncernresolutionsplanen och utförandet av bedömningen av möjligheten till resolution.

Artikel 64

Information från moderföretaget inom unionen

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska av moderföretaget inom unionen begära all nödvändig information i enlighet med artikel 11 i direktiv 2014/59/EU, med beaktande av resultatet av den dialog som avses i artikel 63.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska till moderföretaget inom unionen tydligt kommunicera vilka koncernenheter som denna information avser och är tillämplig på, samt tidsfristen för tillhandahållandet av sådan information.
3. Moderföretaget inom unionen ska förse resolutionsmyndigheten på koncernnivå med den begärda informationen inom rimlig tid, dock senast inom den tidsfrist som avses i punkt 2.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå får begära ytterligare information från moderföretaget inom unionen, både innan information överlämnas till de myndigheter som anges i artikel 13.1 i direktiv 2014/59/EU och efter detta, när artikel 66.2 i denna förordning ska tillämpas.

Artikel 65

Översändande av information från resolutionsmyndigheten på koncernnivå

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utan onödigt dröjsmål översända den information som mottas i enlighet med artikel 64 till de myndigheter som anges i artikel 13.1 i direktiv 2014/59/EU, och uppmana dem att inom en viss tidsfrist lämna synpunkter på om ytterligare information krävs.
2. Den myndighet som erhåller information får begära ytterligare information från resolutionsmyndigheten på koncernnivå inom den tidsfrist som anges i punkt 1, om den berörda myndigheten bedömer att ytterligare information är relevant för enheten eller filialen inom dess jurisdiktion, för att utarbeta och upprätthålla koncernresolutionsplanen och utföra bedömningen av möjligheten till resolution. I sådana fall ska de relevanta bestämmelserna i artikel 64 tillämpas i enlighet med detta.
3. Översändandet av information från resolutionsmyndigheten på koncernnivå till de myndigheter som avses i punkt 2 ska inte anses fullständig förrän både den ursprungliga och den senare informationen faktiskt översänts.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, med beaktande av punkt 3, meddela resolutionskollegiet startdatumet för fyramånadersperioden för att fatta ett gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution, i enlighet med artikel 13.4 i direktiv 2014/59/EU.
5. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de myndigheter som avses i artikel 13.1 i direktiv 2014/59/EU ska utbyta ytterligare information som är nödvändig för att underlätta utarbetandet av koncernresolutionsplanen och utförandet av bedömningen av möjligheten till resolution, med beaktande av de sekretesskrav som anges i artiklarna 90 och 98 i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 66***Utarbetande och spridning av förslaget till koncernresolutionsplan och till bedömning av möjligheten till resolution**

1. Resolutionsmyndigheterna för dotterföretag ska till resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillhandahålla sina bidrag till koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution i läglig tid, och under alla omständigheter inom tidsfristen enligt tidtabellen för det gemensamma beslutet enligt artikel 61.2 e.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utarbeta ett förslag till resolutionsplan för koncernen i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU, med hänsyn till eventuella bidrag från resolutionsmyndigheterna för dotterföretag.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska sända förslaget till koncernresolutionsplan och bedömningen av möjligheten till resolution till kollegiets medlemmar inom rimlig tid, dock senast inom den tidsfrist som anges i artikel 61.2 f.

*Artikel 67***Samråd med resolutionskollegiets medlemmar**

1. De medlemmar av kollegiet som konsulteras av resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna sina synpunkter på förslaget till koncernresolutionsplan och bedömningen av möjligheten till resolution inom den tidsfrist som fastställs i artikel 61.2 g.
2. I synnerhet ska de relevanta behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i direktiv 2013/36/EU lämna sitt yttrande när det gäller bedömningen av möjligheten till resolution av enheter inom deras jurisdiktion.
3. Om någon myndighet anser att det finns väsentliga hinder för resolution av koncernen eller av någon av dess enheter, ska den inom rimlig tid underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå om sin bedömning, och under alla omständigheter inom den tidsfrist som anges i artikel 61.2 g.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska till dotterföretagens resolutionsmyndigheter översända synpunkterna från övriga medlemmar av resolutionskollegiet, inbegripet synpunkter som dessa myndigheter har uttryckt på bedömningen av möjligheterna till resolution av enheter inom deras jurisdiktion.

*Artikel 68***Diskussion med moderföretaget inom unionen**

När resolutionsmyndigheten på koncernnivå anordnar en diskussion om förslaget till koncernresolutionsplan och bedömningen av möjligheten till resolution med moderföretaget inom unionen enligt artikel 61.2 h, ska den göra så i läglig tid och under alla omständigheter inom de tidsfrister som anges i det relevanta steget i tidtabellen för det gemensamma beslutet. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska till dotterföretagens resolutionsmyndigheter meddela eventuella synpunkter från moderföretaget inom unionen som överlämnats under detta samråd.

*Artikel 69***Dialog om förslaget till koncernresolutionsplan och bedömningen av möjligheten till resolution**

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska anordna en dialog om förslaget till koncernresolutionsplan och bedömningen av möjligheten till resolution med dotterbolagens resolutionsmyndigheter i läglig tid enligt artikel 61.2 i och under alla omständigheter inom de tidsfrister som anges i tidtabellen för det gemensamma beslutet.

2. Dialogen ska omfatta frågor rörande bedömningen av möjligheten till resolution och underlätta identifieringen av potentiella väsentliga hinder för resolution, med beaktande av eventuella synpunkter som lämnats av moderföretaget inom unionen. För detta ändamål ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå informera dotterföretagens resolutionsmyndigheter om sin egen bedömning av möjligheten till resolution av koncernen, och beakta det yttrande som avgivits av andra medlemmar i kollegiet.
3. På grundval av den dialog som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå slutföra koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution. Ändringar som tillämpas på förslaget till koncernresolutionsplan och bedömningen av möjligheten till resolution ska återspegla resultatet av dialogen.
4. Om väsentliga hinder för resolution identifieras ska artikel 76.1 tillämpas.

Artikel 70

Utarbetande av förslag till gemensamt beslut för resolutionsplanering i koncerner och bedömning av möjligheten till resolution

Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utarbeta ett förslag till gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution. Detta förslag till gemensamt beslut ska innehålla följande:

1. Namnen på den resolutionsmyndighet på koncernnivå och de resolutionsmyndigheter för dotterföretag som fattar det gemensamma beslutet om koncernresolutionsplan och bedömningen av möjligheten till resolution.
2. Namnen på de resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter som deltagit i samrådet för utarbetande och upprätthållande av koncernresolutionsplanen och utförandet av bedömningen av möjligheten till resolution, i synnerhet
 - a) namnen på resolutionsmyndigheter för betydande filialer och resolutionsmyndigheter i de medlemsstater där de enheter som avses i artikel 1.1 c och d i direktiv 2014/59/EU är etablerade,
 - b) namnen på de relevanta behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i direktiv 2013/36/EU,
 - c) namnen på de observatörer som deltog i processen för gemensamma beslut i enlighet med villkoren för observatörernas deltagande som anges i de skriftliga arrangemangen.
3. Namnet på det moderföretag inom unionen och på de enheter som ingår i koncernen och som omfattas av koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution, och som det gemensamma beslutet avser och är tillämpligt på.
4. Hänvisningar till tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om utarbetande, färdigställande och tillämpning av det gemensamma beslutet om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution.
5. Datum för antagandet av ett gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution, och för alla relevanta uppdateringar.
6. Koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution, inbegripet eventuella åtgärder för att hantera eller avlägsna väsentliga hinder för resolution i enlighet med artiklarna 17.4, 17.5, 17.6 och 18 i direktiv 2014/59/EU, enligt vilka det gemensamma beslutet fattas. Om moderföretaget inom unionen eller någon av dess enheter håller på att genomföra dessa åtgärder, ska information om tidtabellen för deras genomförande också anges.
7. En sammanfattning av synpunkter som framförts av de tillfrågade myndigheterna i processen för ett gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution.

8. Om EBA har rådfrågats under processen för gemensamma beslut, en förklaring av eventuella avvikelser från EBA:s råd.

Artikel 71

Gemensamt beslut för resolutionsplanering i koncerner och bedömning av möjligheten till resolution

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utan onödigt dröjsmål till dotterföretagens resolutionsmyndigheter översända förslaget till gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution, med fastställande av en frist för dotterföretagens resolutionsmyndigheter för att lämna sitt skriftliga medgivande till detta gemensamma beslut, som kan skickas med elektroniska kommunikationsmedel.
2. Efter mottagande av förslaget till gemensamt beslut ska dotterföretagens resolutionsmyndigheter som inte har invändningar mot förslaget översända sitt skriftliga medgivande till resolutionsmyndigheten på koncernnivå inom den tidsfrist som fastställs i punkt 1.
3. Det slutliga gemensamma beslutet ska bestå av det gemensamma beslutsdokumentet som utarbetats i enlighet med artikel 70 och de skriftliga medgivanden som avses i punkt 2 i denna artikel, samt det medgivande från resolutionsmyndigheten på koncernnivå som är fogat till dessa, och ska lämnas till de resolutionsmyndigheter för dotterföretag som samtycker till det gemensamma beslut som fattats av resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska till resolutionskollegiet översända det gemensamma beslutet om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution.

Artikel 72

Meddelande av det gemensamma beslutet och sammanfattning av koncernresolutionsplanen till moderföretaget inom unionen

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela det gemensamma beslutet och en sammanfattning av huvudinslagen i koncernresolutionsplanen, inbegripet bedömningen av möjligheten till resolution, till ledningsorganet för moderföretaget inom unionen i lämplig tid, och under alla omständigheter inom tidsfristen enligt tidtabellen för det gemensamma beslutet enligt artikel 61.2 m.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska informera dotterföretagens resolutionsmyndigheter om detta meddelande.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå får diskutera det gemensamma beslutet om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution med moderföretaget inom unionen, för att närmare förklara enskildheterna i detta beslut.

Underavsnitt 2

Process i avsaknad av gemensamt beslut för resolutionsplanering i koncerner och bedömning av möjligheten till resolution

Artikel 73

Partiell oenighet

1. Om någon av resolutionsmyndigheterna för dotterföretag har invändningar mot koncernresolutionsplanen och bedömning av möjligheten till resolution, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de resolutionsmyndigheter för dotterföretag som inte har invändningar enligt artikel 13.7 i direktiv 2014/59/EU, följa alla relevanta steg som anges i artiklarna 70, 71 och 72 för att utarbeta, uppnå och kommunicera ett gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution.

2. Det gemensamma beslutet om koncernresolutionsplanen och bedömning av möjligheten till resolution ska redovisas i ett dokument som innehåller samtliga uppgifter som anges i artikel 70.

3. En sammanfattning av synpunkterna från de resolutionsmyndigheter för dotterföretag som medverkade i den ursprungliga processen för gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömning av möjligheten till resolution men som hade invändningar ska ingå. Sammanfattningen ska i synnerhet innehålla hänvisningar till samtliga frågor som lett till oenighet.

Artikel 74

Meddelande av enskilda beslut

1. I avsaknad av ett gemensamt beslut mellan resolutionsmyndigheterna inom fyra månader i enlighet med artikel 13.5 i direktiv 2014/59/EU, ska ett beslut av resolutionsmyndigheten på koncernnivå om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution meddelas skriftligen till resolutionskollegiets medlemmar genom ett dokument som innehåller samtliga följande uppgifter:

- a) Namnet på resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
- b) Namnet på moderföretaget inom unionen.
- c) Uppgifter om tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om utarbetande, färdigställande och tillämpning av beslutet.
- d) Datum för beslutet.
- e) Koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution, inbegripet eventuella åtgärder för att hantera eller avlägsna väsentliga hinder för resolution i enlighet med artiklarna 17.4, 17.5 och 17.6 i direktiv 2014/59/EU, enligt vilka det gemensamma beslutet fattas. Om moderföretaget inom unionen håller på att genomföra dessa åtgärder, ska tidsplanen för deras genomförande också anges.
- f) Namnen på de medlemmar och observatörer i resolutionskollegiet som, i enlighet med bestämmelserna och villkoren för observatörernas deltagande, är involverade i processen för ett gemensamt beslut, tillsammans med en sammanfattning av de synpunkter som uttryckts av dessa myndigheter och information om frågor som leder till oenighet.
- g) Kommentarer från resolutionsmyndigheten på koncernnivå på de synpunkter som uttryckts av medlemmar och observatörer i resolutionskollegiet, särskilt om frågor som leder till oenighet.

2. I enlighet med artikel 13.6 i direktiv 2014/59/EU ska, i avsaknad av ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheterna inom fyra månader, de resolutionsmyndigheter som utarbetar individuella resolutionsplaner till resolutionsmyndigheten på koncernnivå översända ett dokument som innehåller samtliga följande uppgifter:

- a) Namnet på den resolutionsmyndighet som fattar beslutet.
- b) Namnet på den eller de enheter som lyder under den resolutionsmyndighet som beslutet avser och är tillämpligt på.
- c) Uppgifter om tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om utarbetande, färdigställande och tillämpning av beslutet.
- d) Datum för beslutet.

- e) Koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution, inbegripet eventuella åtgärder för att hantera eller avlägsna väsentliga hinder för resolution i enlighet med artiklarna 17.4, 17.5 och 17.6 i direktiv 2014/59/EU, enligt vilka det gemensamma beslutet fattas. Om enheterna håller på att genomföra dessa åtgärder, ska tidsplanen för deras genomförande också anges.
 - f) Namnet på resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillsammans med förklaringar om skälen till invändningarna till den föreslagna koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution.
3. Om EBA har rådfrågats ska de beslut som fattas i avsaknad av ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 13.5 och 13.6 i direktiv 2014/59/EU innehålla en förklaring till varför EBA:s råd inte följdes.

Artikel 75

Meddelande av enskilda beslut i avsaknad av gemensamma beslut

1. I avsaknad av ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska, inom den tidsperiod som avses i artikel 13.4 i direktiv 2014/59/EU, alla beslut enligt artikel 13.5 och 13.6 i det direktivet meddelas skriftligen av de berörda resolutionsmyndigheterna för dotterföretag till resolutionsmyndigheten på koncernnivå, senast vid följande tidpunkter:
- a) En månad efter utgången av den period som anges i artikel 13.4 i direktiv 2014/59/EU.
 - b) En månad efter det att EBA inkommit med råd som ett svar på en begäran om samråd enligt artikel 13.4 tredje stycket i direktiv 2014/59/EU.
 - c) En månad efter det att EBA fattat ett beslut i enlighet med artikel 13.5 andra stycket eller artikel 13.6 i direktiv 2014/59/EU, eller en annan tidsfrist som EBA anger i ett sådant beslut.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, utan otillbörligt dröjsmål, meddela övriga medlemmar i resolutionskollegiet sina egna beslut och de beslut som avses i punkt 1.

Underavsnitt 3

Gemensamt beslut om åtgärder för att hantera väsentliga hinder för resolution

Artikel 76

Tillfälligt upphävande av processen för gemensamt beslut om resolutionsplanering i koncerner och för bedömning av möjligheten till resolution

1. När resolutionsmyndigheten på koncernnivå identifierar väsentliga hinder för resolution eller samtycker till ett yttrande om identifierade väsentliga hinder, som framförts av någon av de myndigheter som hörts om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillfälligt upphäva processen för gemensamma beslut i enlighet med artikel 17.2 i direktiv 2014/59/EU, och meddela resolutionskollegiets medlemmar sitt beslut.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska återuppta processen för ett gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen, inbegripet dess bedömning av möjligheten till resolution, så snart som den gemensamma beslutsprocess som avses i artikel 18 i direktiv 2014/59/EU om åtgärder för att hantera eller avlägsna väsentliga hinder för resolution har slutförts.

*Artikel 77***Planering av stegen i den gemensamma beslutsprocessen för att hantera eller avlägsna väsentliga resolutionshinder**

1. Innan processen för ett gemensamt beslut om åtgärder för att hantera eller avlägsna väsentliga resolutionshinder påbörjas, ska tillsynsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter komma överens om en tidtabell för de olika stegen i det gemensamma beslutet.

Om man inte lyckas komma överens om denna tidtabell, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fastställa tidtabellen för det gemensamma beslutet efter att ha beaktat synpunkter och reservationer från dotterföretagens resolutionsmyndigheter.

2. Tidtabellen för det gemensamma beslutet ska omfatta följande steg:

- a) Utarbetande och spridning av rapporten om de väsentliga hinder som identifierats i enlighet med artikel 18.2 i direktiv 2014/59/EU av resolutionsmyndigheten på koncernnivå, i samråd med den samordnande tillsynsmyndigheten och EBA.
- b) Överlämnande av rapporten enligt artikel 18.2 i direktiv 2014/59/EU från resolutionsmyndigheten på koncernnivå till moderföretaget inom unionen, dotterföretagens resolutionsmyndigheter och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna.
- c) Datum då moderföretaget inom unionen inkommer med synpunkter och för resolutionsmyndigheten på koncernnivå föreslår alternativa åtgärder för att undanröja de väsentliga hindren, om sådana finns, i enlighet med artikel 18.3 i direktiv 2014/59/EU.
- d) Dialog mellan resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter och andra medlemmar i resolutionskollegiet om eventuella synpunkter eller alternativa åtgärder för att avhjälpa de väsentliga hinder som föreslagits av moderföretaget inom unionen i enlighet med artikel 18.3 i direktiv 2014/59/EU.
- e) Utarbetande av förslag till gemensamt beslut om åtgärder för att hantera eller avlägsna väsentliga hinder för resolution.
- f) Slutförande av förslag till gemensamt beslut om åtgärder för att hantera eller avlägsna väsentliga hinder för resolution.
- g) Meddelande av förslag till gemensamt beslut om åtgärder för att hantera eller avlägsna väsentliga hinder för resolution.

3. Tidtabellen för det gemensamma beslutet ska ses över och uppdateras av resolutionsmyndigheten på koncernnivå för att avspegla förlängningen av den gemensamma beslutsprocess där moderföretaget inom unionen lämnar synpunkter och föreslår alternativa åtgärder för att åtgärda eller avlägsna väsentliga hinder för resolution i enlighet med artikel 18.3 i direktiv 2014/59/EU.

4. Vid utarbetandet av tidtabellen för ett gemensamt beslut ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå ta hänsyn till villkoren för deltagande som observatörer enligt resolutionskollegiets skriftliga avtal och i respektive bestämmelser i direktiv 2014/59/EU.

5. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela moderföretaget inom unionen de aspekter av tidtabellen för det gemensamma beslutet som förutser medverkan av moderföretaget inom unionen.

*Artikel 78***Samråd och meddelande av rapporten**

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utarbeta ett förslag till rapport om väsentliga hinder för resolution i enlighet med artikel 18.2 i direktiv 2014/59/EU, och ska översända den till den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA, de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen och i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna.

Den får även överlämna förslaget till rapport till andra medlemmar och observatörer i resolutionskollegiet, i tillämpliga fall och på det sätt som överenskommits och anges i resolutionskollegiets skriftliga arrangemang och förfaranden.

2. Kommentarer och synpunkter som mottagits ska beaktas av resolutionsmyndigheten på koncernnivå för slutförandet av rapporten. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna en fullständig motivering till eventuella avvikelser från synpunkter eller kommentarer som lämnats av EBA eller av den samordnande tillsynsmyndigheten.
3. Efter slutförandet ska rapporten lämnas till moderföretaget inom unionen.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela resolutionskollegiet startdatum för fyramånadersperioden för att fatta ett gemensamt beslut om åtgärder för att komma till rätta med väsentliga hinder för resolution.

Artikel 79

Inlämnande av observationer från moderföretaget inom unionen och samråd med myndigheterna

1. Om moderföretaget inom unionen, inom fyra månader från dagen för mottagandet av rapporten i enlighet med artikel 18.3 i direktiv 2014/59/EU, lämnar synpunkter och till resolutionsmyndigheten på koncernnivå föreslår alternativa åtgärder för att komma till rätta med väsentliga resolutionshinder, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, utan onödigt dröjsmål och i varje fall inom 10 dagar, översända dessa synpunkter och åtgärder till övriga medlemmar i kollegiet.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, med beaktande av punkt 1, meddela resolutionskollegiet om det sker en förlängning av fyramånadersperioden för att fatta ett gemensamt beslut om åtgärder för att komma till rätta med väsentliga resolutionshinder, i enlighet med artikel 18.3 och 18.5 i direktiv 2014/59/EU.
3. Medan observationerna och de alternativa åtgärderna från moderföretaget inom unionen cirkuleras, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fastställa en tidsfrist för inlämnande av synpunkter.
4. Om myndigheterna inte lämnar sina synpunkter inom den tidsfrist som avses i punkt 3, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå förutsätta att dessa myndigheter inte har några kommentarer på de synpunkter och alternativa åtgärder som moderföretaget inom unionen lämnat in, samt gå vidare.
5. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, så snart som möjligt och utan onödigt dröjsmål, till dotterföretagens resolutionsmyndigheter lämna eventuella synpunkter som lämnats av övriga medlemmar i resolutionskollegiet och diskutera de föreslagna åtgärderna för att komma till rätta med väsentliga resolutionshinder.
6. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska dessutom vederbörligen diskutera och beakta den potentiella effekten av de föreslagna åtgärderna på alla enheter som ingår i koncernen, i alla de medlemsstater där koncernen är verksam och i unionen som helhet.

Artikel 80

Utarbetande av gemensamt beslut om åtgärder för att hantera väsentliga hinder för resolution

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, med beaktande av resultatet av den dialog som avses i artikel 79.5 och 79.6, utarbeta ett förslag till gemensamt beslut om åtgärder för att hantera eller avlägsna väsentliga hinder för resolution.

2. Förslaget till gemensamt beslut ska innehålla samtliga följande uppgifter:
 - a) Namnet på det moderföretag inom unionen och på de enheter som ingår i koncernen som det gemensamma beslutet avser och är tillämpligt på.
 - b) Namnen på den resolutionsmyndighet på koncernnivå och de resolutionsmyndigheter för dotterföretag som fattar det gemensamma beslutet.
 - c) Namnen på relevanta behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter för de betydande filialerna som har rådfrågats om resolution av koncernen, om åtgärder för att hantera eller avlägsna väsentliga hinder och om de kommentarer och eventuella alternativa åtgärder som inlämnats av moderföretaget inom unionen.
 - d) Namnen på de observatörer som deltog i processen för gemensamma beslut i enlighet med villkoren för observatörernas deltagande som anges i de skriftliga arrangemangen.
 - e) Uppgifter om tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om utarbetande, färdigställande och tillämpning av det gemensamma beslutet.
 - f) Datum för beslutet.
 - g) De åtgärder enligt artikel 17.5 och 17.6 i direktiv 2014/59/EU som beslutats av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretag och den tidsperiod inom vilken respektive koncernenheter ska ta itu med dessa åtgärder.
 - h) Om de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen inte godtagits eller delvis godtagits av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter, en förklaring till varför de åtgärder som föreslagits av moderföretaget inom unionen inte bedöms som lämpliga för att avlägsna väsentliga resolutionshinder, och hur de åtgärder som avses i led g effektivt skulle minska eller avlägsna väsentliga resolutionshinder.
 - i) En sammanfattning av de synpunkter som framförts av de tillfrågade myndigheterna i processen för gemensamma beslut.
 - j) Om EBA har rådfrågats under processen för gemensamma beslut, en förklaring av eventuella avvikelser från EBA:s råd.

Artikel 81

Det gemensamma beslutet

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utan onödigt dröjsmål till dotterföretagens resolutionsmyndigheter översända förslaget till gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution, med fastställande av en frist för dotterföretagens resolutionsmyndigheter för att lämna sitt skriftliga medgivande till detta gemensamma beslut, som kan skickas med elektroniska kommunikationsmedel.
2. Efter mottagande av förslaget till gemensamt beslut ska dotterföretagens resolutionsmyndigheter som inte har invändningar mot förslaget översända sitt skriftliga medgivande till resolutionsmyndigheten på koncernnivå inom den tidsfrist som fastställs i punkt 1.
3. Det slutliga gemensamma beslutet ska bestå av det gemensamma beslutsdokumentet som utarbetats i enlighet med artikel 80 och de skriftliga medgivanden som avses i punkt 2 i denna artikel, samt det medgivande från resolutionsmyndigheten på koncernnivå som är fogat till dessa, och ska lämnas till de resolutionsmyndigheter för dotterföretag som samtycker till det gemensamma beslut som fattats av resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska till resolutionskollegiet översända det gemensamma beslutet om åtgärder för att hantera väsentliga resolutionshinder.

*Artikel 82***Meddelande av det gemensamma beslutet**

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna det gemensamma beslutet till ledningsorganet för moderföretaget inom unionen i läglig tid, och under alla omständigheter inom tidsfristen som anges i tidtabellen för det gemensamma beslutet enligt artikel 77.2 g. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska informera resolutionsmyndigheterna för dotterföretag om detta meddelande.
2. Om vissa av de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 17.5 och 17.6 i direktiv 2014/59/EU riktar sig till andra särskilda enheter i koncernen utöver moderföretaget inom unionen, ska resolutionsmyndigheterna för dotterföretag till de styrande organen i dessa företag under deras jurisdiktion lämna respektive delar av det gemensamma beslutet om åtgärder för att komma till rätta med väsentliga hinder för resolution, i läglig tid och under alla omständigheter inom tidsfristen enligt tidtabellen för det gemensamma beslutet enligt artikel 77.2 g.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå får med moderföretaget inom unionen diskutera detaljer i innehållet och tillämpningen av det gemensamma beslutet om åtgärder för att komma till rätta med väsentliga hinder för resolution.
4. Dotterföretagens resolutionsmyndigheter får med moderföretaget inom unionen diskutera enskildheter i innehållet och tillämpningen av det gemensamma beslutet om åtgärder för att komma till rätta med väsentliga resolutionshinder i enheter under deras jurisdiktion.

*Artikel 83***Övervakning av tillämpningen av det gemensamma beslutet**

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska i tillämpliga fall överlämna resultatet av den diskussion som avses i artikel 82.3 till dotterföretagens resolutionsmyndigheter.
2. Dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska i tillämpliga fall överlämna resultatet av den diskussion som avses i artikel 82.4 till resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska övervaka tillämpningen av det gemensamma beslutet om åtgärder för att komma till rätta med väsentliga hinder för resolution som är relevanta för var och en av enheterna i gruppen för vilka de ansvarar.

*Underavsnitt 4***Process i avsaknad av gemensamt beslut om åtgärder för att hantera väsentliga hinder för resolution***Artikel 84***Meddelande av enskilda beslut**

1. I avsaknad av ett gemensamt beslut om åtgärder för att komma till rätta med väsentliga resolutionshinder enligt artikel 18.6 i direktiv 2014/59/EU ska, utan onödigt dröjsmål, ett beslut av resolutionsmyndigheten på koncernnivå anmälas skriftligen till resolutionskollegiets medlemmar i en handling som innehåller samtliga följande uppgifter:
 - a) Namnet på den resolutionsmyndighet på koncernnivå som fattar beslutet.
 - b) Namnet på det moderföretag inom unionen och på de enheter som ingår i koncernen som det gemensamma beslutet avser och är tillämpligt på.
 - c) Uppgifter om tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om utarbetande, färdigställande och tillämpning av beslutet.

- d) Datum för beslutet.
 - e) De åtgärder enligt artikel 17.5 och 17.6 i direktiv 2014/59/EU som beslutats av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och den tidsperiod inom vilken dessa åtgärder ska genomföras.
 - f) Om de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen inte godtagits eller delvis godtagits av resolutionsmyndigheten på koncernnivå, ska en förklaring lämnas till hur de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen bedöms som olämpliga för att avlägsna väsentliga resolutionshinder och hur de åtgärder som avses i led e effektivt skulle minska eller avlägsna väsentliga hinder för resolution.
 - g) Namnen på berörda medlemmar och observatörer i resolutionskollegiet, i enlighet med de bestämmelser och villkor för observatörernas deltagande i processen för att åtgärda väsentliga hinder för resolution, tillsammans med en sammanfattning av de synpunkter som uttryckts av dessa myndigheter och information om frågor som leder till oenighet.
 - h) Synpunkter från resolutionsmyndigheten på koncernnivå på de synpunkter som uttryckts av medlemmar och observatörer i resolutionskollegiet, särskilt om frågor som leder till oenighet.
2. Resolutionsmyndigheter som beslutar om åtgärder som ska vidtas av dotterföretag på individuell nivå i avsaknad av ett gemensamt beslut, ska till resolutionsmyndigheten på koncernnivå överlämna ett dokument som innehåller samtliga följande uppgifter:
- a) Namnet på den resolutionsmyndighet som fattar beslutet.
 - b) Namnet på de enheter som lyder under den resolutionsmyndighet som beslutet avser och är tillämpligt på.
 - c) Uppgifter om tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om utarbetande, färdigställande och tillämpning av beslutet.
 - d) Datum för beslutet.
 - e) De åtgärder enligt artikel 17.5 och 17.6 i direktiv 2014/59/EU som beslutats av resolutionsmyndigheten och den tidsperiod inom vilken respektive enheter ska vidta dessa åtgärder.
 - f) Om de åtgärder som har föreslagits av dotterföretag i enlighet med artikel 17.3 och 17.4 i direktiv 2014/59/EU inte godtagits eller delvis godtagits av dotterföretagens resolutionsmyndighet, en förklaring av hur de åtgärder som har föreslagits av dessa dotterföretag bedöms som olämpliga för att avlägsna väsentliga resolutionshinder och hur de åtgärder som avses i led e effektivt skulle minska eller avlägsna väsentliga resolutionshinder.
 - g) Namnet på resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillsammans med förklaringar till invändningarna mot de åtgärder som föreslagits av resolutionsmyndigheten på koncernnivå för att ta itu med väsentliga resolutionshinder.
3. Om EBA har rådfrågats ska de beslut som fattas i avsaknad av ett gemensamt beslut omfatta en förklaring till varför EBA:s råd inte följdes.

Artikel 85

Meddelande av enskilda beslut i avsaknad av gemensamma beslut

1. I avsaknad av ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndighet inom den tidsperiod som avses i artikel 18.5 i direktiv 2014/59/EU, ska alla beslut enligt artikel 18.6 och 18.7 i det direktivet meddelas skriftligen av de berörda resolutionsmyndigheterna för dotterföretag till resolutionsmyndigheten på koncernnivå, senast vid följande tidpunkter:
- a) En månad efter utgången av den period som anges i artikel 18.5 i direktiv 2014/59/EU, i tillämpliga fall.

- b) En månad efter det att EBA inkommit med råd som ett svar på en begäran om samråd enligt artikel 18.5 andra stycket i direktiv 2014/59/EU.
 - c) En månad efter det att EBA fattat ett beslut i enlighet med artikel 18.6 tredje stycket eller artikel 18.7 andra stycket i direktiv 2014/59/EU, eller en annan tidsfrist som EBA anger i ett sådant beslut.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska till de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet utan otillbörligt dröjsmål meddela sina egna beslut och de beslut som avses i punkt 1.

AVSNITT III

Process för gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Underavsnitt 1

Process för gemensamma beslut

Artikel 86

Planering för gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Före inledandet av det gemensamma beslutet om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, moderföretags- och dotterföretagsnivå, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretag komma överens om en tidtabell för de olika stegen i den processen (nedan kallad *tidtabell för gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder*).

Vid oenighet ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fastställa en tidtabell för ett gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder med beaktande av synpunkter och reservationer från dotterföretagens resolutionsmyndigheter.

I syfte att fatta det gemensamma beslutet om minimikrav parallellt med utarbetandet och upprätthållandet av koncernresolutionsplaner enligt kraven i artikel 45.15 i direktiv 2014/59/EU, ska tidtabellen för gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder organiseras med beaktande av tidtabellen för gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution.

I synnerhet ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter för dotterföretag beakta att fyramånadersperioden för att nå ett gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder inleds samtidigt som ett gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution.

2. Minimikraven för tidtabellen för ett gemensamt beslut om kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppdateras regelbundet och omfatta åtminstone följande steg:

- a) Inlämnande av förslaget från resolutionsmyndigheten på koncernnivå om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå eller moderföretagsnivå till dotterföretagens resolutionsmyndigheter och till den samordnande tillsynsmyndigheten.
- b) Inlämnande av förslag från dotterföretagens resolutionsmyndigheter om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för enheter inom deras jurisdiktion på individuell nivå till resolutionsmyndigheten på koncernnivå och respektive behöriga myndigheter.
- c) Dialog mellan resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter om de föreslagna minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, moderföretags- och dotterföretagsnivå, liksom med resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är etablerade.

- d) Förberedelse och inlämnande till dotterföretagens resolutionsmyndigheter av förslaget från resolutionsmyndigheten på koncernnivå om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå eller moderföretagsnivå.
- e) Dialog om förslaget om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, moderföretagsnivå och varje dotterföretagsnivå för moderföretaget inom unionen och koncernens dotterföretag, där så krävs av lagstiftningen i en medlemsstat.
- f) Ett gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, moderföretagsnivå och varje dotterföretagsnivå.
- g) Meddelande av det gemensamma beslutet om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, moderföretagsnivå och dotterföretagsnivå till moderföretaget inom unionen.

3. Tidtabellen för gemensamt beslut om minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder ska

- a) återspegla omfattningen och komplexiteten av varje steg i processen för gemensamma beslut,
- b) ta hänsyn till tidtabellen för andra gemensamma beslut som organiseras inom resolutionskollegiet,
- c) i möjligaste mån beakta tidtabellen för andra gemensamma beslut som organiseras inom det relevanta tillsynskollegiet, särskilt tidtabellen för det gemensamma beslutet om institutspecifika tillsynskrav i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

Tidtabellen för gemensamt beslut om minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder ska ses över mot bakgrund av och återspegla resultatet av bedömningen av möjligheten till resolution, särskilt när denna bedömning leder till åtgärder för att undanröja eller hantera väsentliga resolutionshinder som kan ha en omedelbar inverkan på minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå eller enhetsnivå.

4. Vid utarbetandet av tidtabellen för ett gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå ta hänsyn till villkoren för observatörers deltagande som fastställs i resolutionskollegiets skriftliga avtal och i respektive bestämmelser i direktiv 2014/59/EU.

5. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretag ska i förekommande fall meddela moderföretaget inom unionen och de koncernenheter för vilka de ansvarar ett preliminärt datum för den dialog som avses i punkt 2 e.

6. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska meddela moderföretaget inom unionen och de enheter inom en grupp för vilka de ansvarar ett beräknat datum för det meddelande som avses i punkt 2 g.

Artikel 87

Förslag på konsoliderad nivå och på nivån för moderföretaget inom unionen

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska till dotterföretagens resolutionsmyndigheter och den samordnande tillsynsmyndigheten överlämna sitt förslag om

- a) det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som vid alla tidpunkter ska vara uppfyllt av moderföretaget inom unionen, såvida inte användningen av undantag har beviljats i enlighet med artikel 45.11 i direktiv 2014/59/EU,
- b) minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå.

2. Det förslag som avses i punkt 1 ska vara motiverat, särskilt med beaktande av de bedömningskriterier som avses i artikel 45.6 a–f i direktiv 2014/59/EU.

3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska ange en tidsfrist för mottagande av motiverade skriftliga kommentarer från den samordnande tillsynsmyndigheten, särskilt med beaktande av de bedömningskriterier som avses i artikel 45.6 a–f i direktiv 2014/59/EU. Om den samordnande tillsynsmyndigheten underlåter att lämna eventuella kommentarer inom tidsfristen, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå anta att den samordnande tillsynsmyndigheten inte har några synpunkter på dess förslag enligt punkt 1.

4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska så snart som möjligt till dotterföretagens resolutionsmyndigheter inlämna eventuella kommentarer som översänts av den samordnande tillsynsmyndigheten.

Artikel 88

Förslag på dotterföretagsnivå

1. Dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska meddela resolutionsmyndigheten på koncernnivå och respektive behöriga myndigheter sina förslag om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som individuellt vid alla tidpunkter ska vara uppfyllda av koncernens dotterbolag, utom om användningen av undantag har beviljats i enlighet med artikel 45.12 i direktiv 2014/59/EU.

2. Det förslag som avses i punkt 1 ska vara motiverat, särskilt med beaktande av de bedömningskriterier som avses i artikel 45.6 a–f i direktiv 2014/59/EU.

3. Resolutionsmyndigheterna på dotterföretagsnivå ska komma överens med resolutionsmyndigheten på koncernnivå och ange en tidsfrist för mottagande av fullt motiverade skriftliga kommentarer från de behöriga myndigheterna i deras jurisdiktion, särskilt med beaktande av de bedömningskriterier som avses i artikel 45.6 a–f i direktiv 2014/59/EU. Om de behöriga myndigheterna underlåter att lämna eventuella kommentarer inom den fastställda tidsfristen, ska dotterföretagens resolutionsmyndigheterna anta att de behöriga myndigheterna inte har några synpunkter på respektive förslag enligt punkt 1.

4. Dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska så snart som möjligt till resolutionsmyndigheten på koncernnivå inlämna eventuella kommentarer som skickats av de behöriga myndigheterna.

Artikel 89

Dialog om de föreslagna minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska informera dotterföretagens resolutionsmyndigheter om de föreslagna minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, moderföretagets och dotterföretagets nivå.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska begära ett yttrande från avstämningen av de föreslagna minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå när det gäller förslagen på moderföretagets och varje dotterföretags nivå.

Artikel 90

Utarbetande av förslag till gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utarbeta ett förslag till gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, moderföretagets och varje dotterföretags nivå, med hänsyn till den eventuella användningen av undantag enligt artikel 45.11 eller 45.12 i direktiv 2014/59/EU. Förslaget till gemensamt beslut ska innehålla samtliga följande uppgifter:

a) Namnen på resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretag som ska fatta gemensamt beslut om minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, moderföretagets och dotterföretagets nivå.

- b) Namnen på den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga behöriga myndigheter som har hörts.
 - c) Namnen på de observatörer som deltog i processen för gemensamma beslut i enlighet med villkoren för observatörernas deltagande som anges i de skriftliga arrangemangen.
 - d) Namnet på det moderföretag inom unionen och på de enheter som ingår i koncernen som det gemensamma beslutet avser och är tillämpligt på.
 - e) Uppgifter om tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om utarbetande och färdigställande av det gemensamma beslutet samt om dess räckvidd. Hänvisningar till eventuella ytterligare kriterier som medlemsstaterna har fastställt på grundval av vilka minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ska fastställas.
 - f) Datum för förslaget till gemensamt kapitalbeslut och för alla relevanta uppdateringar av det.
 - g) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå och, om så är tillämpligt, en tidsfrist för att nå upp till denna nivå, tillsammans med lämplig motivering för att fastställa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på denna nivå med beaktande av de bedömningskriterier som avses i artikel 45.6 a–f i direktiv 2014/59/EU.
 - h) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med avseende på moderföretaget inom unionens nivå, såvida inte användningen av undantag har beviljats i enlighet med artikel 45.11 i direktiv 2014/59/EU, och en tidsfrist för att nå upp till denna nivå, om så är tillämpligt, tillsammans med lämplig motivering för att fastställa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på denna nivå, med beaktande av de bedömningskriterier som avses i artikel 45.6 a–f i direktiv 2014/59/EU.
 - i) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på varje dotterföretags nivå på individuell basis, såvida inte användningen av undantag har beviljats i enlighet med artikel 45.12 i direktiv 2014/59/EU och, om så är tillämpligt, en tidsfrist för att nå upp till denna nivå tillsammans med lämplig motivering för att fastställa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på denna nivå med beaktande av de bedömningskriterier som avses i artikel 45.6 a–f i direktiv 2014/59/EU.
2. När det beslut som rör minimikravet på kapitalbas och kvalificerade skulder föreskriver att detta delvis uppfylls på konsoliderad nivå eller individuell nivå för moderföretaget inom unionen eller någon av gruppens dotterbolag genom instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning, ska beslutet även innehålla uppgifter som visar resolutionsmyndigheternas grad av tillfredsställelse med instrumenten som instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning i enlighet med de kriterier som anges i artikel 45.14 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 91

Gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, utan onödigt dröjsmål, till dotterföretagens resolutionsmyndigheter översända förslaget till gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, med fastställande av en frist för dotterföretagens resolutionsmyndigheter för att överlämna sitt skriftliga medgivande till detta gemensamma beslut, som kan skickas med elektroniska kommunikationsmedel.
2. Efter mottagande av förslaget till gemensamt beslut ska resolutionsmyndigheterna för dotterföretag som inte har invändningar mot förslaget översända sitt skriftliga medgivande till resolutionsmyndigheten på koncernnivå inom den tidsfrist som fastställs i punkt 1.
3. Det slutliga gemensamma beslutet ska bestå av det gemensamma beslutsdokumentet som utarbetats i enlighet med artikel 90 och de skriftliga medgivanden som avses i punkt 2 i denna artikel, samt det medgivande från resolutionsmyndigheten på koncernnivå som är fogat till dessa, och ska lämnas till de resolutionsmyndigheter för dotterföretag som samtycker till det gemensamma beslut som fattats av resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela det gemensamma beslutet om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, moderföretagsnivå och dotterföretagsnivå till resolutionskollegiet.

*Artikel 92***Meddelande av det gemensamma beslutet om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder**

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska överlämna det gemensamma beslutet till ledningsorganet för moderföretaget inom unionen i lämplig tid, och under alla omständigheter inom den tidsfrist som anges i tidtabellen för det gemensamma beslutet enligt artikel 86.3 g. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska informera resolutionsmyndigheterna för dotterföretag om detta meddelande.
2. Dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska till resolutionsmyndigheten på koncernnivå i lämplig tid överlämna sina bidrag till det gemensamma beslutet, och under alla omständigheter inom den tidsfrist som anges i tidtabellen för det gemensamma beslutet i enlighet med artikel 86.3 g.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå får med moderföretaget inom unionen diskutera detaljer i innehållet och tillämpningen av det gemensamma beslutet.
4. Dotterföretagens resolutionsmyndigheter får diskutera detaljer i innehållet och tillämpningen av respektive delar av det gemensamma beslutet med enheter under deras jurisdiktion.

*Artikel 93***Övervakning av tillämpningen av det gemensamma beslutet om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder**

1. När moderföretaget inom unionen är skyldigt att vidta särskilda åtgärder för att uppfylla minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå eller individuell nivå ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå meddela dotterföretagens resolutionsmyndigheter resultatet av de diskussioner som avses i artikel 92.3.
2. När moderföretaget inom unionen är skyldigt att vidta särskilda åtgärder för att uppfylla minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå eller individuell nivå ska dotterföretagens resolutionsmyndigheter meddela resolutionsmyndigheten på koncernnivå resultatet av de diskussioner som avses i artikel 92.4.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska överlämna resultatet av den diskussion som avses i punkt 2 till de övriga resolutionsmyndigheterna för dotterföretag.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter ska övervaka tillämpningen av det gemensamma beslutet om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, på moderföretagets och varje dotterföretags nivå för samtliga enheter i gruppen som omfattas av det gemensamma beslutet, och på konsoliderad nivå.

*Underavsnitt 2***Process i avsaknad av gemensamt beslut på konsoliderad nivå***Artikel 94***Gemensamma beslut fattade inom varje dotterföretag i avsaknad av gemensamt beslut på konsoliderad nivå**

I avsaknad av ett gemensamt beslut på konsoliderad nivå eller på moderföretagets nivå i enlighet med artikel 45.9 i direktiv 2014/59/EU, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagens resolutionsmyndigheter eftersträva att nå ett gemensamt beslut om vilket minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som ska tillämpas på varje enskilt dotterföretag på individuell nivå.

Det gemensamma beslutet ska beakta det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå och moderföretagets nivå som fastställs av resolutionsmyndigheten på koncernnivå, och ska följa alla steg, förutom de som rör inrättande av minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå eller moderföretagets nivå, i artiklarna 90–93, för att utarbeta, uppnå, informera om och övervaka tillämpningen av det gemensamma beslutet om den nivå för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som ska tillämpas på varje enskilt dotterföretag på individuell nivå.

Artikel 95

Meddelande av enskilda beslut

1. I avsaknad av ett gemensamt beslut ska det beslut om minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå och moderföretagets nivå som fattas av resolutionsmyndigheten på koncernnivå skriftligen anmälas till resolutionskollegiets medlemmar genom en handling som innehåller samtliga följande uppgifter:

- a) Namnet på resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
- b) Namnet på moderföretaget inom unionen och namnen på andra enheter i den jurisdiktion i vilken gemensamma beslut tillämpas.
- c) Uppgifter om tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om utarbetande, färdigställande och tillämpning av beslutet och särskilt hänvisningar till eventuella ytterligare kriterier som fastställts av den medlemsstat där moderföretaget inom unionen är tillåtet, på grundval av vilka minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder ska fastställas.
- d) Datum för beslutet.
- e) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, och en tidsfrist för att nå upp till denna nivå, där tillämpligt, tillsammans med lämplig motivering för att fastställa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på denna nivå, med beaktande av de bedömningskriterier som avses i artikel 45.6 a–f i direktiv 2014/59/EU.
- f) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med avseende på moderföretaget inom unionens nivå, såvida inte undantag har beviljats i enlighet med artikel 45.11 i direktiv 2014/59/EU, och en tidsfrist för att nå upp till denna nivå, om så är tillämpligt, tillsammans med lämplig motivering för att fastställa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på denna nivå, med beaktande av de bedömningskriterier som avses i artikel 45.6 a–f i direktiv 2014/59/EU.
- g) Namnen på de medlemmar och observatörer i resolutionskollegiet som, i enlighet med bestämmelserna och villkoren för observatörernas deltagande, är involverade i processen för gemensamma beslut, tillsammans med en sammanfattning av synpunkterna från dessa myndigheter och information om frågor som leder till oenighet.
- h) Kommentarer från resolutionsmyndigheten på koncernnivå om de synpunkter som uttryckts av resolutionskollegiets medlemmar och observatörer, särskilt om frågor som leder till oenighet.
- i) Om det beslut som rör minimikravet på kapitalbas och kvalificerade skulder föreskriver att minimikravet på kapitalbas och kvalificerade skulder delvis uppfylls på konsoliderad nivå eller individuell nivå för moderföretaget inom unionen genom instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning, ska beslutet även innehålla uppgifter som visar att resolutionsmyndigheten på koncernnivå är tillfredsställd med att instrumenten ska räknas som ett instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 45.14 i direktiv 2014/59/EU.

2. Om inget gemensamt beslut föreligger ska de resolutionsmyndigheter för dotterföretag som fattar sina egna beslut om minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå till resolutionsmyndigheten på koncernnivå överlämna ett dokument som innehåller samtliga följande uppgifter:

- a) Namnet på den resolutionsmyndighet för dotterföretag som fattar beslutet.

- b) Namnet på de enheter som ingår i koncernen under dess jurisdiktion som det gemensamma beslutet avser och är tillämpligt på.
 - c) Uppgifter om tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om utarbetande, färdigställande och tillämpning av beslutet och särskilt hänvisningar till eventuella ytterligare kriterier som fastställts av den medlemsstat där dessa dotterföretag inom koncernen är tillåtna, på grundval av vilka minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ska fastställas.
 - d) Datum för beslutet.
 - e) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som ska tillämpas på dotterföretaget på individuell nivå, och en tidsfrist för att nå upp till denna nivå, där tillämpligt, tillsammans med lämplig motivering för att fastställa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på denna nivå, med beaktande av de bedömningskriterier som avses i artikel 45.6 a–f i direktiv 2014/59/EU.
 - f) Namnet på resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillsammans med en sammanfattning av de synpunkter som den framförde och information om frågor som leder till oenighet.
 - g) Kommentarer från dotterföretagets resolutionsmyndighet på de synpunkter som uttryckts av resolutionsmyndigheten på koncernnivå, särskilt om frågor som leder till oenighet.
 - h) Om det beslut som rör minimikravet på kapitalbas och kvalificerade skulder föreskriver att minimikravet på kapitalbas och kvalificerade skulder delvis uppfylls på dotterföretagets nivå genom instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning, ska beslutet även innehålla uppgifter som visar att resolutionsmyndigheten på koncernnivå är tillfredsställd med att instrumenten räknas som ett instrument för avtalsenlig skuldnedskrivning i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 45.14 i direktiv 2014/59/EU.
3. Om EBA har rådfrågats ska de beslut som fattas i avsaknad av ett gemensamt beslut omfatta en förklaring till varför EBA:s råd inte följdes.

Artikel 96

Meddelande av enskilda beslut i avsaknad av gemensamma beslut

1. I avsaknad av ett gemensamt beslut om minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, moderföretagets och varje dotterföretags nivå av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och dotterföretagets resolutionsmyndigheter inom den tidsfrist som avses i artikel 45.9 eller 45.10 i direktiv 2014/59/EU, ska alla beslut meddelas skriftligen av de berörda resolutionsmyndigheterna för dotterföretag till resolutionsmyndigheten på koncernnivå vid den senaste av följande tidpunkter:
- a) I tillämpliga fall en månad efter utgången av den period som anges i artikel 45.9 eller 45.10 i direktiv 2014/59/EU.
 - b) En månad efter det att EBA inkommit med råd som ett svar på en begäran om samråd enligt artikel 18.5 andra stycket i direktiv 2014/59/EU.
 - c) En månad efter det att EBA fattat ett beslut i enlighet med artikel 45.9 tredje stycket eller artikel 45.10 femte stycket i direktiv 2014/59/EU, eller någon annan tidsfrist som EBA anger i ett sådant beslut.
2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska till de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet utan otillbörligt dröjsmål meddela sina egna beslut och de beslut som avses i punkt 1.

AVSNITT IV

Resolution av gränsöverskridande koncerner

Underavsnitt 1

Beslut om behovet av en koncernresolutionsordning enligt artiklarna 91 och 92 i direktiv 2014/59/EU

Artikel 97

Process för beslut om behovet av en koncernresolutionsordning

Processen för bedömning av behovet av en koncernresolutionsordning ska innefatta följande steg att genomföra:

1. Dialog, där så är möjligt, om behovet av en koncernresolutionsordning och av gemensamma finansieringsarrangemang.
2. Förslag till bedömning eller förslag till beslut om behovet av en koncernresolutionsordning från resolutionsmyndigheten på koncernnivå och meddelande till medlemmarna i resolutionskollegiet.
3. Samråd om förslaget till bedömning eller förslag till beslut om behovet av en koncernresolutionsordning bland medlemmarna i resolutionskollegiet.
4. Färdigställande av bedömningen eller beslutet om behovet av en koncernresolutionsordning och meddelande till medlemmarna i resolutionskollegiet.

Artikel 98

Dialog om behovet av en koncernresolutionsordning

1. Efter mottagande av underrättelse enligt artikel 81.3 a eller h i direktiv 2014/59/EU ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå sträva efter att organisera en dialog i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel som omfattar åtminstone de medlemmar i kollegiet som är dotterföretagens resolutionsmyndigheter.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå översända följande information till medlemmarna:
 - a) Mottagande av underrättelsen.
 - b) Dess förslag om de frågor som avses i punkt 3.
 - c) Den tidsfrist inom vilken dialogen bör avslutas.
3. Dialogen ska omfatta följande:
 - a) Huruvida resolution av dotterbolaget respektive av moderföretaget inom unionen, i enlighet med artikel 91 eller 92 i direktiv 2014/59/EU, skulle ha koncerndimensioner och kräva utarbetandet av en koncernresolutionsplan.
 - b) Huruvida finansieringsplanen ska bygga på ömsesidiga finansieringsarrangemang i enlighet med artikel 107 i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 99***Utarbetande och meddelande av förslaget till bedömning eller förslaget till beslut om behovet av en koncernresolutionsordning**

1. Vid bedömningen av behovet av en koncernresolutionsordning på grundval av artikel 91.1–91.4 i direktiv 2014/59/EU, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå utarbeta en preliminär bedömning efter mottagandet av den underrättelse som avses i artikel 91.1 i det direktivet.
2. För att kunna avgöra om en koncernresolutionsordning inte behövs, på det sätt som avses i artikel 92.2 i direktiv 2014/59/EU, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå utarbeta sitt förslag till beslut efter att ha bedömt att moderföretaget inom unionen uppfyller de villkor som anges i artiklarna 32 och 33 i direktivet och att inget av de villkor som avses i artikel 92.1 a–d i direktiv 2014/59/EU är tillämpligt.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, i tillämpliga fall, beakta resultatet av dialogen för att förbereda förslaget till bedömning eller beslut.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska överlämna sitt förslag till bedömning eller beslut till resolutionskollegiet om följande:
 - a) Vid tillämpningen av artikel 91 i direktiv 2014/59/EU, dess yttrande om de sannolika följderna av anmälda resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder för koncernen och koncernenheterna i andra medlemsstater, och särskilt huruvida resolutionsåtgärderna eller andra åtgärder sannolikt skulle leda till att villkoren för resolution uppfylls för en koncernenhet i en annan medlemsstat.
 - b) Vid tillämpningen av artikel 92 i direktiv 2014/59/EU, dess yttrande om icke-tillämpning av något av villkoren för en koncernresolutionsordning som avses i artikel 92.1 i det direktivet med vederbörligt beaktande av de villkor som avses i punkt 2 i denna artikel.
 - c) Dess yttrande om behovet av ömsesidiga finansieringsarrangemang för tillämpningen av finansieringsplanen i enlighet med artikel 107 i direktiv 2014/59/EU.
5. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska till sin preliminära bedömning eller sitt preliminära beslut foga all relevant information som den har mottagit enligt artiklarna 81, 82, 91 eller 92 i direktiv 2014/59/EU, och fastställa en tydlig tidsfrist för när medlemmar i resolutionskollegiet ska uttrycka farhågor eller synpunkter som avviker från förslaget till bedömning eller beslut.
6. Förslaget till bedömning eller beslut ska utarbetas och översändas av resolutionsmyndigheten på koncernnivå till resolutionskollegiet, utan onödigt dröjsmål och, i förekommande fall, respektera den tidsfrist som anges i artikel 91 i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 100***Samråd om förslaget till bedömning eller förslaget till beslut om behovet av en koncernresolutionsordning**

1. Medlemmarna i resolutionskollegiet som mottagit förslaget till bedömning eller till beslut ska, i förekommande fall, uttrycka väsentliga skiljaktiga åsikter eller farhågor.
2. Väsentliga skiljaktiga åsikter och farhågor, som får lämnas in i elektroniskt format, ska vara klart formulerade i skrift och omfatta en fullständig motivering.
3. Väsentliga skiljaktiga åsikter och farhågor ska med tanke på det akuta läget framföras utan onödigt dröjsmål och inom den fastställda tidsfristen.

4. Vid utgången av tidsfristen ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå förutsätta samtycke från de medlemmar som inte uttryckte några väsentliga skiljaktiga åsikter eller farhågor.

Artikel 101

Färdigställande av bedömningen eller beslutet om behovet av en koncernresolutionsordning

1. Vid utgången av tidsfristen för samråd, i tillämpliga fall, och utan onödigt dröjsmål med beaktande av den tidsfrist som fastställs i artikel 91 i direktiv 2014/59/EU ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå slutföra sin bedömning eller sitt beslut om behovet av en koncernresolutionsordning.

Den slutliga bedömningen eller det slutliga beslutet ska också innehålla ett yttrande om behovet av ömsesidiga nationella finansieringsarrangemang för tillämpningen av finansieringsplanen i enlighet med artikel 107 i direktiv 2014/59/EU, och ska beakta farhågor och skiljaktiga åsikter som kommit till uttryck vid samråd genom ändringar där detta är lämpligt.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska motivera bedömningen eller beslutet att en koncernresolutionsordning inte behövs endast om väsentligt skiljaktiga åsikter och farhågor togs upp under samrådet.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna en förklaring till varför den slutliga bedömningen inte följt EBA:s råd, om EBA har rådfrågats.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utan onödigt dröjsmål meddela sin slutliga bedömning eller slutliga beslut till de medlemmar i resolutionskollegiet som deltar i processen.
5. När den bedömer att en koncernresolutionsplan behövs, får resolutionsmyndigheten på koncernnivå besluta att inte meddela sin slutliga bedömning eller sitt slutliga beslut enligt punkt 4 och fortsätta att tillämpa förfarandet för utarbetande av den koncernresolutionsordning som anges i artikel 102.

Underavsnitt 2

Process för gemensamt beslut om koncernresolutionsordning

Artikel 102

Process för gemensamt beslut om koncernresolutionsordning

Processen för att fatta ett gemensamt beslut om den koncernresolutionsordning som föreslås enligt artikel 91.4 eller artikel 92.1 i direktiv 2014/59/EU ska omfatta följande åtgärder att genomföras:

1. Utarbetande av förslag till koncernresolutionsordning av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och meddelande till medlemmarna i resolutionskollegiet.
2. Samråd om förslaget till koncernresolutionsordning, åtminstone mellan resolutionsmyndigheterna för de enheter som omfattas av koncernresolutionsordningen.
3. Utarbetande och meddelande av det gemensamma beslutet om koncernresolutionsordningen av resolutionsmyndigheten på koncernnivå till resolutionsmyndigheterna för dotterföretag som omfattas av koncernresolutionsordningen.
4. Färdigställande av ett gemensamt beslut om koncernresolutionsordningen enligt artikel 91.7 eller artikel 92.3 i direktiv 2014/59/EU.
5. Meddelande om resultatet av det gemensamma beslutet till medlemmarna i resolutionskollegiet.

*Artikel 103***Utarbetande och meddelande av förslaget till koncernresolutionsordning**

1. Förslaget till koncernresolutionsordning ska upprättas av resolutionsmyndigheten på koncernnivå i enlighet med artikel 91.6 i direktiv 2014/59/EU, och omfatta följande:
 - a) En beskrivning av eventuella åtgärder som måste genomföras för att säkerställa att koncernresolutionsordningen kan göras operativ.
 - b) En beskrivning av rättsliga eller lagstadgade villkor som måste vara uppfyllda för att utföra koncernresolutionsordningen.
 - c) Tidsfrist för verkställande av koncernresolutionsordningen samt när och i vilken ordning varje resolutionsåtgärd ska vidtas.
 - d) Fördelningen av uppgifter och ansvar för samordningen av resolutionsåtgärderna, extern kommunikation och interna meddelanden till medlemmarna i resolutionskollegiet samt kontaktoppgifter för medlemmarna i resolutionskollegiet.
 - e) En finansieringsplan, på grundval av artikel 107 i direktiv 2014/59/EU, i tillämpliga fall och med hänsyn till behovet av ömsesidiga finansieringsarrangemang.
2. Vid tillämpningen av artikel 91.6 a i direktiv 2014/59/EU ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå säkerställa att förslaget till koncernresolutionsordning omfattar följande:
 - a) En förklaring till varför ett alternativ till resolutionsplanen enligt artikel 13 i direktiv 2014/59/EU måste följas, inbegripet varför de föreslagna åtgärderna anses mer effektivt uppnå de resolutionsmål och principer för resolution som avses i artiklarna 31 och 34 i det direktivet än den strategi och de resolutionsåtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen.
 - b) Identifiering och beskrivning av de delar i koncernresolutionsordningen som avviker från resolutionsplanen enligt artikel 13 i direktiv 2014/59/EU.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna förslaget till resolution till medlemmarna i resolutionskollegiet, utan onödigt dröjsmål och med en tidsfrist
 - a) för samråd i enlighet med artikel 104,
 - b) för färdigställande av det gemensamma beslutet om koncernresolutionsordningen enligt artikel 106.
4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska i tillämpliga fall utarbeta och meddela förslaget till koncernresolutionsordning utan onödigt dröjsmål och med hänsyn till tidsfristerna i artikel 91 i direktiv 2014/59/EU.
5. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska i tillämpliga fall se till att de tidsfrister som fastställs i punkt 3 ska vara tillräckliga för myndigheterna att yttra sig med hänsyn till den tidsfrist som anges i artikel 91 i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 104***Samråd om koncernresolutionsordningen**

1. Medlemmarna i resolutionskollegiet som mottagit förslaget till koncernresolutionsordning i enlighet med artikel 103.3 ska i förekommande fall ge uttryck åt eventuella väsentliga skiljaktiga åsikter eller farhågor.

2. Väsentliga skiljaktiga åsikter och farhågor får behandla alla aspekter av förslaget till koncernresolutionsordning, inbegripet
 - a) eventuella hinder i nationell lagstiftning eller andra hinder för att genomföra koncernresolutionsordningen i enlighet med strategin och resolutionsåtgärderna,
 - b) relevanta uppdateringar av den information som lämnas för ömsesidighet i de finansieringsarrangemang som kan påverka utförandet av finansieringsplanen,
 - c) effekterna av koncernresolutionsordningen eller finansieringsplanen för dotterföretag som omfattas av koncernresolutionsordningen i respektive medlemsstat.
3. Väsentliga skiljaktiga åsikter och farhågor ska klart anges i skriftlig form, som kan lämnas in i elektroniskt format, och ska motiveras fullständigt.

Väsentliga skiljaktiga åsikter och farhågor ska uttryckas utan onödigt dröjsmål, erkänna det akuta läget och lämnas inom den tidsfrist som anges i artikel 103.3.

4. Vid utgången av tidsfristen ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå förutsätta att alla medlemmar som inte uttryckte skiljaktiga åsikter eller farhågor har enats om koncernresolutionsordningen.

Artikel 105

Utarbetande och meddelande av det gemensamma beslutet om koncernresolutionsordning

1. Vid utgången av tidsfristen för samråd ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå utarbeta ett förslag till gemensamt beslut om koncernresolutionsordningen enligt artiklarna 91 och 92 i direktiv 2014/59/EU och, i tillämpliga fall, artikel 107.
2. För förslaget till gemensamt beslut ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå beakta och ta hänsyn till alla farhågor och skilda åsikter som kom till uttryck under samrådet och göra lämpliga ändringar i koncernresolutionsordningen.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna en motivering till
 - a) hur den har hanterat väsentliga skiljaktiga åsikter och farhågor som uttryckts av dotterföretagens resolutionsmyndigheter vilka omfattas av koncernresolutionsordningen för tillämpning av förslaget till gemensamt beslut,
 - b) varför och i vilken utsträckning EBA:s råd inte följts i koncernresolutionsordningen, om samråd med EBA har hållits.
4. Förslaget till gemensamt beslut ska omfatta följande upplysningar:
 - a) Namnen på den resolutionsmyndighet på koncernnivå och de resolutionsmyndigheter för dotterföretag som omfattas av koncernresolutionsordningen.
 - b) Namnet på moderföretaget inom unionen och en förteckning över alla enheter inom den grupp som koncernresolutionsordningen avser och är tillämplig på.
 - c) Uppgifter om tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om utarbetande, färdigställande och tillämpning av det gemensamma beslutet om koncernresolutionsordningen.
 - d) Datum för förslaget till gemensamt beslut om koncernresolutionsordning.
 - e) Den slutliga koncernresolutionsordningen inklusive, vid behov, en motivering i enlighet med punkt 3.

5. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska utan onödigt dröjsmål översända förslaget till gemensamt beslut om koncernresolutionsordningen till resolutionsmyndigheterna för de enheter som omfattas av koncernresolutionsordningen, och fastställa en tidsfrist för att lämna sitt samtycke till ett gemensamt beslut om koncernresolutionsordningen.

Artikel 106

Färdigställande av det gemensamma beslutet om koncernresolutionsordning

1. Resolutionsmyndigheter som erhåller det gemensamma beslutet i enlighet med artikel 105.5 och som inte invänder mot det ska till resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillhandahålla bevis för sitt samtycke, som kan skickas på elektronisk väg före den fastställda tidsfristen.
2. Det slutliga gemensamma beslutet om koncernresolutionsordningen ska bestå av det slutliga gemensamma beslutet och bevis på samtycke som åtföljer detta.

Artikel 107

Meddelande av det gemensamma beslutet till kollegiet

1. Det slutliga gemensamma beslutet ska utan onödigt dröjsmål av resolutionsmyndigheten på koncernnivå överlämnas till resolutionsmyndigheterna för dotterföretag som omfattas av koncernresolutionsordningen.
2. En sammanfattning av det gemensamma beslutet om koncernresolutionsordningen ska meddelas medlemmarna i resolutionskollegiet av resolutionsmyndigheten på koncernnivå.

Underavsnitt 3

Oenighet och beslut i avsaknad av gemensamma beslut

Artikel 108

Underrättelse i fall av oenighet

1. Om en resolutionsmyndighet har invändningar mot eller avviker från den koncernresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå eller anser att den behöver vidta andra separata resolutionsåtgärder eller åtgärder för finansiell stabilitet i enlighet med artiklarna 91.8 och 92.4 i direktiv 2014/59/EU, ska den resolutionsmyndigheten underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå om oenigheten utan onödigt dröjsmål.
2. Den underrättelse som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) Namnet på resolutionsmyndigheten.
 - b) Namnet på den enhet som omfattas av resolutionsmyndighetens jurisdiktion.
 - c) Datum för underrättelsen.
 - d) Namnet på resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
 - e) En förklaring från resolutionsmyndigheten om dess invändningar, eller avvikelse från koncernresolutionsordningen, eller dess bedömning att oberoende resolutionsåtgärder är lämpliga för en enhet eller enheter under dess jurisdiktion.

- f) En detaljerad motivering för de delar av koncernresolutionsordningen som resolutionsmyndigheten invänder mot, eller från vilka den avviker, eller en förklaring till varför den anser att oberoende resolutionsåtgärder eller åtgärder är lämpliga.
 - g) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som en resolutionsmyndighet kommer att vidta, inklusive tidtabell och förlopp.
3. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet den underrättelse som avses i punkt 2.

Artikel 109

Beslutsprocess mellan resolutionsmyndigheter som inte har invändningar

1. Resolutionsmyndigheter som inte har invändningar enligt artiklarna 91.9 och 92.5 i direktiv 2014/59/EU ska förfara på det sätt som anges i artiklarna 106 och 107 i denna förordning och fastställa ett gemensamt beslut sinsemellan.
2. Det gemensamma beslutet ska innehålla alla de inslag som avses i artiklarna 106 och 107 utöver den information om oenighet som mottagits i enlighet med artikel 108.2.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 110

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 mars 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande